

REPUBLIKA E SHQIPËRISË
Kuvendi

PROJEKT LIGJ

Nr. _____/2026

PËR

SHNDËRRIMIN, BASHKIMIN DHE NDARJEN NDËRKUFITARE
TË SHOQËRIVE TREGTARE¹

Në mbështetje të neneve 78, 81, pika 1, të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave, Kuvendi i Republikës së Shqipërisë

V E N D O S I:

KREU I
DISPOZITA TË PËRGJITHSHME PËR SHNDËRRIMIN, BASHKIMIN
DHE NDARJEN NDËRKUFITARE TË SHOQËRIVE TREGTARE

Neni 1
Qëllimi

Qëllimi i këtij ligji është përcaktimi i kushteve, i procedurave dhe i pasojave juridike të një shndërrimi, bashkimi dhe ndarjeje ndërkufitare ndërmjet shoqërive shqiptare dhe shoqërive evropiane, si dhe parashikimi i masave mbrojtëse për punëmarrësit e kreditorët e këtyre shoqërive.

¹ Ky ligj është përafëruar plotësisht me:

direktivën (BE) 2017/1132 të Parlamentit Evropian dhe të Këshillit, të datës 14 qershor 2017, lidhur me disa aspekte të së drejtës së shoqërive tregtare (kodifikim), FZ L 169, 30.6.2017, f. 46–127, ndryshuar kryesisht nga:

i. direktiva (BE) 2019/1151 e Parlamentit Evropian dhe e Këshillit, e datës 20 qershor 2019, që ndryshon direktivën (BE) 2017/1132, sa i përket përdorimit të mjeteve dhe proceseve digjitale në të drejtën e shoqërive tregtare, PE/25/2019/REV/1, FZ L 186, 11.7.2019, f. 80–104; dhe

ii. direktiva (BE) 2019/2121 e Parlamentit Evropian dhe e Këshillit, e datës 27 nëntor 2019, që ndryshon direktivën (BE) 2017/1132, sa i përket shndërrimeve, bashkimeve dhe ndarjeve ndërkufitare, PE/84/2019/REV/1, OJ L 321, 12.12.2019, f. 1–44.

Neni 2

Fusha e zbatimit

1. Ky ligj zbatohet për shndërrimet, bashkimet dhe ndarjet ndërkufitare, të përcaktuara sipas nenit 3, të këtij ligji, nëse, të paktën, njëra nga shoqëritë pjesëmarrëse në shndërrim, bashkim dhe ndarje është shoqëri shqiptare ose kur shoqëria që rezulton nga shndërrimi, bashkimi ose ndarja ndërkufitare është shoqëri shqiptare.
2. Dispozitat për shndërrimet ndërkufitare zbatohen për shndërrimet nga shoqëri shqiptare në shoqëri të një vendi evropian dhe anasjelltas, për format ligjore dhe sipas kushteve të përcaktuara në nenin 5, të këtij ligji.
3. Ky ligj nuk zbatohet për shndërrimet, bashkimet dhe ndarjet ndërkufitare, që përfshijnë shoqëri, objekt i aktivitetit të cilave është investimi kolektiv i kapitalit të dhënë nga publiku, që veprojnë në bazë të parimit të shpërndarjes së rrezikut dhe që titujt e cilave, me kërkesë të mbajtësit të tyre, riblihen ose shlyhen, drejtpërdrejt apo në mënyrë të tërthortë, nëpërmjet aktiveve të kësaj shoqërie. Çdo veprim i kryer nga këto shoqëri për të garantuar që vlera e këmbimit të titujve të mos ndryshojë në mënyrë të konsiderueshme me vlerën neto të aktiveve, njësohet me veprimet e riblerjes ose të shlyerjes së titujve të tyre.
4. Dispozitat e këtij ligji nuk zbatohen për shoqëritë, që:
 - a) janë në likuidim dhe kanë filluar shpërndarjen e aktiveve tek ortakët ose aksionarët;
 - b) u nënshtrohen instrumenteve, kompetencave dhe mekanizmave të ndërhyrjes së jashtëzakonshme të parashikuara në titullin IV, të direktivës 2014/59/BE ose masave të rimëkëmbjes dhe ndërhyrjes së jashtëzakonshme në banka, sipas legjislacionit shqiptar në fuqi;
 - c) u nënshtrohen instrumenteve, kompetencave dhe mekanizmave të ndërhyrjes së jashtëzakonshme të parashikuara në titullin V, të rregullores (BE) 2021/23 të Parlamentit Evropian dhe të Këshillit, të datës 16 dhjetor 2020, “Për kuadrin e rimëkëmbjes dhe ndërhyrjes së jashtëzakonshme të kundërpartive qendrore”;
 - ç) u nënshtrohen procedurave të falimentimit sipas legjislacionit në fuqi për falimentimin;
 - d) janë objekt i procedurave të likuidimit.
5. Rregullat dhe procedurat teknike për krijimin, administrimin e ndërveprimin e regjistrimit të operacioneve ndërkufitare me platformën evropiane BRIS, formatet e aplikimit, forma, përmbajtja e dokumenteve, që lëshohen nga

Qendra Kombëtare e Biznesit në zbatim të këtij ligji, tarifat për shërbimet e kryera në kuadër të shndërrimeve, bashkimeve dhe ndarjeve ndërkufitare përcaktohen me vendim të Këshillit të Ministrave.

6. Regjistri i operacioneve ndërkufitare, si bazë të dhënash shtetërore, krijohet e funksionon në përputhje me dispozitat e ligjit nr.10325, datë 23.9.2010, “Për bazën e të dhënave shtetërore”.

Neni 3 **Përkufizime**

Në këtë ligj, termat e mëposhtëm kanë këto kuptime:

1. **“Bashkim”**, tërësia e veprimeve juridike përmes të cilave:

- a) një ose më shumë shoqëri tregtare prishen pa kaluar në procesin e likuidimit në gjendjen e aftësisë paguese (shoqëria objekt), duke transferuar të gjitha aktivet e pasivet e veta në favor të një shoqërie tjetër tregtare ekzistuese (shoqëria përthithëse), në këmbim të emetimit në favor të ortakëve/aksionarëve të shoqërisë objekt, të titujve apo aksioneve/kuotave të kapitalit të shoqërisë përthithëse dhe, nëse është e zbatueshme, të një pagese në mjete monetare, e cila nuk është më e madhe se 10 për qind e vlerës nominale ose, në mungesë të vlerës nominale, të vlerës kontabël të këtyre titujve apo aksioneve/kuotave të kapitalit; ose
- b) dy a më shumë shoqëri tregtare prishen pa kaluar në procesin e likuidimit në gjendjen e aftësisë paguese (shoqëria objekt), duke transferuar të gjitha aktivet e pasivet e veta në favor të një shoqërie tjetër tregtare të themeluar rishtazi (shoqëria e re), në këmbim të emetimit për ortakët/aksionarët e shoqërisë objekt të titujve apo aksioneve/kuotave të kapitalit të shoqërisë së re dhe, nëse është e zbatueshme, të një pagese në mjete monetare, e cila nuk është më e madhe se 10 për qind e vlerës nominale ose, në mungesë të vlerës nominale, të vlerës kontabël të këtyre titujve apo aksioneve/kuotave të kapitalit; ose
- c) një shoqëri tregtare, pas prishjes, pa kaluar në procesin e likuidimit në gjendjen e aftësisë paguese (shoqëria objekt), i transferon të gjitha aktivet dhe pasivet e veta në favor të shoqërisë tregtare, e cila zotëron të gjithë titujt apo aksionet/kuotat e kapitalit të shoqërisë që priset (shoqëria përthithëse);
- ç) një ose më shumë shoqëri tregtare, duke u prishur pa kaluar në likuidim, transferojnë të gjitha aktivet dhe pasivet e tyre të një shoqërie tjetër ekzistuese, shoqëria përthithëse, pa emetimin e aksioneve/kuotave të reja nga shoqëria përthithëse, me kusht që një person të zotërojë drejtpërdrejt ose tërthorazi të gjitha aksionet/kuotat e shoqërive që bashkohen ose që ortakët/aksionarët e shoqërive që bashkohen të zotërojnë titujt dhe

aksionet/kuotat e tyre në të njëjtin raport në të gjitha shoqëritë që bashkohen.

2. **“Bashkim ndërkufitar”**, bashkimi, siç është përcaktuar në këtë nen, ndërmjet një ose më shumë shoqërive shqiptare dhe një a më shumë shoqërive evropiane. Një bashkim ndërkufitar konsiderohet i përfshirë në përcaktimet e pikës 1, të këtij neni, edhe në rastin kur, sipas legjislacionit të një a më shumë vendeve evropiane, në territorin e të cilave janë vendosur shoqëritë evropiane që marrin pjesë në bashkimin ndërkufitar, lejohet që pagesa në mjete monetare, përmendur në shkronjat “a” e “b”, të pikës 1, të këtij neni, të jetë më e madhe se 10 për qind e vlerës nominale të titujve apo aksioneve/kuotave të kapitalit, cituar në këto pika, apo, në mungesë të vlerës nominale, të vlerës kontabël të këtyre titujve apo aksioneve/kuotave të kapitalit.
3. **“Certifikata e parabashkimit”**, deklarata e redaktuar nga noteri i autorizuar, në bazë të kërkesave të ligjit shqiptar, që rregullon noterinë e në përputhje dhe me parashikimet e këtij ligji, me kërkesë të përfaqësuesit ligjor të shoqërive shqiptare pjesëmarrëse në bashkim, që vërteton përmbushjen e kushteve juridike të parabashkimit ndërkufitar, sipas parashikimeve të nenit 29, të këtij ligji.
4. **“Direktiva”**, direktiva (BE) 2017/1132 e Parlamentit Evropian dhe e Këshillit, e datës 14 qershor 2017, lidhur me disa aspekte të së drejtës së shoqërive tregtare (kodifikim), ndryshuar kryesisht nga:
 - i. direktiva (BE) 2019/1151 e Parlamentit Evropian dhe e Këshillit, e datës 20 qershor 2019, që ndryshon direktivën (BE) 2017/1132, sa i përket përdorimit të mjeteve dhe proceseve digjitale në të drejtën e shoqërive tregtare; dhe
 - ii. direktiva (BE) 2019/2121 e Parlamentit Evropian dhe e Këshillit, e datës 27 nëntor 2019, që ndryshon direktivën (BE) 2017/1132, sa i përket shndërrimeve, bashkimeve dhe ndarjeve ndërkufitare.
5. **“Ministria”**, ministria përgjegjëse për ekonominë;
6. **“Noteri i autorizuar”**, noteri i licencuar, i cili ka kaluar testimin për bashkimet ndërkufitare, të përgatitur nga Dhoma Kombëtare e Noterëve, dhe që është përfshirë në listën e noterëve të autorizuar për bashkimet ndërkufitare, të hartuar e të mbajtur nga Dhoma Kombëtare e Noterëve;
7. **“Njësitë e prekura”**, sipas rastit, të gjitha shoqëritë pjesëmarrëse, shqiptare dhe evropiane, shoqëritë e kontrolluara prej tyre dhe njësitë e tyre, që preken nga shndërrimi, bashkimi dhe ndarja ndërkufitare;

8. **“QKB”**, Qendra Kombëtare e Biznesit, e cila mban regjistrin tregtar të Republikës së Shqipërisë, në përputhje me ligjin që rregullon organizimin e funksionimin e këtij institucioni;
9. **“Shoqëri evropiane”**, shoqëria tregtare me selinë e regjistruar, zyrën qendrore apo vendndodhjen kryesore të veprimtarisë në territorin e një vendi evropian, e cila ka formën ligjore të përcaktuar sipas direktivës dhe që merr pjesë në shndërrimin, bashkimin e ndarjen ndërkufitare, sipas këtij ligji;
10. **“Shoqëri shqiptare”**, shoqëria me përgjegjësi të kufizuar ose shoqëria aksionare, e themeluar në përputhje me ligjin shqiptar që rregullon organizimin dhe funksionimin e shoqërive tregtare dhe që ka selinë e regjistruar, administratën qendrore ose vendin kryesor të ushtrimit të veprimtarisë në Republikën e Shqipërisë, e cila merr pjesë në shndërrimin, bashkimin ose ndarjen ndërkufitare sipas këtij ligji;
11. **“Shoqëritë pjesëmarrëse”**, bashkërisht, secila nga shoqëritë shqiptare dhe ato evropiane, që marrin pjesë në shndërrimin, bashkimin e ndarjen ndërkufitare, përveçse kur ky ligj i referohet shprehimisht vetëm një a më shumë shoqërive shqiptare apo atyre evropiane, që marrin pjesë në shndërrimin, bashkimin e ndarjen ndërkufitare;
12. **“Shoqëria që rezulton nga bashkimi”**, sipas rastit, shoqëria, shqiptare apo shoqëria evropiane, që është shoqëri përthithëse apo shoqëri e re, sipas përcaktimeve të pikës 1, të këtij neni;
13. **“Vend evropian”**, shteti anëtar i Bashkimit Evropian ose shteti palë në marrëveshjen për Zonën Ekonomike Evropiane;
14. **“Shndërrimi ndërkufitar”**, operacioni, përmes të cilit një shoqëri e përfshirë në fushën e zbatimit të nenit 5, të këtij ligji, pa u prishur, shpërbërë ose kaluar në likuidim, shndërron formën ligjore, në të cilën është regjistruar në shtetin e origjinës në një formë ligjore të shtetit të destinacionit dhe transferon të paktën selinë e saj të regjistruar në atë shtet, duke ruajtur personalitetin e saj juridik.
15. **“Sistemi i ndërlidhjes së regjistrave të Bashkimit Evropian”**, sistemi i ndërlidhjes së regjistrave tregtarë (BRIS), që mundëson shkëmbimin e informacionit ndërmjet regjistrave të shteteve anëtare të Bashkimit Evropian dhe ofrimin e një pike të vetme aksesit nëpërmjet portalit evropian *e-Justice*;
16. **“Regjistri Tregtar i Republikës së Shqipërisë”**, baza e të dhënave shtetërore e administruar nga Qendra Kombëtare e Biznesit (QKB), ku regjistrohen të dhënat e subjekteve tregtare, sipas legjislacionit në fuqi për regjistrimin e

biznesit;

17. **“Shteti i origjinës”**, shteti, në të cilin një shoqëri është regjistruar përpara shndërrimit ndërkufitar;
18. **“Shteti i destinacionit”**, shteti, në të cilin një shoqëri e shndërruar është regjistruar si rezultat i një shndërrimi ndërkufitar;
19. **“Shoqëri e shndërruar”**, një shoqëri e krijuar në shtetin e destinacionit si rezultat i një shndërrimi ndërkufitar.
20. **“Shoqëri që ndahet”**, një shoqëri, e cila, në procesin e një ndarjeje ndërkufitare, transferon të gjitha aktivet e pasivet e saj në dy ose më shumë shoqëri në rastin e një ndarjeje të plotë, ose transferon një pjesë të aktiveve dhe pasiveve të saj në një ose më shumë shoqëri në rastin e një ndarjeje të pjesshme ose ndarjeje me shkëputje;
21. **“Shoqëritë që ndahen”**, të gjitha shoqëritë, që marrin pjesë në një ndarje ndërkufitare, përfshirë një shoqëri përfituese;
22. **“Ndarje”**, tërësia e veprimeve juridike, përmes të cilave një shoqëri tregtare (shoqëria që ndahet) transferon të gjitha ose një pjesë të aktiveve dhe pasiveve të saj në favor të një ose më shumë shoqërive të themeluara rishtazi (shoqëritë përfituese), në një nga format e mëposhtme:
 - a) Ndarje e plotë – të gjitha aktivet e pasivet e shoqërisë që ndahet transferohen te dy ose më shumë shoqëri përfituese, në këmbim të emetimit për ortakët/aksionarët e saj të titujve apo aksioneve/kuotave të kapitalit të shoqërive përfituese dhe, nëse është e zbatueshme, të një pagese në mjete monetare, që nuk i kalon 10 për qind të vlerës nominale ose, në mungesë të saj, të vlerës kontabël të tyre. Shoqëria që ndahet prishet pa kaluar në proces likuidimi.
 - b) Ndarje e pjesshme – një pjesë e aktiveve dhe e pasiveve të shoqërisë që ndahet transferohet te një ose më shumë shoqëri përfituese, në këmbim të emetimit të titujve apo aksioneve/kuotave për ortakët/aksionarët e shoqërisë që ndahet në shoqëritë përfituese, në shoqërinë që ndahet ose në të dyja dhe, nëse është e zbatueshme, të një pagese në mjete monetare që nuk i kalon 10 për qind të vlerës nominale ose, në mungesë të saj, të vlerës kontabël të këtyre titujve apo aksioneve/kuotave. Shoqëria që ndahet vazhdon ekzistencën e saj;
 - c) Ndarje me shkëputje – një pjesë e aktiveve dhe e pasiveve të shoqërisë që ndahet transferohet te një ose më shumë shoqëri përfituese, në këmbim të emetimit të titujve apo aksioneve/kuotave në favor të vetë shoqërisë që

ndahet. Shoqëria që ndahet vazhdon ekzistencën e saj.

23. **“Shoqëri përfituese”**, një shoqëri e sapokrijuar gjatë një ndarjeje ndërkufitare;
24. **“Ndarje ndërkufitare”**, ndarja, sipas pikës 22, të këtij neni, në të cilën shoqëria që ndahet ose të paktën një shoqëri përfituese është shoqëri shqiptare, ndërsa të paktën një prej shoqërive të tjera të përfshira në ndarje, si shoqëri që ndahet ose si shoqëri përfituese, rregullohet nga legjislacioni i një vendi evropian të ndryshëm nga Republika e Shqipërisë.

Neni 4 **Zbatimi i ligjeve të tjera**

1. Shoqëritë shqiptare pjesëmarrëse mbeten të detyruara të zbatojnë dispozitat e ligjit shqiptar, që rregullon organizimin e funksionimin e shoqërive tregtare, duke përfshirë edhe dispozitat që mbrojnë kreditorët dhe ortakët/aksionarët në pakicë, që janë kundër shndërrimit, bashkimit dhe ndarjes ndërkufitare, për aq sa këto dispozita nuk bien në kundërshtim me dispozitat e këtij ligji.
2. Shndërrimi, bashkimi dhe ndarja ndërkufitare e shoqërive, sipas parashikimeve të këtij ligji, nuk përjashton zbatimin e kërkesave dhe miratimeve rregullatore, të përcaktuara nga legjislacioni i zbatueshëm shqiptar, në lidhje me përqendrimet e ndërmarrjeve dhe mbrojtjen e konkurrencës apo të kërkesave dhe miratimeve të autoriteteve të tjera rregullatore e licencuese, të parashikuara me ligj.
3. Në rastin e shndërrimeve ndërkufitare, procedurat dhe formalitetet e nevojshme për marrjen e certifikatës së parashndërrimit rregullohen nga ligji i shtetit të origjinës. Procedurat e formalitetet, që duhen përmbushur pas marrjes së kësaj certifikate, rregullohen nga ligji i shtetit të destinacionit.

KREU II **SHNDËRRIMET NDËRKUFITARE**

Neni 5 **Objekti i shndërrimit ndërkufitar**

Ky kre zbatohet për shndërrimet e shoqërive shqiptare me përgjegjësi të kufizuar dhe shoqërive aksionare në shoqëri të një forme ligjore të renditur në shtojcën II të direktivës, që rregullohen nga ligji i një vendi evropian, si dhe për shndërrimet e shoqërive të këtyre formave, të themeluara sipas ligjit të një vendi evropian dhe që kanë selinë e regjistruar, administratën qendrore ose vendin kryesor të ushtrimit të veprimtarisë në Bashkimin Evropian ose në Zonën Ekonomike

Evropiane, në shoqëri shqiptare me përgjegjësi të kufizuar ose shoqëri aksionare.

Neni 6

Projekt marrëveshja e shndërrimeve ndërkufitare

Përfaqësuesit ligjorë të shoqërisë shqiptare që do të shndërrohet hartojnë projekt marrëveshjen e shndërrimit ndërkufitar. Projekt marrëveshja e shndërrimit ndërkufitar përfshin, të paktën, të dhënat e mëposhtme:

- a) Formën ligjore dhe emrin e shoqërisë në shtetin e origjinës dhe vendndodhjen e selisë së saj të regjistruar në atë shtet;
- b) Formën ligjore dhe emrin e propozuar për shoqërinë e shndërruar në shtetin e destinacionit dhe vendndodhjen e propozuar të selisë së saj të regjistruar në atë shtet;
- c) Aktin e themelimit të shoqërisë në shtetin e destinacionit, sipas rastit, dhe statutin, nëse janë hartuar si dokumente të veçanta;
- ç) Afatin kohor tregues të propozuar për shndërrimin ndërkufitar;
- d) Të drejtat që shoqëria e shndërruar u njeh ortakëve/aksionarëve, që gëzojnë të drejta të veçanta ose zotëruesve të titujve të ndryshëm nga aksionet, që përbëjnë kapitalin e shoqërisë, ose masat e propozuara në lidhje me ta;
- dh) Masat mbrojtëse, që u ofrohen kreditorëve, të tilla si: garancitë ose pengjet;
- e) Përparësitë e veçanta, që u jepen anëtarëve të organeve administrative, mbikëqyrëse ose kontrolluese të shoqërisë;
- ë) Nëse shoqëria ka marrë ndonjë incentivë ose subvencion në shtetin e origjinës në pesë vitet e fundit;
- f) Detajet e ofertës së kompensimit në mjete monetare për ortakët/aksionarët, në përputhje me nenin 11, të këtij ligji;
- g) Pasojat e mundshme të shndërrimit ndërkufitar mbi punësimin;
- gj) Sipas rastit, informacione për procedurat, me anë të të cilave përcaktohen masat për përfshirjen e punëmarrësve në përcaktimin e të drejtave të tyre për pjesëmarrje në shoqërinë e shndërruar, në përputhje me nenin 21, të këtij ligji.

Neni 7

Raporti i organit administrativ për ortakët/aksionarët dhe punëmarrësit

1. Përfaqësuesit ligjorë të shoqërisë shqiptare që do të shndërrohet hartojnë një raport për ortakët/aksionarët dhe punëmarrësit, duke shpjeguar e arsyetuar aspektet ligjore dhe ekonomike të shndërrimit ndërkufitar, si dhe duke shpjeguar implikimet e shndërrimit ndërkufitar për punëmarrësit. Raporti, në veçanti, shpjegon implikimet e shndërrimit ndërkufitar për veprimtarinë e ardhshme të shoqërisë.
2. Raporti përfshin gjithashtu një seksion për ortakët/aksionarët dhe një seksion

për punëmarrësit. Shoqëria duhet të vendosë të hartojë një raport që përmban këto dy seksione ose të hartojë përkatësisht raporte të veçanta për ortakët/aksionarët dhe punëmarrësit, të cilat përmbajnë seksionin përkatës.

3. Seksioni i raportit për ortakët/aksionarët shpjegon, në veçanti, sa më poshtë:

- a) kompensimin në mjete monetare dhe metodën e përdorur për të përcaktuar kompensimin në mjete monetare;
- b) implikimet e shndërrimit ndërkufitar për ortakët/aksionarët;
- c) të drejtat dhe mjetet juridike të disponueshme për ortakët/aksionarët, në përputhje me nenin 11, të këtij ligji.

4. Seksioni i raportit për ortakët/aksionarët nuk kërkohet, nëse të gjithë ortakët/aksionarët e shoqërisë kanë rënë dakord të heqin dorë nga kjo kërkesë. Seksioni i raportit për ortakët/aksionarët nuk kërkohet as për shoqëritë me ortak/aksionar të vetëm.

5. Seksioni i raportit për punëmarrësit shpjegon, në veçanti, sa më poshtë:

- a) implikimet e shndërrimit ndërkufitar për marrëdhëniet e punësimit, si dhe, sipas rastit, çdo masë për ruajtjen e këtyre marrëdhënieve;
- b) çdo ndryshim thelbësor ndaj kushteve të zbatueshme të punësimit ose ndaj vendndodhjeve të ushtrimit të veprimtarisë së shoqërisë;
- c) mënyrën se si faktorët e përcaktuar në shkronjat “a” dhe “b”, të kësaj pike, prekin shoqëritë e kontrolluara prej saj, si dhe degët e njësitë e saj.

6. Të paktën gjashtë javë përpara datës së mbledhjes së asamblesë së përgjithshme të përmendur në nenin 10 të këtij ligji, raporti ose raportet vihen në dispozicion të ortakëve/aksionarëve dhe përfaqësuesve të punëmarrësve ose, kur nuk ka përfaqësues të tillë, të vetë punëmarrësve, në çdo rast, në format elektronik, së bashku me projekt marrëveshjen e shndërrimit ndërkufitar, nëse është e disponueshme.

7. Kur përfaqësuesit ligjorë të shoqërisë marrin, në kohën e duhur, një opinion mbi informacionin e përmendur në pikat 1 dhe 5, të këtij neni, nga përfaqësuesit e punëmarrësve ose, kur nuk ka përfaqësues të tillë, nga vetë punëmarrësit, në përputhje me legjislacionin në fuqi, ortakët/aksionarët informohen për këtë opinion, i cili i bashkëngjitet raportit.

8. Seksioni i raportit për punëmarrësit nuk kërkohet kur një shoqëri dhe shoqëritë e kontrolluara prej saj, si dhe degët e njësitë e saj, nëse ka të tilla, nuk kanë punëmarrës të tjerë përveç atyre që bëjnë pjesë në organin administrativ.

9. Raporti nuk nevojitet kur seksioni i raportit për ortakët/aksionarët e përmendur në pikën 3, të këtij neni, hiqet në përputhje me pikën 4, të këtij neni, dhe seksioni për punëmarrësit, i përmendur në pikën 5, të këtij neni, nuk kërkohet sipas pikës 8, të këtij neni.
10. Pikat 1 deri në 9, të këtij neni, nuk cenojnë të drejtat dhe procedurat e zbatueshme për informim e konsultim, të parashikuara në Kodin e Punës së Republikës së Shqipërisë dhe në dispozitat e ligjit shqiptar, që rregullon organizimin e funksionimin e shoqërive tregtare.

Neni 8

Raporti i ekspertit të pavarur

1. Përfaqësuesit ligjorë të shoqërisë shqiptare që do të shndërrohet caktojnë një ose më shumë ekspert/ë të pavarur, të licencuar, të shqyrtojnë projekt marrëveshjen e shndërrimit ndërkufitar dhe të hartojë një raport për ortakët/aksionarët. Ky raport vihet në dispozicion të ortakëve/aksionarëve të paktën një muaj përpara datës së mbledhjes së asamblesë së përgjithshme të përmendur në nenin 10, të këtij ligji.
2. Raporti i përmendur në pikën 1, të këtij neni, do të përfshijë, në çdo rast, opinionin e ekspertit mbi përshtatshmërinë e kompensimit në mjete monetare. Gjatë vlerësimit të kompensimit në mjete monetare, eksperti do të marrë në konsideratë çmimin e tregut të aksioneve të shoqërisë përpara shpalljes së propozimit të shndërrimit ose vlerën e shoqërisë, duke përjashtuar efektin e shndërrimit të propozuar, të përlogaritur sipas metodave të vlerësimit të parashikuara sipas legjislacionit në fuqi. Raporti duhet që, të paktën:
 - a) të tregojë metodën ose metodat e përdorura për të përcaktuar kompensimin e propozuar në mjete monetare;
 - b) të deklarojë nëse metoda ose metodat e përdorura janë të përshtatshme për vlerësimin e kompensimit në mjete monetare, duke treguar vlerën e përcaktuar përmes përdorimit të këtyre metodave, si dhe të japë një opinion për rëndësinë relative të secilës metodë për përcaktimin e vlerës përkatëse; dhe
 - c) të përshkruajë vështirësitë e veçanta, që janë hasur gjatë vlerësimit.
3. Eksperti ka të drejtë të marrë nga shoqëria të gjithë informacionin e nevojshëm për përmbushjen e detyrave të tij.
4. Shqyrtimi i projekt marrëveshjes së shndërrimit ndërkufitar nga një ekspert i pavarur dhe raporti i ekspertit të pavarur nuk kërkohen nëse të gjithë ortakët/aksionarët e shoqërisë kanë rënë dakord për këtë gjë.

Neni 9

Publikimi

1. Pa cenuar pikën 2, të këtij neni, përfaqësuesit ligjorë të shoqërisë shqiptare që do të shndërrohet, të paktën një muaj para datës së mbledhjes së asamblesë së përgjithshme, të referuar në nenin 10, të këtij ligji, duhet të publikojnë pranë QKB-së, për t'u bërë të disponueshme për publikun në regjistrin tregtar, dokumentet e mëposhtme:
 - a) projekt marrëveshjen e shndërrimit ndërkufitar; dhe
 - b) një njoftim që informon ortakët/aksionarët, kreditorët dhe përfaqësuesit e punëmarrësve të shoqërisë, ose, kur nuk ka të tillë, vetë punëmarrësit, se ata kanë të drejtë t'i paraqesin shoqërisë, të paktën pesë ditë pune përpara datës së mbledhjes së asamblesë së përgjithshme, komentet në lidhje me projekt marrëveshjen e shndërrimit ndërkufitar;
 - c) raportin e ekspertit të pavarur të përgatitur sipas nenit 8, të këtij ligji;
 - ç) nga publikimi i raportit të ekspertit të pavarur mund të përjashtohen informacionet konfidenciale, përfshirë sekretet tregtare.
2. Shoqëria përjashtohet nga detyrimi i depozitimit dhe i publikimit të dokumenteve, sipas pikës 1, të këtij neni, në QKB, nëse i vë ato në dispozicion të publikut pa pagesë në faqen e saj të internetit, për një periudhë të pandërprerë, që fillon të paktën një muaj përpara datës së mbledhjes së asamblesë së përgjithshme sipas nenit 10, të këtij ligji, dhe përfundon jo më herët se përfundimi i asaj mbledhjeje. Për këtë përjashtim zbatohen vetëm kërkesa të nevojshme e proporcionale për sigurinë e faqes dhe autenticitetin e dokumenteve. Informacioni konfidencial i raportit të ekspertit mund të përjashtohet sipas pikës 1, të këtij neni.
3. Kur shoqëria vë në dispozicion projekt marrëveshjen e shndërrimit ndërkufitar, në përputhje me pikën 2, të këtij neni, ajo dorëzon në QKB, të paktën një muaj përpara datës së mbledhjes së asamblesë së përgjithshme të referuar në nenin 10, të këtij ligji, informacionin e mëposhtëm:
 - a) formën ligjore, emrin e shoqërisë dhe vendndodhjen e selisë së saj, si dhe formën ligjore dhe emrin e propozuar për shoqërinë e shndërruar në shtetin e destinacionit e vendndodhjen e propozuar të selisë së saj të regjistruar në shtetin e destinacionit;
 - b) regjistrin, në të cilin janë depozituar dokumentet e shoqërisë, dhe numrin e saj të regjistrimit në atë regjistr;
 - c) një deklaratë të masave të marra për ushtrimin e të drejtave të kreditorëve, punëmarrësve dhe ortakëve/aksionarëve; dhe
 - ç) të dhënat e faqes së internetit, ku projekt marrëveshja e shndërrimit

- ndërkufitar, njoftimi i përmendur në pikën 1, të këtij neni, raporti i ekspertit të pavarur dhe informacioni i plotë mbi masat e përmendura në shkronjën “c”, të kësaj pike, do të merren në internet dhe pa pagesë;
- d) QKB-ja vë në dispozicion të publikut informacionin e përmendur në shkronjat “a” deri në “ç”, të kësaj pike.
4. Pas pjesëmarrjes së Shqipërisë në sistemin e ndërlidhjes së regjistrave tregtarë të Bashkimit Evropian, QKB-ja siguron që dokumentet e publikuara sipas këtij neni të jenë të aksesueshme edhe përmes këtij sistemi, në përputhje me standardet teknike evropiane të zbatueshme.
5. Ministria, në përputhje me kërkesat e parashikimeve të ligjit që rregullon organizimin e funksionimin e QKB-së, miraton formatin dhe përmbajtjen e dokumenteve të nevojshme për kryerjen e aplikimeve dhe regjistrimeve, sipas këtij neni.

Neni 10

Miratimi nga asambleja e përgjithshme

1. Duke marrë në konsideratë raportet e përmendura në nenet 7 e 8, të këtij ligji, sipas rastit, opinionet e punëmarrësve, sipas pikës 7, të nenit 7, të këtij ligji, dhe komentet e paraqitura sipas shkronjës “b”, të pikës 1, të nenit 9, asambleja e përgjithshme e shoqërisë vendos nëse do të miratojë projekt marrëveshjen e shndërrimit ndërkufitar dhe nëse do të përshtatë aktin e themelimit dhe statutin, kur këto janë hartuar si dokumente të veçanta.
2. Asambleja e përgjithshme e shoqërisë shqiptare, që do të shndërrohet, do të ruajë të drejtën për të kushtëzuar realizimin e shndërrimit ndërkufitar të miratuar, me miratimin e shprehur prej saj, në mënyrë të shprehur, të marrëveshjeve të arritura, lidhur me të drejtat e pjesëmarrjes së punëmarrësve në organizimin dhe funksionimin e shoqërisë së shndërruar.
3. Miratimi i projekt marrëveshjes së shndërrimit ndërkufitar dhe i çdo ndryshimi të projekt marrëveshjes kërkon tri të katërtat e votave të ortakëve/aksionarëve pjesëmarrës me të drejtë vote, sipas parashikimeve të ligjit shqiptar, që rregullon organizimin dhe funksionimin e shoqërive tregtare. Në çdo rast, pragu i votimit nuk duhet të jetë më i lartë se ai i parashikuar për miratimin e bashkimeve ndërkufitare.
4. Kur një klauzolë në projekt marrëveshjen e shndërrimit ndërkufitar ose çdo ndryshim në aktin e themelimit të shoqërisë shqiptare që do të shndërrohet rezulton në rritjen e detyrimeve ekonomike të një ortaku/aksionari ndaj shoqërisë ose ndaj palëve të treta, në këto rrethana specifike, kjo klauzolë ose

ndryshimi i aktit të themelimit të miratohet nga ortaku/aksionari në fjalë, me kusht që ky ortak/aksionar të mos jetë në gjendje të ushtrojë të drejtat e përcaktuara në nenin 11, të këtij ligji.

5. Miratimi i shndërrimit ndërkufitar nga asambleja e përgjithshme nuk mund të kundërshtohet vetëm për arsyet e mëposhtme:
 - a) kur kompensimi në mjete monetare, i përmendur në shkronjën “f”, të nenit 6, të këtij ligji, është përcaktuar në mënyrë të papërshtatshme; ose
 - b) kur informacioni i dhënë në lidhje me kompensimin në mjete monetare, i përmendur në shkronjën “a”, të kësaj pike, nuk ka qenë në përputhje me kërkesat ligjore.
6. Secili aksionar apo ortak ka të drejtë të shqyrtojë dokumentet, në bazë të të cilave kryhet shndërrimi ndërkufitar. Këta aksionarë apo ortakë do të kërkojnë informacione për shndërrimin ndërkufitar gjatë mbledhjes së asamblesë së përgjithshme.

Neni 11

Mbrojtja e ortakëve/aksionarëve

1. Ortakët/aksionarët, që kanë votuar kundër miratimit të projekt marrëveshjes së shndërrimit ndërkufitar, gëzojnë të drejtën që të shesin kuotat/aksionet e tyre në këmbim të një kompensimi të përshtatshëm në mjete monetare, sipas kushteve të përcaktuara në pikat 2 deri në 5, të këtij neni.
2. Shoqëria që synon të kryejë një shndërrim ndërkufitar, përmes planit të shndërrimit ndërkufitar, duhet t’u ofrojë çdo ortaku/aksionari të shoqërisë, që ka votuar kundër vendimit të shndërrimit dhe e ka shprehur qëndrimin e tij kundërshtues në procesverbalin e mbledhjes, të drejtën për të kërkuar blerjen e pjesës që zotëron, kundrejt një kompensimi financiar të drejtë. Blerja e këtyre pjesëve nuk konsiderohet si nënshkrim a blerje e aksioneve/kuotave të veta nga ana e shoqërisë. Plani i shndërrimit ndërkufitar duhet të përmbajë adresën elektronike, në të cilën ortakët/aksionarët mund të dërgojnë deklaratën për ushtrimin e së drejtës për të shitur kuotat/aksionet e tyre.
3. E drejta e shoqërisë, sipas pikës 2, të këtij neni, nuk paragjykon të drejtën e ortakëve të tjerë apo palëve të treta për blerjen e kuotave/aksioneve të ortakëve që kanë votuar kundër miratimit të projekt marrëveshjes së shndërrimit ndërkufitar, sipas parashikimeve të statutit të shoqërisë, që i nënshtrohet shndërrimit ndërkufitar, si dhe sipas kushteve të përcaktuara në planin e shndërrimit.

4. Ortakët/aksionarët, që dëshirojnë të ushtrojnë të drejtën për të shitur kuotat/aksionet e tyre, ia deklarojnë këtë vendim shoqërisë brenda një muaji nga data e mbledhjes së asamblesë së përgjithshme, që ka miratuar shndërrimin ndërkufitar. Deklarata mund të dërgohet në adresën elektronike të përcaktuar në pikën 2, të këtij neni. Ushtrimi i kësaj të drejte nuk kushtëzohet nga pranimi i shumës së kompensimit të ofruar dhe nuk cenon të drejtën për të kërkuar kompensim shtesë, sipas pikës 6, të këtij neni. Kalimi i kuotave/aksioneve kushtëzohet nga fillimi i efekteve juridike të shndërrimit ndërkufitar.
5. Nëse ortakët/aksionarët kanë deklaruar ushtrimin e së drejtës, sipas pikës 4, të këtij neni, shoqëria e shndërruar apo ortakët/aksionarët e tjerë ose palët e treta, sipas rastit, janë të detyruar të paguajnë kompensimin brenda 30 ditëve nga data kur shndërrimi ndërkufitar ka filluar të prodhojë efektet juridike.
6. Ortaku/aksionari i shoqërisë, i cili ka deklaruar ushtrimin e së drejtës, sipas pikës 4, të këtij neni, dhe vlerëson se kompensimi në mjete monetare i ofruar nga shoqëria është i pamjaftueshëm, mund t'i drejtohet gjykatës brenda 30 ditëve nga data kur shndërrimi ndërkufitar ka filluar të sjellë pasoja juridike, për të kërkuar përcaktimin e një kompensimi të drejtë. Kur Republika e Shqipërisë është shteti i origjinës, të drejtat e parashikuara në pikat 1 deri në 5, të këtij neni, dhe e drejta për të kërkuar kompensim shtesë sipas kësaj pike rregullohen nga legjislacioni shqiptar. Gjykatat shqiptare kanë juridiksion ekskluziv për çdo mosmarrëveshje që lidhet me këto të drejta, edhe pas transferimit të selisë së regjistruar të shoqërisë jashtë Republikës së Shqipërisë. Nëse paraqitet më shumë se një kërkesëpadi, gjykata vendos bashkimin e çështjeve në një gjykim të vetëm.
7. Nëse gjykata vlerëson se kompensimi ka qenë më i ulët se sa duhet, ajo urdhëron shoqërinë të rimbursojë shpenzimet gjyqësore të ortakëve/aksionarëve, që kanë ndjekur procedurën.
8. Marrëveshja e lidhur për blerjen e kuotave/aksioneve të ortakëve/aksionarëve që kanë votuar kundër miratimit të projekt marrëveshjes së shndërrimit ndërkufitar, nga ortakë/aksionarë të tjerë ose nga persona të tretë, sipas rastit, nuk mund të kundërshtohet në gjykatë. Ky kufizim nuk cenon të drejtën ligjore të ortakut/aksionarit për të kërkuar kompensim shtesë, sipas pikës 6, të këtij neni.

Neni 12

Mbrojtja e kreditorëve

1. Kreditorët e një shoqërie që kryen një shndërrim ndërkufitar kanë të drejtë të kërkojnë garanci nga shoqëria, nëse plotësohen të gjitha kushtet e mëposhtme:

- a) Pretendimi i tyre ka lindur përpara publikimit të projektkushteve të shndërrimit ndërkufitar;
 - b) Pretendimi nuk ishte bërë i kërkueshëm në momentin e publikimit të projektkushteve;
 - c) Përmbushja e tij rrezikohet si rezultat i shndërrimit ndërkufitar.
2. Brenda një periudhe prej tre muajsh nga data e publikimit të projektkushteve të shndërrimit, kreditorët, që nuk janë të kënaqur me garancitë e ofruara në projektkushtet e shndërrimit ndërkufitar, mund t'i kërkojnë gjykatës kompetente të urdhërojnë dhënien e garancive të përshtatshme, nëse shoqëria nuk ka dhënë garanci të përshtatshme. Kërkesa duhet të përmbajë shumën e garancisë së kërkuar dhe të provojë se janë plotësuar kërkesat e pikës 1, të këtij neni, dhe se garancia e parashikuar në projektkushtet e shndërrimit ndërkufitar nuk është e mjaftueshme. Çdo garanci e dhënë ose e urdhëruar sipas kësaj pike kushtëzohet nga hyrja në fuqi e shndërrimit ndërkufitar.
3. Dispozitat e këtij neni nuk cenojnë zbatimin e legjislacionit shqiptar lidhur me përmbushjen ose garantimin e detyrimeve monetare ose jomonetare ndaj organeve publike, përfshirë detyrimet tatimore, doganore, të sigurimeve shoqërore ose detyrime të tjera të së drejtës publike.
4. Juridiksioni për shqyrtimin e pretendimeve të kreditorëve ndaj një shoqërie, që ka kryer një shndërrim ndërkufitar, u përket gjykatave shqiptare, nëse plotësohen kushtet e mëposhtme:
- a) Shoqëria kishte selinë e regjistruar në Republikën e Shqipërisë përpara shndërrimit;
 - b) Pretendimi ka lindur përpara publikimit të planit të shndërrimit;
 - c) Padia ngrihet brenda dy vjetëve nga data kur shndërrimi ndërkufitar prodhon efekte juridike;
 - ç) Kjo mundësi nuk cenon rregullat e tjera të juridiksionit, që rrjedhin nga e drejta e Bashkimit Evropian, legjislacioni shqiptar, ligji i një shteti tjetër ose nga një marrëveshje kontraktore.

Neni 13

Certifikata e parashndërrimit

1. Përfaqësuesit ligjorë të shoqërisë që do t'i nënshtrohet shndërrimit ndërkufitar caktojnë një noter të autorizuar për lëshimin e certifikatës së parashndërrimit. Në rast mungese dakordësie ndërmjet përfaqësuesve ligjorë, aplikohet procedura e caktimit nga Dhoma Kombëtare e Noterëve. Përfaqësuesit ligjorë publikojnë caktimin e noterit të autorizuar, në përputhje me kërkesat e nenit

9, të këtij ligji.

Noteri i autorizuar shqyrton kushtet juridike të shndërrimit ndërkufitar dhe zbatimin e dispozitave ligjore, sipas kërkesave të këtij ligji, dhe lëshon certifikatën e parashndërrimit, duke konfirmuar përfundimisht realizimin e rregullt të formaliteteve paraprake nga shoqëria. Noteri i autorizuar është i detyruar të deklarojë çdo konflikt interesi që do të ketë në çdo moment gjatë procedurës së lëshimit të certifikatës së parashndërrimit.

Kryerja e procedurave dhe formaliteteve do të përfshijë përmbushjen ose garantimin e detyrimeve monetare ose jomonetare ndaj organeve publike ose pajtueshmërinë me kërkesat specifike sektoriale, duke përfshirë garantimin e detyrimeve, që rrjedhin nga procedurat në vazhdim e sipër.

2. Kërkesa e shoqërisë për të marrë një certifikatë parashndërrimi shoqërohet me sa vijon:

- a) Projektmarrëveshjen e shndërrimit ndërkufitar;
- b) Raportin e organit administrativ për ortakët/aksionarët dhe punëmarrësit, përfshirë opinionet e punëmarrësve dhe raportin e ekspertit të pavarur, sipas rastit, sipas neneve 7 e 8, të këtij ligji;
- c) Informacionin për miratimin nga asambleja e përgjithshme, siç përmendet në nenin 10, të këtij ligji;
- ç) Çdo pretendim me shkrim të paraqitur kreditorët dhe padi në gjykatë nga kreditorët, në kuptim të nenit 12, të këtij ligji, nëse ka pasur të tilla;
- d) Të gjitha komentet e paraqitura në përputhje me shkronjën “b”, të pikës 1, të nenit 9, të këtij ligji.

Për qëllimet e këtij neni, noteri i autorizuar do ta kërkojë këtë informacion nga autoritete të tjera përkatëse, nëse nuk ofrohet nga shoqëria.

3. Republika e Shqipërisë garanton që kërkesa e përmendur në pikën 2, të këtij neni, duke përfshirë dorëzimin e çdo informacioni dhe dokumenti, do të përmbushet plotësisht nëpërmjet sistemit të ndërlidhjes, i cili është sistemi i ndërlidhjes së regjistrave tregtarë, që siguron ndërlidhjen e regjistrave tregtarë të çdo shteti anëtar të Bashkimit Evropian në një platformë qendrore evropiane. Sistemi i ndërlidhjes ofron një pikë të vetme aksesit nëpërmjet portalit evropian *e-Justice*, nëpërmjet të cilit qytetarët, bizneset dhe administratat publike do të kërkojnë informacion për subjektet e themeluara në shtete të tjera anëtare, pa qenë e nevojshme që aplikantët të paraqiten personalisht përpara autoritetit kompetent, në përputhje me dispozitat përkatëse të kapitullit III, të titullit I, të direktivës (BE) 2017/1132, të Parlamentit Evropian dhe të Këshillit, e cila rregullon përdorimin e mjeteve digjitale në të drejtën e shoqërive tregtare.

4. Lidhur me respektimin e rregullave për pjesëmarrjen e punëmarrësve, sipas këtij kreu, noteri verifikon nëse projekt marrëveshja e shndërrimit ndërkufitar përfshin informacione për procedurat, me anë të të cilave përcaktohen masat përkatëse të pjesëmarrjes së punëmarrësve.
5. Në kuadër të verifikimit të përmendur në pikën 1, të këtij neni, noteri shqyrton, sa më poshtë:
 - a) Nëse të gjitha dokumentet dhe informacionet e dorëzuara janë në përputhje me pikën 2, të këtij neni;
 - b) Një deklaratë nga shoqëria, që tregon se ka filluar procedura e përmendur për pjesëmarrjen e punëmarrësve, sipas parashikimeve të nenit 21, të këtij ligji.
6. Noteri kryen verifikimin e përmendur në pikën 1, të këtij neni, i cili kryhet brenda tre muajve nga data e marrjes së dokumenteve dhe informacioneve për miratimin e shndërrimit ndërkufitar nga asambleja e përgjithshme e shoqërisë.

Ky verifikim do të rezultojë në një nga sa vijon:

- a) kur konstatohet se shndërrimi ndërkufitar është në pajtueshmëri me të gjitha kushtet përkatëse dhe se janë kryer të gjitha procedurat dhe formalitetet e nevojshme, noteri lëshon certifikatën e parashndërrimit;
 - b) kur konstatohet se shndërrimi ndërkufitar nuk është në pajtueshmëri me të gjitha kushtet përkatëse ose se nuk janë kryer të gjitha procedurat e formalitetet e nevojshme, noteri njofton shoqërinë për kushtet që nuk janë përmbushur, duke i lënë kësaj të fundit një afat prej 10 ditësh punë për plotësimin e tyre. Në rast se shoqëria nuk plotëson mangësitë brenda këtij afati, noteri refuzon lëshimin e certifikatës paraprake të shndërrimit.
7. Noteri nuk lëshon certifikatën e parashndërrimit kur konstaton se shndërrimi ndërkufitar është kryer për qëllime abuzive ose mashtruese, të cilat kanë rezultuar ose kanë synuar të rezultojnë në shmangien ose anashkalimin e zbatimit të legjislacionit të Bashkimit Evropian ose të atij shqiptar, ose për qëllime kriminale.
8. Kur noteri, gjatë verifikimit të parashikuar në pikën 1, të këtij neni, ka dyshime të arsyeshme se shndërrimi ndërkufitar është kryer për qëllime abuzive, mashtruese, të cilat kanë rezultuar ose kanë pasur për qëllim të rezultojnë në shmangien ose anashkalimin e zbatimit të legjislacionit të Bashkimit Evropian apo shqiptar apo për qëllime kriminale, ai merr parasysh faktet dhe rrethanat përkatëse (sipas rastit dhe në tërësinë e tyre), siç janë faktorët tregues për të

cilët noteri ka marrë dijeni gjatë verifikimit të përmendur në pikën 1, të këtij neni, duke përfshirë konsultimin me autoritetet përkatëse. Vlerësimi për qëllimet e kësaj pike kryhet rast pas rasti.

9. Në rastet kur, për qëllime të vlerësimit, sipas pikave 7 e 8, të këtij neni, është e nevojshme të merren parasysh informacione shtesë ose të kryhen kërkime shtesë, periudha prej tre muajsh e parashikuar në pikën 6, të këtij neni, do të zgjatet me një periudhë maksimale prej tre muajsh.
10. Kur, për shkak të analizës së informacioneve shtesë të marra sipas këtij neni, që sjellin vonesa të procedurës ndërkufitare, vlerësimi nuk do të kryhet brenda afateve kohore të përcaktuara në pikat 6 e 9, të këtij neni, noteri njofton shoqërinë kërkuese për arsyet e çdo vonese përpara përfundimit të këtyre afateve kohore.
11. Për qëllime të verifikimit të ligjshmërisë së shndërrimit ndërkufitar, noteri ka të drejtë të konsultohet drejtpërdrejt dhe të komunikojë zyrtarisht me:
 - a) QKB-në, për verifikimin e statusit dhe të të dhënave të shoqërisë;
 - b) administratën tatimore dhe/ose doganore për detyrime fiskale ose barrë tatimore të pezulluar;
 - c) autoritetet mbikëqyrëse sektoriale, si Banka e Shqipërisë, Autoriteti i Mbikëqyrjes Financiare apo Autoriteti i Komunikimeve Elektronike, apo të tjera, nëse shoqëria është subjekt i licencuar;
 - ç) autoritetet kompetente të shtetit të destinacionit, për të konfirmuar statusin e regjistrimit dhe ndonjë kusht specifik atje për të marrë nga këto autoritete dhe nga shoqëria informacione dhe dokumente të nevojshme për verifikimin e ligjshmërisë së shndërrimit ndërkufitar, brenda kuadrit procedural të përcaktuar në legjislacionin shqiptar. Për qëllimet e vlerësimit, noteri do t'i drejtohet edhe një ekspertit të pavarur.

Neni 14

Dërgimi i certifikatës së parashndërrimit

1. Noteri i autorizuar, pas lëshimit të certifikatës së parashndërrimit, ia dorëzon atë shoqërisë kërkuese së bashku me projekt marrëveshjen e shndërrimit ndërkufitar. Përfaqësuesit ligjorë të shoqërisë paraqesin për regjistrim dhe publikim, pranë Qendrës Kombëtare të Biznesit (QKB), certifikatën e parashndërrimit dhe projekt marrëveshjen e nënshkruar, brenda afateve të përcaktuara në legjislacionin në fuqi për regjistrimin e bizneseve.
2. Brenda 10 ditëve nga marrja e akteve të përcaktuara në pikën 1, të këtij neni, QKB-ja, nëpërmjet sistemit të ndërlidhjes së regjistrave, dërgon certifikatën e

parashndërrimit tek autoritetet kompetente për shqyrtimin e ligjshmërisë dhe miratimin e shndërrimit në shtetin e destinacionit dhe e bën atë të disponueshme nëpërmjet këtij sistemi. QKB-ja siguron aksesueshmërinë e dokumenteve të përmendura në pikën 1, të këtij neni, përmes sistemit të ndërlidhjes së regjistrave, nga momenti i anëtarësimit të Republikës së Shqipërisë në Bashkimin Evropian dhe integritet të plotë teknik në këtë sistem.

3. Aksesimi në certifikatën e parashndërrimit është pa pagesë për autoritetet kompetente për shqyrtimin e ligjshmërisë dhe miratimin e shndërrimit në shtetin e destinacionit dhe për regjistrat.

Neni 15

Verifikimi i ligjshmërisë së shndërrimit ndërkufitar kur Republika e Shqipërisë është shteti i destinacionit

1. Kur një shoqëri që kryen një shndërrim ndërkufitar ka caktuar Republikën e Shqipërisë si shtetin e destinacionit, QKB-ja shqyrton ligjshmërinë e shndërrimit ndërkufitar në lidhje me fazën përfundimtare të procedurës dhe miratimin e tij. Në mënyrë të veçantë, QKB-ja verifikon nëse shoqëria e huaj që shndërrohet përmbush kërkesat e parashikuara në ligjin shqiptar, që rregullon organizimin dhe funksionimin e shoqërive tregtare dhe, sipas rastit, nëse janë përcaktuar rregullat për pjesëmarrjen e punëmarrësve.
2. Për qëllime të pikës 1, të këtij neni, shoqëria që kryen shndërrimin ndërkufitar i dorëzon QKB-së, dokumentacionin e mëposhtëm:
 - a) projektin e shndërrimit ndërkufitar të miratuar nga mbledhja e përgjithshme e shoqërisë;
 - b) certifikatën paraprake të lëshuar nga autoriteti kompetent i shtetit të origjinës;
 - c) aktin themelues dhe statutin e shoqërisë së shndërruar, të përgatitura në përputhje me kërkesat e legjislacionit shqiptar për regjistrimin e shoqërive;
 - ç) në rastet kur shteti i origjinës nuk është shtet anëtar i Bashkimit Evropian ose i Zonës Ekonomike Evropiane, një opinion të arsyetuar nga një ose më shumë avokatë me përvojë, që konfirmon se shndërrimi ndërkufitar është i lejuar nga legjislacioni i shtetit të origjinës;
 - d) çdo dokument apo informacion tjetër që kërkohet për regjistrimin e shoqërisë, që shndërrohet si shoqëri shqiptare.
3. QKB-ja pranon certifikatën paraprake, të përmendur në shkronjën “b”, të pikës 2, të këtij neni, si provë përfundimtare dhe përmbyllëse se procedurat e

formalitetet e nevojshme të shndërrimit në shtetin e origjinës janë përmbushur rregullisht, pa të cilën shndërrimi ndërkufitar nuk mund të miratohet.

4. Shoqëria mund ta përmbushë kërkesën e përmendur në pikën 2, të këtij neni, përfshirë paraqitjen e të gjitha informacioneve dhe të dokumenteve të kërkuara, plotësisht në mënyrë elektronike, pa qenë e nevojshme që aplikantët të paraqiten personalisht pranë QKB-së, në përputhje me dispozitat përkatëse të ligjit, që rregullon regjistrimin e biznesit.

Neni 16

Regjistrimi i shndërrimit ndërkufitar, kur Republika e Shqipërisë është shtet i destinacionit

1. Pasi QKB-ja të ketë verifikuar se janë përmbushur të gjitha dispozitat e këtij ligji, ajo miraton pa vonesë shndërrimin ndërkufitar dhe regjistron shoqërinë e huaj, që konvertohet si shoqëri shqiptare, në përputhje me ligjin shqiptar, që rregullon organizimin e funksionimin e shoqërive tregtare. Kur Republika e Shqipërisë është shteti i destinacionit, shndërrimi hyn në fuqi në datën e regjistrimit të tij nga QKB-ja, pas përfundimit të kontrolleve të ligjshmërisë në shtetin e origjinës dhe në Republikën e Shqipërisë. Ky miratim e regjistrim kryhet brenda një afati jo më të vonë se dhjetë ditë pune nga data e dorëzimit të dokumenteve të përcaktuara në nenin 15, të këtij ligji. Kur Republika e Shqipërisë është shteti pritës, QKB-ja publikon përfundimin e shndërrimit ndërkufitar në regjistrin tregtar shqiptar dhe njofton regjistrin e shtetit të origjinës. Kur Republika e Shqipërisë është shteti i origjinës, QKB-ja publikon përfundimin e shndërrimit ndërkufitar në regjistrin tregtar shqiptar dhe çregjistron shoqërinë pas marrjes së njoftimit nga regjistri i shtetit pritës, i cili konfirmon se shndërrimi ndërkufitar ka hyrë në fuqi.
2. Për qëllimet e regjistrimit, QKB-ja lëshon një certifikatë të shndërrimit ndërkufitar, e cila përmban të paktën:
 - a) emrin e shoqërisë së shndërruar;
 - b) formën juridike;
 - c) numrin e regjistrimit në regjistrin tregtar shqiptar;
 - ç) një referencë se shoqëria ka përfunduar një shndërrim ndërkufitar; dhe
 - d) datën, në të cilën shndërrimi ndërkufitar ka hyrë në fuqi.

Menjëherë pas lëshimit të certifikatës, QKB-ja publikon një njoftim zyrtar në Buletinin Zyrtar ose në faqen zyrtare të internetit të QKB-së, ku konfirmohet përfundimi i shndërrimit ndërkufitar.

Kur Republika e Shqipërisë është shteti i origjinës, Qendra Kombëtare e

Biznesit (QKB) regjistron në regjistrin tregtar shqiptar faktin se çregjistrimi ose fshirja e shoqërisë nga regjistri është rezultat i një shndërrimi ndërkufitar, datën e këtij çregjistrimi ose të kësaj fshirjeje, si dhe numrin e regjistrimit, emrin dhe formën ligjore të shoqërisë përpara shndërrimit ndërkufitar dhe të shoqërisë së shndërruar.

Informacioni i përcaktuar në këtë pikë është publik dhe, pas pjesëmarrjes së Shqipërisë në sistemin e ndërlidhjes së regjistrave, është i aksesueshëm edhe nëpërmjet këtij sistemi.

Certifikata e shndërrimit ndërkufitar, e lëshuar sipas pikës 2, të këtij neni, përbën provë përfundimtare dhe detyruese se janë përmbushur të gjitha kërkesat e parashikuara në këtë ligj. Pas datës së hyrjes në fuqi të shndërrimit ndërkufitar, shndërrimi nuk do të shpallet i pavlefshëm.

3. QKB-ja përfshin në ekstraktin tregtar të shoqërisë së huaj të shndërruar në shoqëri shqiptare edhe informacion se regjistrimi i shoqërisë së shndërruar është rezultat i një shndërrimi ndërkufitar, si dhe datën e regjistrimit të shoqërisë së shndërruar. QKB-ja regjistron dhe bën publik gjithashtu numrin e regjistrimit, emrin dhe formën ligjore të shoqërisë përpara shndërrimit dhe të shoqërisë së shndërruar, duke identifikuar regjistrat përkatës. Këto të dhëna janë të aksesueshme edhe nëpërmjet sistemit të ndërlidhjes së regjistrave pas pjesëmarrjes së Shqipërisë në këtë sistem.
4. Pas lëshimit të certifikatës së shndërrimit ndërkufitar, QKB-ja njofton pa vonesë regjistrin e shtetit të origjinës, duke i komunikuar datën e hyrjes në fuqi të shndërrimit ndërkufitar.

Neni 17

Çregjistrimi i shoqërisë shqiptare pas shndërrimit ndërkufitar

1. Kur QKB-ja njoftohet nga regjistri i shtetit të destinacionit, në juridiksionin e të cilit është regjistruar shoqëria shqiptare që ka kryer shndërrimin ndërkufitar, për datën e hyrjes në fuqi të shndërrimit ndërkufitar, ajo publikon, pa vonesë, në faqen zyrtare të QKB-së, një njoftim, ku specifikohet se shndërrimi ndërkufitar është përfunduar.
2. Pas publikimit të njoftimit, QKB-ja çregjistron nga regjistri tregtar i shoqërisë shqiptare që ka kryer shndërrimin ndërkufitar, duke vendosur një shënim se çregjistrimi i shoqërisë shqiptare është rezultat i një shndërrimi ndërkufitar, si dhe regjistron: datën e çregjistrimit të saj; numrin e regjistrimit; emrin dhe formën juridike të shoqërisë shqiptare, që ka kryer shndërrimin.

3. Shndërrimi ndërkuftar i regjistruar dhe i publikuar sipas pikës 2, të këtij neni, përbën provë përfundimtare dhe detyruese se janë përmbushur të gjitha kërkesat e parashikuara në këtë ligj dhe se shndërrimi nuk do të shpallet i pavlefshëm.
4. Zbatimi i këtij neni nuk kufizon:
- a) juridiksionin e çdo gjykate shqiptare për shqyrtimin e çështjeve të ngritura nga/ose kundër shoqërisë shqiptare përpara se ajo të çregjistrohej nga regjistri tregtar;
 - b) të drejtat e pronësisë të shoqërisë shqiptare, që ka kryer shndërrimin ndërkuftar;
 - c) vlefshmërinë e çdo procedure ligjore apo administrative të ndërmarrë apo që do të ndërmerret nga/ose kundër shoqërisë;
 - ç) vlefshmërinë apo ekzekutueshmërinë e çdo vendimi penal, gjyqësor, detyrimi financiar, përgjegjësie apo shkaku ligjor ekzistues ndaj shoqërisë apo ndonjë personi tjetër.
5. Dispozitat e këtij kreu nuk interpretohen si kufizim i kompetencave të autoriteteve shtetërore, përfshirë ato në fushën penale, tatimore, të parandalimit të financimit të terrorizmit e të zbatimit të ligjit, për të ndërmarrë masa ose për të vendosur sanksione, në përputhje me legjislacionin shqiptar, edhe pas hyrjes në fuqi të shndërrimit ndërkuftar.

Neni 18

Pasojat e shndërrimit ndërkuftar

Shndërrimi ndërkuftar, nga data në të cilën hyn në fuqi sipas ligjit të shtetit të destinacionit, pas përfundimit të kontroleve të ligjshmërisë në shtetin e origjinës dhe në shtetin e destinacionit, prodhon pasojat e mëposhtme. Kur Republika e Shqipërisë është shteti i destinacionit, kjo datë përcaktohet sipas pikës 1, të nenit 16, të këtij ligji:

- a) të gjitha aktivet dhe pasivet e shoqërisë, duke përfshirë të gjitha kontratat, kreditë, të drejtat e detyrimit, do të jenë ato të shoqërisë së shndërruar;
- b) ortakët/aksionarët e shoqërisë vazhdojnë të jenë ortakë/aksionarë të shoqërisë së shndërruar, me përjashtim të rastit kur i kanë shitur aksionet e tyre;
- c) të drejtat e detyrimit e shoqërisë, që rrjedhin nga kontratat e punës ose nga marrëdhëniet e punësimit dhe që ekzistojnë në datën kur hyn në fuqi shndërrimi ndërkuftar, janë ato të shoqërisë së shndërruar.

Neni 19

Përgjegjësia e përfaqësuesve ligjorë dhe ekspertëve të pavarur të licencuar në kuadër të shndërrimeve ndërkufitare

Çdo përfaqësues ligjor i një shoqërie shqiptare, që është përgjegjës për veprime të qëllimshme ose për neglizhencë gjatë përgatitjes ose zbatimit të shndërrimit ndërkufitar, si dhe çdo ekspert i pavarur që harton, në emër të një shoqërie shqiptare, raportin mbi projektin e shndërrimit ndërkufitar dhe është përgjegjës për veprime të qëllimshme ose për neglizhencë në ushtrimin e detyrës së tij, mban përgjegjësi për çdo dëm të shkaktuar ndaj ortakëve/aksionarëve të kësaj shoqërie si pasojë e sjelljes së tij.

Neni 20

Dispozitat e zbatueshme për pjesëmarrjen e punëmarrësve

1. Në rastin kur shoqëria që do të rezultojë nga shndërrimi është shoqëri shqiptare me përgjegjësi të kufizuar, legjislacioni shqiptar për të drejtat e pjesëmarrjes së punëmarrësve në organizimin dhe funksionimin e shoqërisë zbatohet si për punëmarrësit e punësuar prej saj në Republikën e Shqipërisë, ashtu edhe për punëmarrësit e punësuar në vendet evropiane, në njësitë e prekura.
2. Gjatë shndërrimit ndërkufitar të një shoqërie me përgjegjësi të kufizuar të regjistruar në Republikën e Shqipërisë, garantohen të drejtat e punëmarrësve për t'u informuar e konsultuar në lidhje me procesin e shndërrimit. Këto të drejta sigurojnë që punëmarrësit ose përfaqësuesit e tyre të marrin informacion në kohë dhe me përmbajtje të përshtatshme për të kuptuar pasojat juridike, ekonomike dhe sociale të shndërrimit, si dhe të kenë mundësinë të japin opinionet e tyre pranë organeve drejtuese të shoqërisë përpara marrjes së vendimit përfundimtar.
3. Informacioni i dhënë punëmarrësve ose përfaqësuesve të tyre përfshin, të paktën: përshkrimin e projektit të shndërrimit ndërkufitar, arsyet e këtij shndërrimi, pasojat e pritshme për punëmarrësit dhe masat e parashikuara për mbrojtjen e interesave të tyre. Konsultimi zhvillohet në formën e një dialogu të drejtpërdrejtë ndërmjet punëdhënësit dhe përfaqësuesve të punëmarrësve, me qëllim arritjen e një marrëveshjeje. Mosarritja e një marrëveshjeje nuk ndalon vazhdimin e procedurës, por shoqëria u nënshtrohet rregullave të mëtejshme të parashikuara në këtë kre për pjesëmarrjen e punëmarrësve.
4. Informimi dhe konsultimi duhet të nisin përpara finalizimit të projektit të shndërrimit ndërkufitar ose përgatitjes së raportit shoqëruar cilado prej tyre të ndodhë më herët. Ky proces duhet të përfundojë brenda një afati që u jep

punëmarrësve ose përfaqësuesve të punëmarrësve mundësinë reale për të shprehur opinionin e tyre dhe që i mundëson shoqërisë të japë një përgjigje të arsyetuar përpara datës së mbledhjes së përgjithshme të ortakëve/aksionarëve që vendos për shndërrimin ndërkufitar. Afati konsiderohet i përmbushur kur konsultimi është zhvilluar në një periudhë të përshtatshme kohore, që nuk është më e shkurtër se tri javë nga momenti i nisjes së tij, përveç rasteve kur palët bien dakord ndryshe.

5. Rregullat praktike për informimin e konsultimin, përfshirë mënyrat e dhënies së informacionit dhe zhvillimit të konsultimeve, përcaktohen në frymën e bashkëpunimit ndërmjet punëdhënësit dhe përfaqësuesve të punëmarrësve, duke respektuar të drejtat e detyrimit përkatëse. Informacioni jepet në kohën, mënyrën dhe me përmbajtjen e përshtatshme, që përfaqësuesit e punëmarrësve ta shqyrtojnë dhe të përgatisin opinionin e tyre. Konsultimi zhvillohet me organin ose personat kompetentë për përgatitjen ose miratimin e shndërrimit ndërkufitar, përpara vendimit përfundimtar, në mënyrë që përfaqësuesit e punëmarrësve të shprehin opinionin e të marrin një përgjigje të arsyetuar nga punëdhënësi. Këto rregulla sigurojnë funksionimin efektiv të procesit, duke u garantuar përfaqësuesve kohë të mjaftueshme për të shqyrtuar informacionin dhe për të përgatitur opinionet e tyre.

Neni 21

Pjesëmarrja e punëmarrësve

1. Me përjashtim të rasteve të përshkruara në pikën 2, të këtij neni, shoqëria që rezulton nga një shndërrim ndërkufitar në Republikën e Shqipërisë u nënshtrohet rregullave në fuqi në Republikën e Shqipërisë për pjesëmarrjen e punëmarrësve në organet vendimmarrëse dhe mbikëqyrëse të shoqërisë.
2. Dispozitat e legjislacionit shqiptar mbi pjesëmarrjen e punëmarrësve nuk zbatohen, nëse:
 - a) gjatë gjashtë muajve para publikimit të projektit të kushteve të shndërrimit ndërkufitar, shoqëria ka pasur një numër mesatar punëmarrësish, që arrin të paktën katër të pestat e pragut të përcaktuar në shtetin e origjinës për të aktivizuar pjesëmarrjen e punëmarrësve në organet e saj;
 - b) legjislacioni shqiptar nuk garanton të paktën të njëjtin nivel të pjesëmarrjes së punëmarrësve që ka ekzistuar në shoqërinë përpara shndërrimit, duke u matur sipas përqindjes së përfaqësuesve të punëmarrësve në organet administrative ose mbikëqyrëse ose në strukturat që përfaqësojnë njësitë e fitimit të shoqërisë; ose
 - c) legjislacioni shqiptar nuk u njeh punëmarrësve të njësive të shoqërisë së shndërruar, të vendosura në shtete të tjera anëtare të Bashkimit Evropian,

të njëjtën të drejtë për të ushtruar të drejtat e pjesëmarrjes së punëmarrësve të punësuar në Republikën e Shqipërisë.

3. Në rastet e parashikuara në pikën 2, të këtij neni:

- a) brenda 5 ditëve nga publikimi i projekt marrëveshjes së shndërrimit, krijohet një organ i posaçëm negociues, përfaqësues i punëmarrësve, për të negociuar me drejtuesit e shoqërisë mbi rregullat e pjesëmarrjes;
- b) ky organ ka të drejtë të vendosë, me shumicë të cilësuar prej dy të tretash të anëtarëve që përfaqësojnë të paktën dy të tretat e punëmarrësve, të mos hapë negociata ose t'i ndërpresë ato dhe të zbatojë rregullat për pjesëmarrjen sipas ligjit shqiptar;
- c) rezultatet e negociatave formalizohen në një marrëveshje të shkruar ndërmjet organit negociues dhe drejtuesve të shoqërisë, ku përcaktohen rregullat e pjesëmarrjes në shoqërinë e shndërruar;
- ç) nëse nuk arrihet një marrëveshje brenda një afati të arsyeshëm, zbatohen rregullat standarde për pjesëmarrjen që ruajnë të paktën nivelin e përfaqësimit që ekzistonte përpara shndërrimit.

4. Në rastet e përmendura në pikën 2, të këtij neni, pjesëmarrja e punëmarrësve në shoqërinë e shndërruar dhe përfshirja e tyre në përcaktimin e këtyre të drejtave rregullohen, me përshtatjet e nevojshme dhe duke zbatuar pikat 3 dhe 5 deri në 8, të këtij neni, në përputhje me parimet e procedurat e përcaktuara në nenin 12, pikat 2 dhe 4, të rregullores (KE) nr.2157/2001 dhe dispozitat e mëposhtme të direktivës 2001/86/KE:

- a) nenin 3, pika 1, nënndarjen “i”, të shkronjës “a”, dhe shkronjën “b”, të pikës 2, të nenit 3, pikën 3 të nenit 3, dy fjalitë e para të pikës 4, të nenit 3, si dhe pikat 5 e 7 të nenit 3;
- b) nenin 4, pika 1, shkronjat “a”, “g” dhe “h”, të pikës 2, të nenit 4, si dhe pikat 3 e 4 të nenit 4;
- c) nenin 5;
- ç) nenin 6;
- d) nenin 7, pika 1, me përjashtim të nënndarjes së dytë të shkronjës “b”;
- dh) nenet 8, 10, 11 dhe 12; dhe
- e) shkronjën “a”, të pjesës 3, të shtojcës.

5. Kur, pas negociatave paraprake, zbatohen rregullat standarde për pjesëmarrjen e punëmarrësve, dhe pavarësisht këtyre rregullave, përqindja e përfaqësuesve të punëmarrësve në organin administrativ të shoqërisë së shndërruar mund të kufizohet. Megjithatë, kur, përpara shndërrimit ndërkufitar, përfaqësuesit e punëmarrësve përbënin të paktën një të tretën e organit administrativ ose mbikëqyrës të shoqërisë, ky kufizim nuk mund të rezultojë në një përfaqësim

të punëmarrësve më të ulët se një e treta e organit administrativ të shoqërisë së shndërruar. Rregullat për pjesëmarrjen e punëmarrësve, që zbatoheshin përpara shndërrimit, vazhdojnë të zbatohen deri në hyrjen në fuqi të çdo marrëveshjeje të re ose, në mungesë të një marrëveshjeje të tillë, deri në zbatimin e rregullit standard.

6. Shoqëria e shndërruar duhet të marrë një formë ligjore, që lejon zbatimin efektiv të rregullave të pjesëmarrjes.
7. Shtrirja e të drejtave të pjesëmarrjes te punëmarrësit e njësive të shoqërisë së shndërruar të vendosura në shtete të tjera anëtare, siç përmendet në shkronjën “c”, të pikës 2, të këtij neni, nuk krijon detyrim që këta punëmarrës të merren parasysh gjatë llogaritjes së pragjeve të numrit të punëmarrësve, që aktivizojnë të drejtat e pjesëmarrjes së punëmarrësve, sipas legjislacionit shqiptar.
8. Shoqëria është e detyruar të sigurojë mbrojtjen e të drejtave të pjesëmarrjes së punëmarrësve për një periudhë katërvjeçare nga data e hyrjes në fuqi të shndërrimit, në rast të një shndërrimi, bashkimi ose ndarjeje të mëvonshme, qoftë kombëtare apo ndërkufitare.
9. Shoqëria është e detyruar të informojë punëmarrësit ose përfaqësuesit e tyre pa vonesë mbi përfundimin e negociatave lidhur me përfaqësimin në organin administrativ dhe përmbajtjen përkatëse të marrëveshjes, nëse ajo është arritur.

KREU III

BASHKIMET NDËRKUFITARE

Neni 22

Kushtet e përbashkëta të projekt marrëveshjes së bashkimit ndërkufitar

Përfaqësuesit ligjorë të secilës shoqëri tregtare shqiptare, pjesëmarrëse në bashkim, duhet të hartojnë një projekt marrëveshje me shkrim, për kushtet e përbashkëta të bashkimit ndërkufitar, ku të parashikohen, të paktën, këto çështje:

- a) forma, emërtimi dhe selia e regjistruar e shoqërive pjesëmarrëse dhe, në rastin e parashikuar sipas shkronjës “b”, të pikës 1, të nenit 3, të këtij ligji, të dhënat që propozohen për shoqërinë e re;
- b) raporti i zbatueshëm për këmbimin e titujve apo aksioneve/kuotave të kapitalit të shoqërisë dhe vlera e pagesës në mjete monetare, nëse ka;
- c) kushtet e shpërndarjes së titujve apo aksioneve/kuotave të kapitalit të shoqërisë që rezulton nga bashkimi;

- ç) pasojat që do të sjellë bashkimi ndërkufitar mbi marrëdhëniet e punësimit të shoqërisë;
- d) data e mbajtjes së titujve apo aksioneve/kuotave të kapitalit të shoqërisë që rezulton nga bashkimi, që u jep të drejtë mbajtësve të tyre të marrin pjesë në fitim dhe çdo kusht të veçantë që prek këtë të drejtë;
- dh) data kur veprimet e shoqërive pjesëmarrëse do të trajtohen në kontabilitet si veprime të shoqërisë që rezulton nga bashkimi;
- e) të drejtat që shoqëria që rezulton nga bashkimi u njeh ortakëve/aksionarëve me të drejta të veçanta apo mbajtësve të titujve, që nuk janë aksione të shoqërisë objekt, si dhe masat që propozohen në lidhje me ta;
- ë) çdo avantazh a përfitim që u jepet ekspertëve, të cilët bëjnë vlerësimin e kushteve të përbashkëta të projekt marrëveshjes së bashkimit ndërkufitar, apo që u jepet anëtarëve të organeve administrative, drejtuese, mbikëqyrëse a kontrolluese të shoqërive pjesëmarrëse;
- f) statuti i shoqërisë përthithëse ose, në rastin e parashikuar sipas shkronjës “b”, të pikës 1, të nenit 3, të këtij ligji, projektstatuti i shoqërisë e re;
- g) sipas rastit, informacioni për procedurat, përmes të cilave vendosen masat për përfshirjen e punëmarrësve në përcaktimin sipas nenit 35, të këtij ligji, të të drejtave të tyre për të marrë pjesë në organizimin e funksionimin e shoqërisë që rezulton nga bashkimi;
- gj) informacioni për vlerësimin e aktiveve dhe pasiveve, që i kalojnë shoqërisë që rezulton nga bashkimi;
- h) datat e mbylljes ushtrimore të pasqyrave financiare të shoqërive pjesëmarrëse, që do të përdoren për caktimin e kushteve të bashkimit ndërkufitar;
- i) një përshkrim të detajuar të ofertës së kompensimit financiar për ortakët/aksionarët që nuk miratojnë bashkimin, në përputhje me nenin 28, të këtij ligji, duke përfshirë edhe metodën e llogaritjes së kompensimit;
- j) një përshkrim të masave të veçanta të mbrojtjes së kreditorëve të shoqërive pjesëmarrëse në bashkim, të tilla si garanci, barrë siguruese apo instrumente të tjera sigurie të ofruara.

Neni 23

Raporti i bashkimit të organit të administrimit

1. Përfaqësuesit ligjorë të secilës shoqëri shqiptare pjesëmarrëse duhet të hartojnë një raport të hollësishëm, ku të shpjegohet marrëveshja e bashkimit dhe të përshkruhen bazat ligjore dhe ekonomike për të e, në veçanti, raporti i këmbimit të aksioneve, kuotave apo të drejtave të veçanta. Raporti përmban një seksion të veçantë për ortakët/aksionarët, i cili u vihet atyre në dispozicion sipas afatit të përcaktuar në pikën 3, të këtij neni, dhe përfshin:

- a) përshkrimin e kompensimit në para dhe metodën e llogaritjes së tij;
- b) raportin e këmbimit të aksioneve apo të kuotave dhe metodën e përdorur;

- c) pasojat e bashkimit për ortakët/aksionarët; dhe
- ç) të drejtat dhe mjetet juridike për mbrojtjen e ortakëve/aksionarëve, sipas nenit 28, të këtij ligji, dhe legjislacionit shqiptar, që rregullon organizimin e funksionimin e shoqërive tregtare.
- d) deklaratën për gjendjen financiare aktuale të shoqërisë. Deklarata përmban një konfirmim se, bazuar në informacionin e disponueshëm dhe pas kryerjes së verifikimeve të arsyeshme, nuk ka asnjë arsye të njohur që të tregojë se shoqëria pasuese nuk do të jetë në gjendje të përmbushë detyrimet e saj financiare në afatet e maturimit.
- dh) shoqërinë, që nuk është objekt i një procedure falimentimi ose likuidimi sipas legjislacionit shqiptar.

Në këtë raport duhet të përshkruhen edhe vështirësitë që janë hasur, lidhur me vlerësimet e kryera, si dhe pasojat që do të ketë bashkimi ndërkufitar mbi ortakët/aksionarët, kreditorët dhe punëmarrësit e shoqërive pjesëmarrëse. Deklarata sipas kësaj pike, bëhet publike së bashku me projektin e kushteve të bashkimit në të njëjtën mënyrë dhe brenda të njëjtit afat, që parashikohet në nenin 26, të këtij ligji.

2. Përfaqësuesit ligjorë të çdo shoqërie shqiptare, që merr pjesë në bashkimin ndërkufitar si pjesë e raportit të përmendur në pikën 1, të këtij neni, hartojnë një seksion të veçantë për punëmarrësit, në të cilin:

- a) shpjegohen pasojat e bashkimit për marrëdhëniet e punës dhe vendet e punës në shoqëri, si dhe, sipas rastit, masat për ruajtjen e këtyre marrëdhënieve;
- b) jepet një pasqyrë mbi ndikimin që bashkimi pritët të ketë në veprimtarinë e ardhshme të shoqërisë dhe drejtimet strategjike të saj, përfshirë çdo ndryshim të rëndësishëm në kushtet e punës apo vendndodhjen e aktivitetit të shoqërisë dhe ndikimin në to;
- c) shpjegohet mënyra se si pasojat e ndryshimit e përmendura në shkronjat “a” dhe “b”, të kësaj pike, prekin shoqëritë e kontrolluara prej saj, nëse ka të tilla.

Shoqëria mund të hartojë një raport të vetëm me të dyja seksionet ose raporte të veçanta për ortakët/aksionarët dhe punëmarrësit, që përmbajnë seksionin përkatës.

3. Raporti ose raportet, së bashku me kushtet e përbashkëta të projekt marrëveshjes së bashkimit, nëse janë të disponueshme, u vihen në dispozicion në format elektronik ortakëve/aksionarëve dhe përfaqësuesve të punëmarrësve ose, kur nuk ka përfaqësues, vetë punëmarrësve, të paktën gjashtë javë përpara datës së asamblesë së përgjithshme, sipas nenit 27, të këtij ligji. Kur nuk kërkohet miratimi nga asambleja e përgjithshme e shoqërisë përthithëse, ky afat llogaritet përpara mbledhjes së asamblesë së përgjithshme

të shoqërisë ose shoqërive të tjera pjesëmarrëse, pa cenuar pikën 4, të nenit 34, të këtij ligji. Çdo opinion mbi raportin, i marrë në kohën e duhur nga përfaqësuesit e punëmarrësve ose, në mungesë të tyre, nga vetë punëmarrësit, u komunikohet ortakëve/aksionarëve dhe i bashkëngjitet raportit. Komentet e paraqitura sipas shkronjës “ç”, të pikës 1, të nenit 26, të këtij ligji, shqyrtohen sipas pikës 1, të nenit 27, të këtij ligji.

4. Seksioni i raportit për ortakët/aksionarët nuk është i detyrueshëm, nëse të gjithë kanë rënë dakord për heqjen dorë prej tij. Seksioni për punëmarrësit nuk kërkohet kur shoqëria dhe shoqëritë e kontrolluara prej saj, nëse ka të tilla, nuk kanë punëmarrës të tjerë përveç anëtarëve të organit administrativ ose drejtues. Nëse plotësohen të dyja këto kushte, raporti nuk kërkohet fare.
5. Dispozitat e këtij neni nuk cenojnë zbatimin e legjislacionit shqiptar në lidhje me shlyerjen ose sigurimin e detyrimeve monetare apo jomonetare ndaj organeve publike, përfshirë tatimet, doganat apo kontributet e sigurimeve shoqërore.
6. Ky nen nuk cenon të drejtat dhe procedurat e zbatueshme për informimin dhe konsultimin e punëmarrësve sipas legjislacionit shqiptar, përfshirë legjislacionin, që përafron direktivat 2002/14/KE dhe 2009/38/KE.

Neni 23/1

Informimi dhe konsultimi i punëmarrësve

1. Të drejtat e punëmarrësve për informim dhe konsultim në lidhje me bashkimin ndërkufitar ushtrohen në përputhje me Kodin e Punës dhe legjislacionin e zbatueshëm për informimin dhe konsultimin e punëmarrësve, në përputhje me direktivën 2002/14/KE. Kur bashkimi ndërkufitar përbën transferim të ndërmarrjes, të aktivitetit ose të një pjese të tyre, zbatohen edhe dispozitat përkatëse të Kodit të Punës për transferimin e ndërmarrjeve, në përputhje me direktivën 2001/23/KE. Për ndërmarrjet ose grupet e ndërmarrjeve me përmasa komunitare zbatohen, sipas rastit, rregullat e informimit dhe konsultimit, në përputhje me direktivën 2009/38/KE.
2. Pavarësisht afateve të neneve 26, pika 1, shkronja “ç”, dhe 23, pika 3, të këtij ligji, drejtat e informimit dhe konsultimit ushtrohen të paktën përpara se të vendoset mbi kushtet e përbashkëta të projekt marrëveshjes së bashkimit ndërkufitar ose mbi raportin e parashikuar në nenin 23, të këtij ligji, cila do vendim të merret më herët, në mënyrë që punëmarrësve t’u jepet një përgjigje e arsyetuar përpara mbledhjes së asamblesë së përgjithshme sipas nenit 27, të këtij ligji.
3. Rregullat praktike për informimin dhe konsultimin përcaktohen në frymën e

bashkëpunimit ndërmjet punëdhënësit dhe përfaqësuesve të punëmarrësve, duke respektuar të drejtat dhe detyrimet e tyre. Informacioni jepet në kohën, mënyrën dhe me përmbajtjen e përshtatshme, që përfaqësuesit ta shqyrtojnë dhe të përgatisin opinionin e tyre. Kur nuk ka përfaqësues, informacioni u jepet vetë punëmarrësve. Konsultimi zhvillohet me organin ose personat kompetentë për përgatitjen ose miratimin e bashkimit, përpara vendimit përfundimtar, duke u mundësuar përfaqësuesve ose, në mungesë të tyre, punëmarrësve të shprehin opinionin, të takohen me punëdhënësin dhe të marrin një përgjigje të arsyetuar për atë opinion. Për vendimet që mund të sjellin ndryshime thelbësore në organizimin e punës ose marrëdhëniet kontraktore, konsultimi synon arritjen e një marrëveshjeje. Këto rregulla nuk cenojnë dispozitat ose praktikatat më të favorshme për punëmarrësit.

Neni 24

Raporti i ekspertit të pavarur

1. Përfaqësuesit ligjorë të secilës shoqëri shqiptare pjesëmarrëse caktojnë një a më shumë ekspertë të pavarur, të licencuar, për të shqyrtuar kushtet e përbashkëta të projekt marrëveshjes së bashkimit ndërkufitar. Ekspertët mund të caktohen për secilën shoqëri pjesëmarrëse ose bashkërisht për të gjitha shoqëritë pjesëmarrëse. Nëse përfaqësuesit ligjorë të të gjitha shoqërive pjesëmarrëse e kërkojnë bashkërisht, ekspertët e pavarur mund të caktohen nga autoritetet kompetente të një vendi evropian, në territorin e të cilit është vendosur njëra prej shoqërive evropiane pjesëmarrëse, ose në Republikën e Shqipërisë, nga gjykata kompetente.
2. Ekspertët hartojnë një raport me shkrim, në të cilin duhet të deklarojnë nëse, sipas mendimit të tyre, kompensimi në mjete monetare dhe raporti i këmbimit të aksioneve/kuotave është i përshtatshëm, i drejtë e i arsyeshëm. Gjatë vlerësimit të kompensimit në mjete monetare, ekspertët marrin parasysh çdo çmim tregu të aksioneve/kuotave të shoqërive pjesëmarrëse në bashkim përpara shpalljes së propozimit të bashkimit ose vlerën e shoqërive, duke përjashtuar efektin e bashkimit të propozuar, të përcaktuar në përputhje me metodat e përgjithshme të pranuar të vlerësimit. Në deklaratën e tyre ekspertët duhet të shprehen dhe të përshkruajnë, të paktën:
 - a) metodën ose metodat që janë përdorur për të arritur në raportin e propozuar të këmbimit të aksioneve/kuotave dhe për të përcaktuar kompensimin e propozuar në mjete monetare;
 - b) nëse kjo metodë apo këto metoda janë të përshtatshme në rastin konkret për vlerësimin e kompensimit në mjete monetare dhe të raportit të këmbimit të aksioneve/kuotave, të tregojnë vlerat e arritura përmes përdorimit të secilës metodë dhe të japin një mendim për rëndësinë relative që i jepet secilës

metodë për të arritur në vlerën e përcaktuar. Kur përdoren metoda të ndryshme vlerësimi në shoqëritë pjesëmarrëse në bashkim, raporti shpjegon edhe nëse justifikohet përdorimi i tyre.

c) vështirësitë e veçanta të hasura gjatë vlerësimit.

Eksperti ka të drejtë të kërkojë dhe të marrë nga të gjitha shoqëritë që marrin pjesë në bashkim çdo informacion e dokumentacion, që konsiderohet i nevojshëm për përmbushjen e detyrës së tij në mënyrë të plotë, objektive dhe të paanshme. Raporti i ekspertit vihet në dispozicion të ortakëve/aksionarëve të paktën një muaj përpara datës së mbledhjes së përgjithshme, që do të vendosë mbi projektin e kushteve të bashkimit.

3. Secili prej ekspertëve ka të drejtë të marrë nga shoqëritë pjesëmarrëse gjithë informacionin dhe dokumentet përkatëse, si dhe të kryejë të gjitha hetimet e nevojshme. Raporti i ekspertit vihet në dispozicion të ortakëve/aksionarëve të paktën një muaj përpara datës së mbledhjes së përgjithshme, që do të vendosë mbi projektin e kushteve të bashkimit. Kur nuk kërkohet miratimi i bashkimit ndërkufitar nga asambleja e përgjithshme e shoqërisë përthithëse, raporti i ekspertit vihet në dispozicion të paktën një muaj përpara mbledhjes së asamblesë së përgjithshme të shoqërisë ose shoqërive të tjera që bashkohen, e cila do të vendosë mbi projektin e kushteve të bashkimit.
4. Detyrimi për angazhimin e ekspertëve, sipas pikave 1 deri në 3, të këtij neni, si dhe detyrimi për publikimin e raportit të ekspertëve, sipas nenit 26, të këtij ligji, përjashtohen, nëse për këtë japin miratimin të gjithë aksionarët/ortakët e shoqërive pjesëmarrëse.

Neni 25

Përgjegjësia e përfaqësuesve ligjorë dhe ekspertëve të pavarur të licencuar në kuadër të bashkimeve ndërkufitare

Çdo përfaqësues ligjor i një shoqërie shqiptare, që është përgjegjës për veprime të qëllimshme ose për neglizhencë gjatë përgatitjes ose zbatimit të bashkimit ndërkufitar, si dhe çdo ekspert i pavarur që harton, në emër të një shoqërie shqiptare, raportin mbi projektin e kushteve të bashkimit ndërkufitar dhe është përgjegjës për veprime të qëllimshme ose për neglizhencë në ushtrimin e detyrës së tij, mban përgjegjësi për çdo dëm të shkaktuar ndaj ortakëve/aksionarëve të kësaj shoqërie si pasojë e sjelljes së tij.

Neni 26

Publikimi

1. Pa cenuar pikat 3 dhe 4 të këtij neni, përfaqësuesit ligjorë të secilës shoqëri

shqiptare pjesëmarrëse, të paktën një muaj përpara datës së caktuar për mbledhjen e asamblesë së përgjithshme, të referuar në nenin 27 të këtij ligji, publikojnë pranë QKB-së dhe në faqen e internetit të shoqërisë, nëse ka:

- a) kushtet e përbashkëta të projekt marrëveshjes së bashkimit ndërkufitar, të hartuara sipas nenit 22 të këtij ligji;
- b) raportin e përfaqësuesve ligjorë të shoqërisë, të përgatitur sipas përcaktimeve të nenit 23 të këtij ligji, së bashku me pasqyrat financiare dhe raportet e ecures së veprimtarisë së shoqërisë, për tri vitet e fundit, apo të gjitha pasqyrat financiare dhe raportet e ecures së veprimtarisë, nëse shoqëria është regjistruar prej më pak se tre vjetësh;
- c) raportet e ekspertit/ekspertëve të pavarur, të përgatitur sipas përcaktimeve të nenit 24 të këtij ligji;

Nga publikimi i raporteve të ekspertëve të pavarur mund të përjashtohen informacionet konfidenciale, përfshirë sekretet tregtare.

- ç) njoftim të posaçëm, në të cilin njoftohen ortakët/aksionarët, kreditorët dhe përfaqësuesit e punëmarrësve, ose vetë punëmarrësit kur mungojnë përfaqësuesit, se ata kanë të drejtë të paraqesin komente me shkrim për projektin e kushteve të bashkimit, jo më vonë se pesë ditë pune përpara datës së mbledhjes së përgjithshme të asamblesë. Ky njoftim përfshihet edhe në faqen zyrtare të internetit të shoqërisë, kur ajo përdoret për publikim. Nëse përfaqësuesit ligjorë të secilës shoqëri shqiptare pjesëmarrëse, përpara përfundimit të afatit të përcaktuar në këtë shkronjë, marrin nga përfaqësuesit e punëmarrësve një opinion në lidhje me bashkimin ndërkufitar, atëherë përfaqësuesit ligjorë të këtyre shoqërive janë të detyruar të publikojnë, sipas kërkesave të këtij neni, edhe opinionin e dhënë nga përfaqësuesit e punëmarrësve.

2. QKB-ja, në bazë të aplikimit për publikim të secilës shoqëri shqiptare pjesëmarrëse, regjistron dhe publikon, sipas dispozitave të ligjit që rregullon organizimin dhe funksionimin e Qendrës Kombëtare të Biznesit:

- a) shënimin, ku të vërtetohet se janë depozituar për publikim kushtet e përbashkëta të projekt marrëveshjes së bashkimit ndërkufitar, raporti i përfaqësuesve ligjorë të shoqërisë, pasqyrat financiare dhe raportet e ecures së veprimtarisë së tri viteve të fundit, apo të gjitha pasqyrat financiare e raportet e ecures së veprimtarisë, nëse shoqëria është regjistruar prej më pak se tre vjetësh, si dhe raportet e ekspertit/ekspertëve të pavarur;
- b) formën ligjore, emërtimin dhe selinë e regjistruar të secilës shoqëri pjesëmarrëse;
- c) regjistrin tregtar, në të cilin janë regjistruar shoqëritë pjesëmarrëse, dhe numrin e tyre të regjistrimit;
- ç) shënimin për masat e marra nga shoqëritë shqiptare pjesëmarrëse për

ushtrimin e të drejtave të kreditorëve, punëmarrësve dhe ortakëve/aksionarëve të tyre, nëse ka, dhe adresën ku do të merret informacioni i plotë, pa pagesë, për këto masa.

3. Shoqëria pjesëmarrëse përjashtohet nga detyrimi i depozitimit dhe publikimit të dokumenteve, sipas pikës 1 të këtij neni, në QKB, nëse i publikon ato në faqen e saj të internetit dhe siguron që:
 - a) dokumentet të jenë të aksesueshme në mënyrë të pandërprerë dhe publike për një periudhë, që fillon të paktën një muaj përpara datës së mbledhjes së përgjithshme të parashikuar në nenin 27 të këtij ligji dhe përfundon jo më herët se përfundimi i saj;
 - b) siguria e faqes së internetit dhe autenticiteti i dokumenteve të garantohen vetëm nëpërmjet kërkesave të nevojshme dhe proporcionale për këto qëllime;
 - c) dokumentet të jenë të disponueshme pa pagesë për publikun.
4. Shoqëria që publikon dokumentet në faqen e saj të internetit njofton Qendrën Kombëtare të Biznesit për adresën e faqes së internetit dhe datën e publikimit. QKB-ja publikon këtë informacion në regjistrin përkatës, jo më vonë se një muaj përpara datës së mbledhjes së përgjithshme. Bashkë me këtë njoftim depozitohet informacioni sipas pikës 2, shkronjat “b”, “c” dhe “ç”, të këtij neni, për publikim nga QKB-ja brenda të njëjtit afat, si dhe adresa e faqes, ku dokumentet, njoftimi dhe informacioni i plotë për ushtrimin e të drejtave mund të merren pa pagesë. Kur, nga bashkimi, krijohet një shoqëri e re, informacioni i depozituar dhe i publikuar përfshin edhe formën ligjore, emrin dhe vendndodhjen e propozuar të selisë së regjistruar të saj.
5. Pas pjesëmarrjes së Republikës së Shqipërisë në sistemin e ndërlidhjes së regjistrave tregtarë të Bashkimit Evropian, QKB-ja siguron që dokumentet dhe informacionet që kërkohet të publikohen sipas këtij neni të jenë të aksesueshme për publikun pa pagesë edhe përmes këtij sistemi, në përputhje me standardet teknike evropiane të zbatueshme.
6. Ministria, në përputhje me kërkesat e parashikimeve të ligjit, që rregullon organizimin dhe funksionimin e Qendrës Kombëtare të Biznesit, miraton formatin dhe përmbajtjen e dokumenteve të nevojshme për kryerjen e aplikimeve dhe regjistrimeve, sipas këtij neni.
7. Kërkesat për publikimin dhe depozitimin e informacionit, të parashikuara në këtë nen, mund të përmbushen plotësisht në mënyrë elektronike, përfshirë paraqitjen e të gjitha informacioneve dhe dokumenteve të kërkuara, pa qenë e nevojshme që aplikantët të paraqiten personalisht pranë QKB-së ose ndonjë

autoriteti tjetër kompetent, në përputhje me dispozitat përkatëse të ligjit, që rregullon regjistrimin e biznesit.

8. Kur, sipas këtij ligji, nuk kërkohet miratimi i bashkimit nga asambleja e përgjithshme e shoqërisë përthithëse, kërkesat për publikim, të parashikuara në këtë nen, përmbushen të paktën një muaj përpara datës së mbledhjes së asamblesë së përgjithshme të shoqërisë ose shoqërive të tjera pjesëmarrëse në bashkim.
9. Publikimi sipas këtij neni dhe, kur është e zbatueshme, botimi në Buletinin Zyrtar kryhen pa pagesë për shoqërinë.

Neni 27

Miratimi i marrëveshjes së bashkimit nga asambleja

1. Pasi vlerëson raportet e përgatitura sipas neneve 23 dhe 24, të këtij ligji, sipas rastit, opinionet e punëmarrësve sipas pikës 3, të nenit 23, të këtij ligji, dhe komentet e paraqitura sipas shkronjës “ç”, të pikës 1, të nenit 26, të këtij ligji, asambleja e përgjithshme e secilës shoqëri shqiptare pjesëmarrëse vendos për miratimin ose jo të kushteve të përbashkëta të projekt marrëveshjes së bashkimit ndërkufitar.
2. Me përjashtim të rasteve kur statuti parashikon një shumicë më të lartë, asambleja e përgjithshme merr vendim me $\frac{3}{4}$ e votave të ortakëve/aksionarëve pjesëmarrës me të drejtë vote, sipas parashikimeve të ligjit shqiptar, që rregullon organizimin dhe funksionimin e shoqërive tregtare.
3. Asambleja e përgjithshme e secilës shoqëri shqiptare pjesëmarrëse në bashkimin ndërkufitar mund të rezervojë të drejtën që hyrja në fuqi e bashkimit të miratuar të kushtëzohet me miratimin e shprehur prej saj të marrëveshjeve që lidhen me të drejtat e pjesëmarrjes së punëmarrësve në organizimin dhe funksionimin e shoqërisë përthithëse ose shoqërisë së re.
4. Kur bashkimi ndërkufitar cenon të drejtat e ortakëve/aksionarëve të veçantë, zbatohen dispozitat e ligjit shqiptar që rregullon organizimin dhe funksionimin e shoqërive tregtare për miratimin nga ortakët/aksionarët ose kategoritë përkatëse.
5. Secili aksionar apo ortak i shoqërive shqiptare pjesëmarrëse ka të drejtë të shqyrtojë dokumentet, në bazë të të cilave kryhet bashkimi ndërkufitar. Këta aksionarë apo ortakë do të kërkojnë informacione për bashkimin ndërkufitar gjatë mbledhjes së asamblesë së përgjithshme.

6. Secila shoqëri shqiptare, jo më vonë se 30 ditë nga data e miratimit, publikon në QKB dhe në faqen e internetit të shoqërisë, nëse ka, një kopje të vendimit të asamblesë së përgjithshme, që miraton kushtet e përbashkëta të marrëveshjes së bashkimit, sipas këtij neni.
7. Vlefshmëria e vendimit të mbledhjes së përgjithshme që miraton bashkimin ndërkufitar, sipas këtij neni, nuk mund të kundërshtohet vetëm mbi bazën se:
 - a) raporti i këmbimit të aksioneve kuotave i përcaktuar nga eksperti është i papërshtatshëm;
 - b) kompensimi në para i llogaritur sipas nenit 24, të këtij ligji, është i pamjaftueshëm;
 - c) informacioni i dhënë ortakëve/aksionarëve, apo i përfshirë në raportin e përfaqësuesve ligjorë, në lidhje me këto elemente, ka qenë i paplotë ose i pasaktë.

Neni 28

Të drejtat e ortakëve/aksionarëve në bashkimet ndërkufitare dhe mbrojtja e kreditorëve

1. Ortakët/aksionarët, që kanë votuar kundër miratimit të projekt marrëveshjes së bashkimit ndërkufitar, gëzojnë të drejtën që të shesin kuotat/aksionet e tyre në këmbim të një kompensimi të përshtatshëm në mjete monetare, sipas kushteve të përcaktuara në pikat 2 deri në 5, të këtij neni, ose mjetet alternative, siç parashikohet në pikën 9, të këtij neni, me kusht që, si rezultat i bashkimit ndërkufitar, ata të fitonin kuota/aksione në shoqërinë që rezulton nga bashkimi, e cila rregullohet nga legjislacioni i një shteti të ndryshëm nga shteti, legjislacioni i të cilit rregullon shoqërinë e tyre përkatëse pjesëmarrëse në bashkim.
2. Shoqëria, që synon të kryejë një bashkim ndërkufitar, përmes planit të bashkimit ndërkufitar, duhet t'i ofrojë çdo ortaku/aksionari të shoqërisë që ka votuar kundër vendimit të bashkimit ndërkufitar dhe e ka shprehur qëndrimin e tij kundërshtues në procesverbalin e mbledhjes, të drejtën për të kërkuar blerjen e pjesës që zotëron, kundrejt një kompensimi financiar të drejtë. Blerja e këtyre pjesëve nuk konsiderohet si nënshkrim a blerje e aksioneve/kuotave të veta nga ana e shoqërisë. Plani i bashkimit ndërkufitar duhet të përmbajë adresën elektronike, në të cilën ortakët/aksionarët mund të dërgojnë deklaratën për ushtrimin e së drejtës për të shitur kuotat/aksionet e tyre.
3. E drejta e shoqërisë sipas pikës 2, të këtij neni, nuk cenon të drejtën e ortakëve të tjerë apo palëve të treta për blerjen e kuotave/aksioneve të ortakëve, që kanë votuar kundër miratimit të projekt marrëveshjes së bashkimit ndërkufitar, sipas

parashikimeve të statutit të shoqërisë që kryen bashkimit ndërkufitar, si dhe sipas kushteve të përcaktuara në planin e bashkimit.

4. Ortakët/aksionarët, që dëshirojnë të ushtrojnë të drejtën për të shitur kuotat/aksionet e tyre, ia deklarojnë këtë vendim shoqërisë brenda një muaji nga data e mbledhjes së asamblesë së përgjithshme që ka miratuar bashkimin ndërkufitar. Deklarata mund të dërgohet në adresën elektronike të përcaktuar në pikën 2 të këtij neni. Ushtrimi i kësaj të drejte nuk kushtëzohet nga pranimi i shumës së kompensimit të ofruar dhe nuk cenon të drejtën për të kërkuar kompensim shtesë, sipas pikës 6 të këtij neni. Kalimi i kuotave/aksioneve kushtëzohet nga fillimi i efekteve juridike të bashkimit ndërkufitar.
5. Nëse ortakët/aksionarët kanë deklaruar ushtrimin e së drejtës, sipas pikës 4 të këtij neni, shoqëria e bashkuar apo ortakët/aksionarët e tjerë ose palët e treta sipas rastit, janë të detyruar të paguajnë kompensimin brenda 30 ditësh nga data kur bashkimi ndërkufitar ka filluar të prodhojë efektet juridike.
6. Ortaku/aksionari i shoqërisë, i cili ka deklaruar ushtrimin e së drejtës sipas pikës 4 të këtij neni dhe vlerëson se kompensimi në mjete monetare i ofruar nga shoqëria është i pamjaftueshëm, mund t'i drejtohet gjykatës brenda 30 ditëve nga data kur bashkimi ndërkufitar ka filluar të sjellë pasoja juridike, për të kërkuar përcaktimin e një kompensimi të drejtë. Kur shoqëria përkatëse pjesëmarrëse në bashkim është shoqëri shqiptare, të drejtat për shitjen e kuotave/aksioneve dhe kompensimin në mjete monetare, përfshirë kompensimin shtesë, të parashikuara në pikat 1 deri në 5 të këtij neni dhe në këtë pikë, rregullohen nga legjislacioni shqiptar dhe gjykatat shqiptare kanë juridiksion ekskluziv për zgjidhjen e mosmarrëveshjeve që lidhen me këto të drejta. Kjo gjykatë mbetet kompetente edhe nëse selia e regjistruar e shoqërisë është transferuar jashtë Republikës së Shqipërisë pas bashkimit. Nëse paraqitet më shumë se një kërkesëpadi, gjykata vendos bashkimin e çështjeve në një gjykim të vetëm.
7. Nëse gjykata vlerëson se kompensimi ka qenë më i ulët se sa duhet, ajo urdhëron shoqërinë të rimbursojë shpenzimet gjyqësore të ortakëve/aksionarëve, që kanë ndjekur procedurën.
8. Marrëveshja e lidhur për blerjen e kuotave/aksioneve të ortakëve/aksionarëve, që kanë votuar kundër miratimit të projekt marrëveshjes së bashkimit ndërkufitar, nga ortakët/aksionarët e tjerë ose nga persona të tretë, sipas rastit, nuk mund të kundërshtohet në gjykatë. Ky kufizim nuk cenon të drejtën ligjore të ortakut/aksionarit për të kërkuar kompensim shtesë, sipas pikës 6 të këtij neni.

9. Shoqëria mund t'i ofrojë ortakut/aksionarit, me pëlqimin e tij, një formë alternative kompensimi, përfshirë kuota/aksione në shoqërinë që rezulton nga bashkimi ose instrumente të tjera, në vend të kompensimit në mjete monetare ose së bashku me të. Kjo ofertë duhet të përfshihet në projekt marrëveshjen e bashkimit dhe të pranohet shprehimisht nga ortakut/aksionari.
10. Dispozitat e këtij neni zbatohen njëloj për bashkimet ndërkufitare, kur shoqëria shqiptare është shoqëria përthithëse, si dhe kur shoqëria shqiptare është shoqëria e përthithur, pavarësisht nëse shoqëria që rezulton nga bashkimi është e regjistruar në Republikën e Shqipërisë ose në një shtet tjetër.
11. Të drejtat e ortakëve/aksionarëve të një shoqërie shqiptare pjesëmarrëse në bashkim, për të disponuar kuotat ose aksionet e tyre kundrejt një kompensimi të përshtatshëm në mjete monetare, përfshirë të drejtën për të kërkuar kompensim shtesë në mjete monetare, rregullohen nga legjislacioni shqiptar. Gjykatat shqiptare kanë juridiksion ekskluziv për çdo mosmarrëveshje, që lidhet me këto të drejta.
12. Ortakët/aksionarët e një shoqërie shqiptare pjesëmarrëse në bashkim, të cilët nuk e kanë pasur ose nuk e kanë ushtruar të drejtën për të disponuar kuotat ose aksionet e tyre, por që vlerësojnë se raporti i shkëmbimit të kuotave ose aksioneve, i përcaktuar në projekt marrëveshjen e përbashkët të bashkimit ndërkufitar, është i papërshtatshëm, kanë të drejtë ta kundërshtojnë këtë raport dhe të kërkojnë një pagesë në mjete monetare përpara gjykatës kompetente shqiptare. Procedimi gjyqësor duhet të fillojë brenda tre muajve nga data e mbledhjes së asamblesë së përgjithshme, që ka miratuar projekt marrëveshjen e përbashkët të bashkimit ndërkufitar. Kur miratimi nga asambleja e përgjithshme e kësaj shoqërie nuk kërkohet, ky afat fillon nga data e publikimit të vendimit të organit të saj kompetent që miraton bashkimin. Ky procedim gjyqësor nuk pengon regjistrimin e bashkimit ndërkufitar. Vendimi i gjykatës është detyrues për shoqërinë që rezulton nga bashkimi ndërkufitar.
13. Kreditorët e secilës shoqërie shqiptare pjesëmarrëse në bashkimin ndërkufitar, pretendimet e të cilëve kanë lindur përpara publikimit të kushteve të përbashkëta të projekt marrëveshjes së bashkimit ndërkufitar dhe nuk ishin bërë ende të kërkueshme në momentin e këtij publikimi, gëzojnë mbrojtjen e parashikuar në këtë nen. Kreditorët, që janë të pakënaqur me garancitë e ofruara në kushtet e përbashkëta të projekt marrëveshjes së bashkimit ndërkufitar, sipas shkronjës “j”, të pikës 1, të nenit 22, të këtij ligji, kanë të drejtë t'i drejtohen gjykatës kompetente, brenda tre muajve nga publikimi i këtyre kushteve, sipas nenit 26 të këtij ligji, për të kërkuar garanci të përshtatshme, me kusht që të provojnë në mënyrë të besueshme se, si rezultat i bashkimit ndërkufitar, përmbushja e pretendimeve të tyre është në rrezik dhe

se nuk kanë marrë garanci të përshtatshme nga shoqëritë pjesëmarrëse në bashkim.

14. Garancitë e dhëna sipas pikës 13, të këtij neni, kushtëzohen nga hyrja në fuqi e bashkimit ndërkufitar, në përputhje me nenin 31, të këtij ligji.
15. Dispozitat e këtij neni nuk cenojnë zbatimin e legjislacionit shqiptar lidhur me përmbushjen ose garantimin e detyrimeve monetare ose jomonetare ndaj organeve publike.

Neni 29

Certifikata e parabashkimit

1. Përfaqësuesit ligjorë të secilës shoqëri shqiptare që merr pjesë në bashkimin ndërkufitar caktojnë bashkërisht noterin e autorizuar për lëshimin e certifikatës së parabashkimit. Noteri i autorizuar caktohet nga Dhoma Kombëtare e Noterisë, në rast se shoqëritë shqiptare nuk arrijnë të bien dakord për caktimin e noterit të autorizuar. Përfaqësuesit ligjorë të secilës shoqëri shqiptare publikojnë noterin e autorizuar të caktuar. Përfaqësuesit ligjorë të secilës prej shoqërive që bashkohen i paraqesin noterit të autorizuar një kërkesë me shkrim për lëshimin e certifikatës së parabashkimit. Noteri i autorizuar, pas marrjes së kërkesës, verifikon rregullsinë e formaliteteve dhe, në rast konstatimi të mangësive, njofton shoqërinë përkatëse brenda 7 ditëve për plotësimin e tyre. Certifikata e parabashkimit lëshohet në format letër dhe elektronik, duke u bërë e disponueshme për autoritetet kompetente përmes sistemit të ndërlidhjes së regjistrave.
2. Noteri i autorizuar shqyrton ligjshmërinë e bashkimit ndërkufitar në lidhje me atë pjesë të procedurës, që u përket shoqërive shqiptare pjesëmarrëse në bashkimin ndërkufitar, dhe lëshon certifikatën përkatëse të parabashkimit, duke vërtetuar përfundimisht përmbushjen e rregullt të formaliteteve të parabashkimit për atë shoqëri.
3. Noteri i autorizuar është i detyruar të bëjë publik çdo konflikt interesi, që do të ketë në çdo moment gjatë ndjekjes së procedurave të lëshimit të certifikatave të parabashkimit.
4. Kërkesa e shoqërisë për të marrë një certifikatë parabashkimi shoqërohet me sa vijon:
 - a) Projekt marrëveshjen e bashkimit ndërkufitar;
 - b) Raportin e organit të administrimit për ortakët/aksionarët dhe punëmarrësit, përfshirë opinionet e punëmarrësve dhe raportin e ekspertit të pavarur, sipas

rastit, sipas neneve 23 dhe 24, të këtij ligji;

- c) Informacionin mbi miratimin nga asambleja e përgjithshme, siç përmendet në nenin 27, të këtij ligji;
- ç) Çdo pretendim me shkrim të paraqitur nga kreditorët dhe padi në gjykatë nga kreditorët, në kuptim të pikës 13, të nenit 28, të këtij ligji, nëse ka pasur të tilla,
- d) Të gjitha komentet e paraqitura, në përputhje me shkronjën “ç”, të pikës 1, të nenit 26, të këtij ligji.

Për qëllimet e këtij neni, noteri i autorizuar do ta kërkojë këtë informacion nga autoritete të tjera përkatëse, nëse nuk ofrohet nga shoqëria.

- 5. Në lidhje me respektimin e rregullave për pjesëmarrjen e punëmarrësve, sipas këtij kreu, noteri verifikon nëse projekt marrëveshja e bashkimit ndërkufitar përfshin informacione për procedurat, me anë të të cilave përcaktohen masat përkatëse të pjesëmarrjes së punëmarrësve.
- 6. Në kuadër të verifikimit të përmendur në këtë nen dhe në nenin 30 të këtij ligji, noteri shqyrton, sa më poshtë:
 - a) nëse të gjitha dokumentet dhe informacionet e dorëzuara janë në përputhje me pikën 4, të këtij neni;
 - b) një deklaratë nga shoqëria, që tregon se ka filluar procedura e përmendur për pjesëmarrjen e punëmarrësve, sipas parashikimeve të nenit 36, të këtij ligji.
- 7. Noteri kryen verifikimin brenda tre muajve nga data e marrjes së dokumenteve dhe informacioneve për miratimin e bashkimit ndërkufitar nga asambleja e përgjithshme e shoqërisë. Ky verifikim do të rezultojë në një nga sa vijon:
 - a) kur konstatohet se bashkimi ndërkufitar është në pajtueshmëri me të gjitha kushtet përkatëse dhe se janë kryer të gjitha procedurat dhe formalitetet e nevojshme, noteri lëshon certifikatën e parabashkimit;
 - b) kur konstatohet se bashkimi ndërkufitar nuk është në pajtueshmëri me të gjitha kushtet përkatëse ose se nuk janë kryer të gjitha procedurat dhe formalitetet e nevojshme, noteri njofton shoqërinë për kushtet që nuk janë përmbushur, duke i lënë kësaj të fundit një afat prej 10 ditësh punë për plotësimin e tyre; në rast se shoqëria nuk plotëson mangësitë brenda këtij afati, noteri refuzon lëshimin e certifikatës paraprake të parabashkimit.
- 8. Kur, gjatë verifikimit, noteri i autorizuar ka dyshime serioze, që tregojnë se bashkimi ndërkufitar është organizuar për qëllime abuzive ose mashtruese, që çojnë ose synojnë të çojnë në shmangien ose anashkalimin e legjislacionit të

Bashkimit Evropian ose shqiptar, ose për qëllime kriminale, noteri merr parasysh faktet dhe rrethanat përkatëse, duke përfshirë, sipas rastit, faktorët tregues të identifikuar gjatë verifikimit ose nëpërmjet konsultimit me autoritetet përkatëse. Këta faktorë tregues nuk shqyrtohen të veçuar. Vlerësimi kryhet rast pas rasti, nëpërmjet një procedure të rregulluar nga legjislacioni shqiptar.

Noteri i autorizuar refuzon lëshimin e certifikatës së parabashkimit kur konstaton, në përputhje me legjislacionin shqiptar, se bashkimi ndërkufitar është organizuar për qëllime abuzive ose mashtruese që çojnë ose synojnë të çojnë në shmangien ose anashkalimin e legjislacionit të Bashkimit Evropian ose të atij shqiptar, ose për qëllime kriminale. Vendimi i refuzimit është i arsyetuar dhe i njoftohet shoqërisë.

9. Në rastet kur, për qëllime të vlerësimit, është e nevojshme të merren parasysh informacione shtesë ose të kryhen hetime shtesë, periudha prej tre muajsh e parashikuar në pikën 7 të këtij neni do të duhet të zgjatet me një periudhë maksimale prej tre muajsh.
10. Kur, për shkak të kompleksitetit të procedurës ndërkufitare, nuk është e mundur të përfundohet vlerësimi brenda afateve kohore të përcaktuara në pikat 7 dhe 9, të këtij neni, noteri njofton shoqërinë kërkuese për arsyet e çdo vonese përpara përfundimit të këtyre afateve kohore.
11. Noteri i autorizuar mund të konsultohet me autoritete të tjera përkatëse, që kanë kompetenca në fusha të ndryshme të lidhura me bashkimin ndërkufitar, përfshirë autoritetet e shtetit, ku është regjistruar shoqëria, që rezultojnë nga bashkimi, si dhe të marrë nga këto autoritete dhe nga shoqëria pjesëmarrëse në bashkim informacionin dhe dokumentet e nevojshme për të shqyrtuar ligjshmërinë e bashkimit ndërkufitar, brenda kuadrit procedural të përcaktuar nga legjislacioni shqiptar.

Për qëllime të këtij vlerësimi, noteri i autorizuar mund të kërkojë ndihmën e një eksperti të pavarur.

Neni 30

Shqyrtimi i kushteve juridike të bashkimit ndërkufitar

1. Nëse shoqëria që rezultojnë nga bashkimi është shoqëri shqiptare, secila shoqëri evropiane pjesëmarrëse i paraqet noterit të autorizuar, sipas përcaktimit të pikës 1 të nenit 29 të këtij ligji, certifikatën e parabashkimit, të lëshuar nga autoriteti kompetent i vendit evropian në përputhje me direktivën, jo më vonë se 6 muaj nga data e lëshimit të kësaj certifikate, së bashku me kushtet e

përbashkëta të projekt marrëveshjes së bashkimit ndërkufitar, të miratuara nga asambleja e përgjithshme e asaj shoqërie evropiane. Noteri pranon certifikatën e parabashkimit si provë përfundimtare dhe përfundimisht detyruese se procedurat dhe formalitetet e nevojshme për bashkimin në vendin evropian janë përmbushur rregullisht, pa të cilën bashkimi ndërkufitar nuk mund të miratohet.

2. Nëse shoqëria që rezulton nga bashkimi është shoqëri shqiptare, secila shoqëri pjesëmarrëse ka të drejtë t'i kërkojë Dhomës Kombëtare të Noterëve caktimin e një noteri tjetër të autorizuar, nëse vlerëson se ekzistojnë rrethana që do të shkaktojnë konflikt interesi. Në këto raste, noteri i autorizuar, sipas përcaktimit të pikës 1, të nenit 29, të këtij ligji, pajis noterin e ri të autorizuar me kopje të vërtetuar të të gjitha dokumenteve të shoqërive shqiptare, të vlerësuara sipas nenit 29 të këtij ligji. Përfaqësuesit ligjorë të secilës shoqëri shqiptare, që merr pjesë në bashkimin ndërkufitar, publikojnë caktimin noterit ri të autorizuar, në përputhje me kërkesat e nenit 26 të këtij ligji.
3. Noteri i autorizuar, që shqyrton kushtet juridike të bashkimit ndërkufitar, është i detyruar të bëjë publik çdo konflikt interesi që ka në çdo moment, gjatë ndjekjes së procedurave të shqyrtimit, sipas përcaktimeve të këtij neni.
4. Pas marrjes së dokumentacionit, sipas pikës 1 të këtij neni, noteri i autorizuar sigurohet, në veçanti, që shoqëritë pjesëmarrëse në bashkim të kenë miratuar të njëjtat kushte të përbashkëta të projekt marrëveshjes së bashkimit ndërkufitar dhe, kur është e zbatueshme, që masat për pjesëmarrjen e punëmarrësve të jenë përcaktuar në përputhje me nenin 35 të këtij ligji. Nëse bashkimi ndërkufitar kryhet nëpërmjet themelimit të një shoqërie të re dhe shoqëria e re është shoqëri shqiptare, atëherë noteri i autorizuar shqyrton edhe procedurat e themelimit të shoqërisë së re.
5. Gjatë kontrollit sipas këtij neni, noteri i autorizuar pranon certifikatat e parabashkimit të lëshuara nga autoritetet kompetente të shteteve përkatëse si provë përfundimtare dhe detyruese se procedurat dhe formalitetet paraprake në ato shtete janë përmbushur rregullisht dhe nuk i rishqyrton ato. Ai verifikon ekzistencën e certifikatës së parabashkimit për secilën shoqëri pjesëmarrëse dhe përmbushjen e kërkesave të pikës 4 të këtij neni për pjesën e procedurës, që rregullohet nga ligji shqiptar.
6. Në rastet e parashikuara nga ky nen, nëse noteri i autorizuar vlerëson se kushtet ligjore të bashkimit ndërkufitar janë realizuar nga shoqëritë pjesëmarrëse, atëherë ai vërteton lidhjen e marrëveshjes së bashkimit ndërkufitar, e cila ka formën e aktit noterial, sipas parashikimeve të ligjit shqiptar që rregullon noterinë, dhe i njofton QKB-së për regjistrim marrëveshjen e nënshkruar të

bashkimit ndërkufitar.

7. Nëse shoqëria e re do të regjistrohet në Republikën e Shqipërisë, atëherë noteri i autorizuar i njofton QKB-së për regjistrim në regjistrin tregtar, sipas parashikimeve të ligjit që rregullon organizimin dhe funksionimin e këtij institucioni, edhe aktet e themelimit të shoqërisë së re, nënshkruar nga përfaqësuesit ligjorë të shoqërive pjesëmarrëse, akte, të cilat nuk është e detyrueshme të hartohen në formën e aktit noterial.
8. Brenda 10 ditëve nga marrja e akteve të përcaktuara sipas pikave 6 e 7 të këtij neni, QKB-ja njofton të gjithë regjistrat tregtarë, ku janë regjistruar shoqëritë evropiane pjesëmarrëse, për kryerjen e regjistrimit të bashkimit ndërkufitar në favor të shoqërisë shqiptare që rezulton nga bashkimi. Kur QKB-ja merr njoftim nga regjistri i shtetit të shoqërisë që rezulton nga bashkimi ndërkufitar se bashkimi ndërkufitar ka hyrë në fuqi, QKB-ja çregjistron ose fshin menjëherë nga regjistri tregtar shoqërinë shqiptare pjesëmarrëse në bashkim, sipas rastit.
9. Për qëllime të këtij neni, QKB-ja regjistron bashkimin ndërkufitar dhe bën publikisht të disponueshëm informacionin e mëposhtëm:
 - a) regjistrimin e shoqërisë pasuese, që është rezultat i një bashkimi ndërkufitar;
 - b) datën e regjistrimit të shoqërisë pasuese;
 - c) faktin që çregjistrimi i shoqërisë shqiptare pjesëmarrëse është rezultat i një bashkimi ndërkufitar;
 - ç) datën e çregjistrimit të shoqërisë pjesëmarrëse;
 - d) numrin e regjistrimit, emrin dhe formën ligjore të të gjitha shoqërive pjesëmarrëse dhe të shoqërisë pasuese.
- Pas anëtarësimit të Shqipërisë në Bashkimin Evropian dhe integritet të saj në sistemin e ndërlidhjes së regjistrave tregtarë të BE-së (BRIS), Qendra Kombëtare e Biznesit do të transmetojë informacionin e përcaktuar në këtë nen drejtpërdrejt përmes platformës së ndërlidhur elektronike ndërmjet regjistrave tregtarë, në përputhje me rregullat e përcaktuara nga legjislacioni përkatës i Bashkimit Evropian.
10. Ministria, me kërkesë të Dhomës Kombëtare të Noterëve, i dërgon kësaj të fundit një listë të përditësuar të autoriteteve të caktuara nga secili vend evropian për lëshimin e certifikatës së parabashkimit, sipas direktivës së bashkimit ndërkufitar.
11. Të gjitha aplikimet, deklaratat dhe dokumentet shoqëruese, sipas këtij neni, mund të dorëzohen në mënyrë elektronike përmes Qendrës Kombëtare të

Biznesit, me kusht që të jenë të autentifikuara, në përputhje me ligjin për noterinë dhe aktet e tjera përkatëse në fuqi.

Neni 31

Hyrja në fuqi dhe fillimi i efekteve të bashkimit ndërkufitar

1. Nëse shoqëria që rezulton nga bashkimi është shoqëri shqiptare, atëherë bashkimi ndërkufitar hyn në fuqi në datën e regjistrimit në QKB, sipas rastit, të marrëveshjes së bashkimit ndërkufitar apo shoqërisë së re.
2. Nëse shoqëria që rezulton nga bashkimi është shoqëri evropiane, bashkimi ndërkufitar hyn në fuqi në datën e përcaktuar sipas ligjit të vendit evropian, në juridiksionin e të cilit vendoset shoqëria që rezulton nga bashkimi, sipas njoftimit që merr QKB-ja nga regjistri tregtar përkatës.
3. Bashkimi ndërkufitar, që ka hyrë në fuqi sipas pikave 1 dhe 2, të këtij neni, nuk mund të shpallet i pavlefshëm.
4. Dispozitat e këtij kreu nuk cenojnë kompetencat e autoriteteve shtetërore, përfshirë fushën penale, të parandalimit të financimit të terrorizmit, tatimore dhe të zbatimit të ligjit, për të marrë masa ose për të vendosur sanksione, sipas legjislacionit shqiptar, edhe pas hyrjes në fuqi të bashkimit ndërkufitar.

Neni 32

Pasojat e bashkimit ndërkufitar

1. Bashkimi ndërkufitar, i kryer sipas parashikimeve të shkronjave “a”, “c” dhe “ç”, të pikës 1, të nenit 3, të këtij ligji, në datën e përcaktuar sipas pikave 1 ose 2 të nenit 31 të këtij ligji, prodhon pasojat e mëposhtme:
 - a) të gjitha aktivet, të drejtat dhe detyrimet e shoqërisë objekt i kalojnë menjëherë shoqërisë përthithëse, pa cenuar formalitetet e posaçme për efektet e kalimit kundrejt të tretëve sipas pikës 1, të nenit 33, të këtij ligji;
 - b) ortakët ose aksionarët e shoqërisë objekt bëhen ortakë ose aksionarë të shoqërisë përthithëse, përveç atyre që i kanë shitur kuotat/aksionet sipas pikës 1, të nenit 28, të këtij ligji;
 - c) shoqëria objekt konsiderohet e prishur dhe nëse shoqëria objekt është shoqëri shqiptare, atëherë ajo çregjistrohet menjëherë nga QKB-ja, në bazë të parashikimeve të ligjit të posaçëm që rregullon organizimin dhe funksionimin e këtij institucioni, pa kaluar në procesin e likuidimit në gjendjen e aftësisë pagueuse.
2. Bashkimi ndërkufitar, i kryer sipas parashikimeve të shkronjës “b” të pikës 1

të nenit 3 të këtij ligji, në datën e përcaktuar sipas pikës 1 ose 2 të nenit 31 të këtij ligji, sipas rastit, prodhon pasojat e mëposhtme:

- a) të gjitha aktivet dhe pasivet e shoqërisë objekt i kalojnë menjëherë shoqërisë së re, pa cenuar formalitetet e posaçme për efektet e kalimit kundrejt të tretëve sipas nenit 33, pika 1, të këtij ligji;
- b) ortakët ose aksionarët e shoqërisë objekt bëhen ortakë ose aksionarë të shoqërisë së re, përveç atyre që i kanë shitur kuotat/aksionet sipas nenit 28, pika 1, të këtij ligji;
- c) shoqëria objekt konsiderohet e prishur dhe nëse shoqëria objekt është shoqëri shqiptare, atëherë ajo çregjistrohet menjëherë nga QKB-ja, në bazë të parashikimeve të ligjit që rregullon organizimin dhe funksionimin e këtij institucioni, pa kaluar në procesin e likuidimit në gjendjen e aftësisë pague.

Neni 33

Të drejtat dhe detyrimet e shoqërive pjesëmarrëse në bashkim

1. Nëse, sipas legjislacionit shqiptar, shoqëria shqiptare që rezulton nga bashkimi duhet të kryejë deklarime apo regjistrime të posaçme, në lidhje me kalimin e pasurive, të drejtave dhe detyrimeve që tashmë janë kaluar automatikisht nga shoqëria objekt, atëherë këto deklarime ose formalitete kryhen nga përfaqësuesit ligjorë të shoqërisë shqiptare, që rezulton nga bashkimi. Kur legjislacioni i zbatueshëm kërkon përmbushjen e formaliteteve të posaçme që kalimi i aktiveve, të drejtave ose detyrimeve të bëhet i efektshëm kundrejt të tretëve, këto formalitete përmbushen nga shoqëria që rezulton nga bashkimi. Efektet kundrejt të tretëve përcaktohen nga ai legjislacion, pa cenuar kalimin sipas ligjit në datën e hyrjes në fuqi të bashkimit ndërkufitar.
2. Të drejtat dhe detyrimet ekzistuese të shoqërive shqiptare pjesëmarrëse, të cilat rrjedhin nga kontratat apo marrëdhëniet e punës në datën, në të cilën bashkimi hyn në fuqi, sipas nenit 31 të këtij ligji, kalojnë në favor të shoqërisë që rezulton nga bashkimi.
3. Aksionet ose kuotat e kapitalit të shoqërisë përthithëse nuk do të shkëmben me aksionet ose kuotat e shoqërisë objekt, të cilat zotërohen nga:
 - a) vetë shoqëria përthithëse, drejtpërdrejt apo nëpërmjet një personi që vepron në emër dhe/ose për llogari të saj;
 - b) vetë shoqëria objekt, drejtpërdrejt apo nëpërmjet një personi që vepron në emër dhe/ose për llogari të saj.

Neni 34

Procedurat e thjeshtuara

1. Kur bashkimi ndërkufitar me përthithje kryhet nga një shoqëri që zotëron të gjitha kuotat/aksionet dhe titujt e tjerë, që japin të drejtë vote në asamblenë e përgjithshme të shoqërisë ose shoqërive objekt, ose kur një person zotëron drejtpërdrejt ose tërthorazi të gjitha kuotat/aksionet në shoqërinë përthithëse dhe në shoqërinë ose shoqëritë objekt, dhe shoqëria përthithëse nuk shpërndan kuota/aksione në kuadër të bashkimit, për pjesën e procedurës që rregullohet nga ligji shqiptar, nuk zbatohen shkronjat “b”, “c”, “d” dhe “i”, të nenit 22, neni 24 dhe shkronja “b”, e pikës 1, të nenit 32, të këtij ligji. Neni 23 dhe pika 1 e nenit 27 nuk zbatohen për shoqërinë ose shoqëritë objekt shqiptare. Përfshirimi nga raporti, sipas nenit 23 të këtij ligji, nuk cenon të drejtat e informimit dhe konsultimit, sipas nenit 23/1 të këtij ligji.
2. Në rastet e përcaktuara sipas pikës 1 të këtij neni, përfaqësuesit ligjorë të secilës shoqëri objekt shqiptare, pjesëmarrëse, kryejnë gjithsesi publikimet e tjera, sipas nenit 26 të këtij ligji, duke llogaritur si afat publikimi një periudhë njëmuajore përpara datës së caktuar për mbledhjen e asamblesë së përgjithshme të shoqërisë përthithëse, referuar në nenin 27 të këtij ligji, datë, e cila duhet të bëhet publike nga shoqëria përthithëse. Kur të gjitha shoqëritë pjesëmarrëse përfshihen nga miratimi i asamblesë së përgjithshme, zbatohet pika 4 e këtij neni.
3. Nëse shoqëria përthithëse është shoqëri shqiptare, e cila zotëron 90 për qind ose më shumë, por jo të gjitha kuotat ose aksionet me të drejtë vote në asamblenë e përgjithshme të shoqërisë/shoqërive objekt, hartimi i raporteve të ekspertëve të pavarur dhe dokumentacioni tjetër i nevojshëm për shqyrtimin e kushteve të bashkimit ndërkufitar, sipas nenit 30 të këtij ligji, janë të detyrueshme vetëm për atë sa kërkohen nga ligji që rregullon shoqërinë përthithëse ose nga ligji që rregullon shoqërinë ose shoqëritë objekt.
4. Kur legjislacionet e të gjitha shoqërive pjesëmarrëse në bashkim parashikojnë përfshirimin nga miratimi i bashkimit ndërkufitar nga asambleja e përgjithshme, kushtet e përbashkëta të projekt marrëveshjes së bashkimit ndërkufitar, informacioni i përmendur në nenin 26 të këtij ligji dhe raportet e përmendura në nenet 23 dhe 24 të këtij ligji vihen në dispozicion të paktën një muaj përpara se shoqëria të marrë vendimin për bashkimin, në përputhje me legjislacionin kombëtar të zbatueshëm.

Neni 35

Dispozitat e zbatueshme për pjesëmarrjen e punëmarrësve

1. Në rastin kur shoqëria përthithëse ose që rezulton nga bashkimi është shoqëri shqiptare, legjislacioni shqiptar për të drejtat e pjesëmarrjes së punëmarrësve në organizimin dhe funksionimin e shoqërisë zbatohet si për punëmarrësit e punësuar prej saj në Republikën e Shqipërisë, ashtu dhe për punëmarrësit e njësive të saj, që rezultojnë nga bashkimi ndërkufitar, të punësuar në një vend tjetër evropian.
2. Pavarësisht përcaktimeve të pikës 1, të këtij neni, në rastet e parashikuara në vijim të kësaj pike, të drejtat e punëmarrësve të punësuar në Republikën e Shqipërisë nga shoqëria përthithëse shqiptare që rezulton nga bashkimi, si dhe ato të punëmarrësve të punësuar në një nga vendet evropiane, nga njësitë e prekura, për pjesëmarrjen në organizimin dhe funksionimin e shoqërisë shqiptare që rezulton nga bashkimi, rregullohen sipas parashikimeve të neneve 36 deri në 44, të këtij ligji:
 - a) kur, të paktën, njëra prej shoqërive shqiptare ose evropiane, pjesëmarrëse në bashkim, gjatë një periudhe gjashtëmujore përpara publikimit të kushteve të përbashkëta të projekt marrëveshjes së bashkimit, sipas parashikimeve të nenit 26 të këtij ligji, ka pasur një numër mesatar punëmarrësish të barabartë me të paktën katër të pestat e pragut të zbatueshëm, të përcaktuar në legjislacionin që rregullon atë shoqëri pjesëmarrëse në bashkim, për aktivizimin e pjesëmarrjes së punëmarrësve, që nënkupton ndikimin e punëmarrësve në çështjet e shoqërisë nëpërmjet:
 - i. së drejtës për të zgjedhur ose emëruar disa prej anëtarëve të organeve mbikëqyrëse apo administrative të shoqërisë; ose
 - ii. së drejtës për të rekomanduar dhe/ose kundërshtuar emërimin e disa ose të gjithë anëtarëve të organeve mbikëqyrëse apo administrative të shoqërisë.
 - ose
 - b) legjislacioni i zbatueshëm për shoqërinë përthithëse ose shoqërinë e re nuk parashikon të paktën të njëjtin nivel të pjesëmarrjes së punëmarrësve, që zbatohet në shoqëritë përkatëse pjesëmarrëse në bashkim përpara bashkimit ndërkufitar, të matur duke iu referuar përqindjes së përfaqësuesve të punëmarrësve ndërmjet anëtarëve të organit administrativ ose mbikëqyrës, ose të komiteteve të tyre, ose të grupit drejtues, që mbulon njësitë e fitimit të shoqërisë, të cilat i nënshtrohen përfaqësimit të punëmarrësve; ose
 - c) legjislacioni i zbatueshëm për shoqërinë përthithëse ose shoqërinë e re nuk u njeh punëmarrësve të njësive të shoqërisë që rezulton nga bashkimi

ndërkufitar, të vendosura në një vend tjetër evropian, të njëjtën të drejtë për të ushtruar të drejtat e pjesëmarrjes, që gëzojnë punëmarrësit e punësuar në vendin ku shoqëria përthithëse ose shoqëria e re ka selinë e saj të regjistruar.

Neni 36

Ruajtja e nivelit të pjesëmarrjes së punëmarrësve në nivelet përpara bashkimit

1. Në rastet e parashikuara në pikën 2, të nenit 35, të këtij ligji, përfaqësuesit ligjorë të shoqërive pjesëmarrëse duhet të fillojnë procedurën e negociimit me përfaqësuesit e punëmarrësve, sipas parashikimeve të neneve 38 deri në 44, të këtij ligji. Pjesëmarrja e punëmarrësve në shoqërinë që rezulton nga bashkimi ndërkufitar dhe përfshirja e tyre në përcaktimin e këtyre të drejtave rregullohen, me përshtatjet e nevojshme dhe duke iu nënshtruar pikave 2 deri në 7 të këtij neni dhe neneve 37 deri në 45 të këtij ligji, në përputhje me parimet e procedurat e përcaktuara në nenin 12, pikat 2, 3 dhe 4, të rregullores (KE) nr.2157/2001 dhe dispozitat e mëposhtme të direktivës 2001/86/KE:
 - a) nenin 3, pikat 1, 2 dhe 3, nëndarjen e parë të nënparagrafit të parë të pikës 4 të nenit 3, nënparagrafin e dytë të pikës 4 të nenit 3, si dhe pikat 5 dhe 7 të nenit 3;
 - b) nenin 4, pika 1, shkronjat “a”, “g” dhe “h” të pikës 2, të nenit 4, si dhe pikën 3 të nenit 4;
 - c) nenin 5;
 - ç) nenin 6;
 - d) nenin 7, pika 1, shkronjën “b” të nënparagrafit të parë të pikës 2 të nenit 7, nënparagrafin e dytë të pikës 2 të nenit 7 dhe pikën 3 të nenit 7, me kusht që, për qëllimet e këtij ligji, përqindjet e kërkuara nga shkronja “b” e nënparagrafit të parë të pikës 2 të nenit 7 të direktivës 2001/86/KE, për zbatimin e rregullave standarde të përfshira në pjesën 3 të shtojcës së asaj direktive të rriten nga 25 për qind në 33 1/3 për qind;
 - dh) nenet 8, 10 dhe 12;
 - e) nenin 13, pika 4; dhe
 - ë) shkronjën “b”, të pjesës 3, të shtojcës.
2. Dispozitat për pjesëmarrjen e detyrueshme të punëmarrësve, sipas parashikimeve të nenit 37, të këtij ligji, zbatohen kur:
 - a) kjo vendoset në marrëveshje ndërmjet përfaqësuesve ligjorë të shoqërive pjesëmarrëse dhe organit të posaçëm të negociimit; ose
 - b) nuk është arritur marrëveshje brenda gjashtë muajve nga krijimi i organit të posaçëm të negociimit ose brenda afatit të zgjatur me marrëveshje të palëve, që nuk mund të tejkalojë një vit nga krijimi i këtij organi, dhe organi

kompetent i secilës shoqëri pjesëmarrëse pranon zbatimin e rregullave standarde dhe vazhdimin e regjistrimit të bashkimit, dhe organi i posaçëm i negociimit nuk ka marrë vendimin sipas pikës 3 të këtij neni; ose

c) organet kompetente të shoqërive pjesëmarrëse zgjedhin, pa negociata paraprake, zbatimin e drejtpërdrejtë të rregullave standarde, në kushtet e pikës 5 të këtij neni.

3. Organi i posaçëm i negociimit, me shumicën e dy të tretave të të gjithë anëtarëve, të cilët përfaqësojnë të paktën dy të tretat e të gjithë punëmarrësve, duke përfshirë votat e anëtarëve që përfaqësojnë punëmarrësit e punësuar, të paktën në Republikën e Shqipërisë dhe në një vend evropian, ose në dy vende evropiane, mund të vendosë të mos hapë negociata ose ndërpresë negociatat e nisura dhe të zbatojë rregullat për pjesëmarrjen e punëmarrësve në fuqi në shtetin ku shoqëria që rezulton nga bashkimi ndërkufitar do të ketë selinë e regjistruar. Ky vendim ndërpret procedurën për lidhjen e marrëveshjes, sipas pikës 1, të këtij neni. Organi i posaçëm i negociimit do të rimblidhet me kërkesë të shkruar të të paktën 10 për qind të punëmarrësve të shoqërive të bashkuara, filialeve dhe njësive të tyre, apo të përfaqësuesve të punëmarrësve, jo më parë se dy vjet nga data e këtij vendimi, me përjashtim të rastit kur përfaqësuesit ligjorë të shoqërive pjesëmarrëse në bashkim dhe organi i posaçëm i negociimit vendosin të rihapin më herët negociata. Nëse organi i posaçëm i negociimit vendos të rihapë negociata me përfaqësuesit ligjorë të shoqërive pjesëmarrëse, por nuk arrihet asnjë marrëveshje, dispozitat e nenit 37 të këtij ligji nuk zbatohen.
4. Nëse në shoqëritë e ndryshme pjesëmarrëse zbatohet më shumë se një formë pjesëmarrjeje e punëmarrësve, atëherë organi i posaçëm i negociimit vendos se cili nga këto sisteme pjesëmarrjeje do të zbatohet në shoqërinë shqiptare përfundimtare ose shoqërinë e re.
5. Kur të paktën njëra prej shoqërive pjesëmarrëse në bashkim zbaton një sistem pjesëmarrjeje të punëmarrësve në kuptim të nenit 35, pika 2, shkronja “a”, organet kompetente të shoqërive pjesëmarrëse kanë të drejtë, pa negociata paraprake, të zgjedhin zbatimin e drejtpërdrejtë të rregullave standarde të pjesëmarrjes sipas nenit 37, të këtij ligji, siç përcaktohen nga legjislacioni i shtetit ku shoqëria që rezulton nga bashkimi do të ketë selinë e regjistruar, dhe t’i zbatojnë nga data e regjistrimit.
6. Shoqëria e bashkuar duhet t’u komunikojë punëmarrësve ose përfaqësuesve të tyre nëse zgjedh të zbatojë rregullat standarde për pjesëmarrjen e punëmarrësve të parashikuara në nenin 37 të këtij ligji, ose nëse nis negociata me organin e posaçëm të negociimit. Në rastin e hapjes së negociatave, shoqëria është e detyruar t’u bëjë të ditur menjëherë punëmarrësve ose përfaqësuesve të tyre

rezultatet e negociatave pa vonesë.

7. Organi i posaçëm i negociimit njofton përfaqësuesit ligjorë të shoqërive pjesëmarrëse në bashkim për vendimet e marra, sipas pikave 3 e 4, të këtij neni.

Neni 37

Pjesëmarrja e detyrueshme në këshill, në mungesë të marrëveshjes

1. Kur të paktën njëra prej shoqërive pjesëmarrëse në bashkim zbaton një sistem pjesëmarrjeje të punëmarrësve në kuptim të shkronjës “k”, të nenit 2, të direktivës 2001/86/KE, organet kompetente të shoqërive pjesëmarrëse në bashkim mund të vendosin, pa negociata paraprake, t’u nënshtrohen drejtpërdrejt rregullave standarde për pjesëmarrjen të përmendura në shkronjën “b”, të pjesës 3, të shtojcës së direktivës 2001/86/KE, siç përcaktohen nga legjislacioni i shtetit, ku shoqëria që rezulton nga bashkimi ndërkuftar do të ketë selinë e saj të regjistruar, dhe t’i zbatojnë këto rregulla nga data e regjistrimit. Në rastet e parashikuara nga pika 2, e nenit 36, të këtij ligji, punëmarrësit e shoqërisë shqiptare përthithëse ose shoqërisë së re, shoqërive të kontrolluara prej saj dhe njërive të saj dhe/ose organi i tyre përfaqësues kanë të drejtë, sipas formës së pjesëmarrjes së zbatueshme, të zgjedhin, emërojnë, rekomandojnë ose kundërshtojnë emërimin e një numri anëtarësh të organit administrativ ose mbikëqyrës të shoqërisë së bashkuar të barabartë me përqindjen më të lartë të zbatueshme në shoqëritë përkatëse pjesëmarrëse përpara regjistrimit të shoqërisë së bashkuar, sipas pikës 1 të nenit 31 të këtij ligji. Nëse asnjë nga shoqëritë pjesëmarrëse nuk u nënshtrohej rregullave të pjesëmarrjes përpara regjistrimit të shoqërisë së bashkuar, kjo e fundit nuk është e detyruar të vendosë dispozita për pjesëmarrjen e punëmarrësve.

Në rastin e shkronjës “b”, të pikës 2, të nenit 36, të këtij ligji, rregullat standarde për pjesëmarrjen zbatohen nëse përpara bashkimit një ose më shumë forma pjesëmarrjeje zbatoheshin në shoqëri, që mbulonin të paktën 33 1/3 përqind të numrit të përgjithshëm të punëmarrësve të të gjitha shoqërive pjesëmarrëse, ose, kur mbulonin më pak se kjo përqindje, nëse organi i posaçëm i negociimit vendos zbatimin e tyre.

Kur, pas negociatave paraprake, zbatohen rregullat standarde për pjesëmarrjen e punëmarrësve, dhe pavarësisht këtyre rregullave, përqindja e përfaqësuesve të punëmarrësve në organin administrativ të shoqërisë shqiptare përthithëse ose shoqërisë së re mund të kufizohet. Megjithatë, nëse në njërin prej shoqërive pjesëmarrëse në bashkim përfaqësuesit e punëmarrësve përbënin të paktën një të tretën e këshillit administrativ ose mbikëqyrës, ky kufizim nuk mund të rezultojë në një përfaqësim të punëmarrësve më të ulët se një e treta e organit

administrativ të shoqërisë shqiptare përthithëse ose shoqërisë së re.

Shtrirja e të drejtave të pjesëmarrjes te punëmarrësit e shoqërisë shqiptare përthithëse ose shoqërisë së re, të punësuar në vende të tjera evropiane, siç përmendet në shkronjën “c”, të pikës 2, të nenit 35, të këtij ligji, nuk krijon detyrim që këta punëmarrës të merren parasysh gjatë llogaritjes së pragjeve të numrit të punëmarrësve, që aktivizojnë të drejtat e pjesëmarrjes së punëmarrësve sipas legjislacionit shqiptar.

Kur të paktën njëra prej shoqërive pjesëmarrëse në bashkim zbaton një sistem pjesëmarrjeje të punëmarrësve dhe shoqëria shqiptare përthithëse ose shoqëria e re do t'i nënshtrohet një sistemi të tillë në përputhje me këtë ligj, shoqëria shqiptare përthithëse ose shoqëria e re duhet të marrë një formë ligjore që lejon ushtrimin e të drejtave të pjesëmarrjes së punëmarrësve.

2. Nëse shoqëria shqiptare përthithëse ose shoqëria e re është shoqëri aksionare, ajo duhet të organizohet me një sistem administrimi me dy nivele, në përputhje me ligjin shqiptar, që rregullon organizimin dhe funksionimin e shoqërive tregtare.
3. Nëse shoqëria përthithëse ose shoqëria e re, që ka selinë e saj të regjistruar në Republikën e Shqipërisë, është shoqëri me përgjegjësi të kufizuar, krijohet një organ i posaçëm, i cili ka të paktën funksionet mbikëqyrëse të mëposhtme:
 - a) të kontrollojë e të mbikëqyrë zbatimin e politikave tregtare të shoqërisë nga administratorët;
 - b) të përgatisë, me kërkesë të asamblesë së përgjithshme, masat që janë në kompetencën e saj, të rekomandojë vendimet që duhet të miratohen nga asambleja e përgjithshme dhe të zbatojë vendimet e kësaj të fundit;
 - c) të thërrasë mbledhjen e asamblesë së përgjithshme, nëse kjo është e nevojshme për interesat e shoqërisë;
 - ç) të kujdeset që shoqëria të respektojë ligjin e zbatueshëm dhe standardet e kontabilitetit;
 - d) të shqyrtojë librat, dokumentet dhe aktivet e shoqërisë;
 - dh) të sigurojë që pasqyrat financiare vjetore të përgatiten nga administratorët, si dhe raporti i tyre mbi ecurinë e veprimtarisë së shoqërisë dhe çdo informacion tjetër që kërkohet të bëhet publik sipas ligjit ose statutit;
 - e) të sigurojë që auditimi i librave dhe i regjistrimeve kontabël, kur kërkohet nga ligji ose statuti, të kryhet të paktën një herë në vit nga audituesi i pavarur, me raportin e audituesit drejtuar asamblesë së përgjithshme;
 - ë) t'i propozojë asamblesë së përgjithshme përfitimet për administratorët;
 - f) të bëjë që shoqëria të marrë përsipër borxh që tejkalon 5 për qind të aktiveve të saj, sipas pasqyrave të fundit financiare të audituara, nëpërmjet huave ose

emetimit të obligacioneve apo instrumenteve të borxhit të konvertueshme.

4. Organi i negociimit vendos për ndarjen e vendeve brenda organit administrativ ose mbikëqyrës të shoqërisë shqiptare përthithëse ose shoqërisë së re, ndërmjet anëtarëve që përfaqësojnë punëmarrësit nga Republika e Shqipërisë dhe vendet e ndryshme evropiane, apo për mënyrën, me të cilën punëmarrësit e shoqërisë së bashkuar mund të rekomandojnë ose të kundërshtojnë emërimin e anëtarëve të këtyre organeve, sipas përqindjes së punëmarrësve të shoqërisë së bashkuar në Republikën e Shqipërisë ose në secilin vend evropian. Nëse punëmarrësit e Republikës së Shqipërisë ose të një apo më shumë vendeve evropiane nuk mbulohen nga ky kriter proporcional, organi i negociimit emëron një anëtar nga njëri prej këtyre vendeve evropiane dhe, në veçanti, nga Republika e Shqipërisë, ku ndodhet selia e regjistruar e shoqërisë së bashkuar. Secili vend evropian mund të përcaktojë shpërndarjen e vendeve, që i jepen brenda organit administrativ ose mbikëqyrës.
5. Çdo anëtar i organit të administrimit ose, sipas rastit, i organit mbikëqyrës të shoqërisë shqiptare përthithëse ose shoqërisë së re, shoqërisë së bashkuar, i cili është zgjedhur, emëruar apo rekomanduar nga organi përfaqësues negociues ose, në varësi të rrethanave, nga punëmarrësit, është anëtar me të drejta të plota, me të njëjtat të drejta dhe detyrime si anëtarët që përfaqësojnë aksionarët, duke përfshirë edhe të drejtën e votës.

Neni 38

Krijimi dhe shpërbërja e organit të posaçëm të negociimit

1. Përfaqësuesit ligjorë të shoqërive pjesëmarrëse në bashkim, jo më vonë se 5 ditë pas publikimit të kushteve të përbashkëta të projekt marrëveshjes së bashkimit ndërkufitar, duhet të marrin masat e nevojshme për të nisur, me përfaqësuesit e punëmarrësve të njësive të prekura, negociatat për përcaktimin e masave të pjesëmarrjes së punëmarrësve në organizimin dhe funksionimin e shoqërisë shqiptare që rezulton nga bashkimi, përfshirë këtu dhënien e informacionit për identitetin e të gjitha njësive të prekura dhe numrin e punëmarrësve të secilës prej tyre.
2. Me qëllim nisjen e negociatave, sipas pikës 1, të këtij neni, punëmarrësit e njësive të prekura krijojnë një organ të posaçëm negociimi, sipas këtyre parashikimeve:
 - a) numri i anëtarëve të organit të posaçëm të negociimit përcaktohet sipas shpërndarjes së mandateve në shkronjën “c”, të kësaj pike, dhe mandateve shtesë në shkronjën “d”, të kësaj pike;
 - b) zgjedhja ose emërimi i anëtarëve të organit të posaçëm të negociimit bëhet

nga përfaqësuesit përkatës të punëmarrësve, sipas shkronjës “a” të kësaj pike ose, në mungesë të tyre, nga të gjithë punëmarrësit e njërive të prekura. Zgjedhja ose emërimi bëhet sipas legjislacionit dhe/ose praktikës së zbatueshme për përfaqësimin e punëmarrësve në njësitë e prekura;

c) mandatet e organit të posaçëm të negociimit ndahen ndërmjet Shqipërisë dhe vendeve evropiane në përpjesëtim me numrin e punëmarrësve që shoqëritë pjesëmarrëse dhe shoqëritë e kontrolluara ose njësitë e prekura punësojnë në secilin shtet, si vijon:

- i. për secilin shtet caktohet një mandat për çdo pjesë të punëmarrësve të punësuar në atë shtet që përbën 10 për qind, ose një pjesë të kësaj përqindjeje, të numrit të përgjithshëm të punëmarrësve të punësuar nga këto shoqëri dhe njësi në të gjitha shtetet e përfshira;
- ii. numri i mandateve për secilin shtet llogaritet duke pjesëtuar numrin e punëmarrësve në atë shtet me 10 për qind të numrit të përgjithshëm të punëmarrësve sipas nënndarjes “i”, të kësaj shkronje;
- iii. çdo rezultat jo i plotë rrumbullakoset në numrin e plotë pasues, në rritje.

ç) zgjedhja ose emërimi i anëtarëve në Republikën e Shqipërisë siguron, për aq sa është e mundur, të paktën një përfaqësues për secilën shoqëri pjesëmarrëse që ka punëmarrës në Republikën e Shqipërisë, pa rritur numrin e përgjithshëm të mandateve të caktuara sipas shkronjës “c”, të kësaj pike;

d) caktohen anëtarë shtesë nga secili shtet, për aq sa është e nevojshme që organi i posaçëm i negociimit të përfshijë të paktën një anëtar që përfaqëson secilën shoqëri pjesëmarrëse në bashkim, e cila është e regjistruar dhe ka punëmarrës në atë shtet dhe parashikohet të pushojë së ekzistuari si person juridik më vete pas regjistrimit të bashkimit, me kusht që:

- i. numri i përgjithshëm i këtyre mandateve shtesë të mos rrisë me më shumë se 20 për qind numrin e përgjithshëm të anëtarëve të organit të posaçëm të negociimit, të përcaktuar sipas shkronjës “c” të kësaj pike; dhe
- ii. përbërja e organit të posaçëm të negociimit të mos ketë përfaqësim të dyfishtë të punëmarrësve përkatës.

dh) nëse numri i shoqërive të përmendura në shkronjën “d”, të kësaj pike, tejkalon numrin e mandateve shtesë të disponueshme, këto mandate u caktohen shoqërive në shtete të ndryshme sipas rendit zbritës të numrit të punëmarrësve që punësojnë, duke filluar nga shoqëria me numrin më të madh të punëmarrësve;

- e) organi i posaçëm i negociimit miraton rregulloren e tij të organizimit e të funksionimit;
 - ë) organi i posaçëm i negociimit informon përfaqësuesit ligjorë të shoqërive pjesëmarrëse për formimin dhe përbërjen e tij.
3. Organi i posaçëm i negociimit dhe përfaqësuesit ligjorë të shoqërive pjesëmarrëse nisin negociatat për çështjet e parashikuara, sipas këtij ligji, menjëherë pas formimit të organit të posaçëm të negociimit, të cilat do të vazhdojnë deri në gjashtë muaj në vijim, nëse ky afat nuk shtyhet për afatin dhe sipas përcaktimeve të shkronjës “b”, të pikës 2, të nenit 36, të këtij ligji.
 4. Mandati i organit të posaçëm të negociimit përfundon me nënshkrimin e marrëveshjes për përfshirjen e punëmarrësve, ose në rastet kur merret vendimi për të mos filluar negociatat apo për të ndërprerë ato, sipas procedurës dhe shumicave të parashikuara në këtë ligj.

Neni 39

Kompetencat e organit të posaçëm të negociimit

1. Organi i posaçëm i negociimit dhe përfaqësuesit ligjorë të shoqërive pjesëmarrëse vendosin, nëpërmjet një marrëveshjeje me shkrim, masat për pjesëmarrjen e punëmarrësve në organizimin dhe funksionimin e shoqërisë shqiptare që rezulton nga bashkimi. Për këtë qëllim, përfaqësuesit ligjorë të shoqërive pjesëmarrëse informojnë organin e posaçëm të negociimit, lidhur me planin dhe procesin faktik të regjistrimit të bashkimit në favor të shoqërisë përfituese shqiptare ose të themelimit të shoqërisë së re, deri në regjistrimin e saj.
2. Organi i posaçëm i negociimit është kompetent për çështjet që kanë të bëjnë me objektin e marrëveshjes, sipas nenit 40 të këtij ligji, apo çështje të tjera që rrjedhin nga bashkimi, për të cilat arrihet marrëveshje me përfaqësuesit ligjorë të shoqërive pjesëmarrëse.
3. Organi i posaçëm i negociimit vendos me shumicën e të gjithë anëtarëve të tij, me kusht që kjo shumicë të përfaqësojë edhe shumicën e të gjithë punëmarrësve të punësuar në Republikën e Shqipërisë dhe në secilin vend evropian, nga njësitë e prekura. Çdo anëtar i organit të posaçëm të negociimit ka një votë. Nëse rezultati i negociatave me përfaqësuesit ligjorë të shoqërive pjesëmarrëse sjell zvogëlim të të drejtave të pjesëmarrjes së punëmarrësve, organi i posaçëm i negociimit miraton këtë marrëveshje me votat e dy të tretave të anëtarëve, të cilët përfaqësojnë, të paktën, dy të tretat e të gjithë punëmarrësve të punësuar në Republikën e Shqipërisë dhe në vendet evropiane, duke përfshirë votat e anëtarëve që përfaqësojnë punëmarrës të

punësuar në të paktën dy shtete të ndryshme. Kjo shumicë kërkohet vetëm kur, pjesëmarrja përpara bashkimit mbulon të paktën 25 për qind të numrit të përgjithshëm të punëmarrësve të shoqërive pjesëmarrëse. Zvogëlimi i të drejtave të pjesëmarrjes ndodh kur përqindja e përfaqësuesve të punëmarrësve ndër anëtarët e organeve të shoqërisë shqiptare që rezultojnë nga bashkimi është më e vogël se përqindja më e lartë, që ekzistonte në shoqëritë pjesëmarrëse përpara bashkimit.

4. Për qëllimet e negociatave, organi i posaçëm i negociimit do të kërkojë të asistohet në punën e tij nga një a më shumë ekspertë, të cilët i zgjedh vetë, ndër të cilët do të përfshihen edhe përfaqësues të sindikatave në nivel të Bashkimit Evropian.
5. Organi i posaçëm i negociimit do të vendosë në çdo kohë të veprojë sipas pikës 3, të nenit 36, të këtij ligji.
6. Çdo shpenzim i kryer në lidhje me funksionimin e organit të posaçëm të negociimit dhe në përgjithësi me negociatat mbulohet nga shoqëritë pjesëmarrëse, për t'i dhënë mundësi organit të posaçëm të negociimit t'i kryejë detyrat në mënyrën e duhur. Shoqëritë pjesëmarrëse, përveçse kur dakordësohet ndryshe me organin e posaçëm të negociimit, mbulojnë veçanërisht kostot e organizimit të mbledhjeve, të shërbimeve të përkthimit dhe shpenzimet e strehimit e të udhëtimit të anëtarëve të organit të posaçëm të negociimit.

Neni 40

Përmbajtja e marrëveshjes

1. Përfaqësuesit ligjorë të shoqërive pjesëmarrëse dhe organi i posaçëm i negociimit negociojnë me frymën e bashkëpunimit për të arritur një marrëveshjeje për masat, në lidhje me pjesëmarrjen e punëmarrësve në organizimin dhe funksionimin e shoqërisë shqiptare që rezultojnë nga bashkimi.
2. Marrëveshja e përmendur në pikën 1 të këtij neni, pa cenuar autonominë negociuese të palëve, përmban veçanërisht:
 - a) objektin;
 - b) përbërjen, numrin e anëtarëve dhe shpërndarjen e vendeve të organit përfaqësues të punëmarrësve, i cili do të jetë partneri i diskutimeve të organit kompetent të shoqërisë shqiptare që rezultojnë nga bashkimi, në lidhje me masat për informimin dhe konsultimet e punëmarrësve të njëjësive të prekura;
 - c) funksionet dhe procedurën për informimin dhe konsultimin e organit përfaqësues;

- c) shpeshtësinë e mbledhjeve të organit përfaqësues;
- d) burimet financiare dhe materiale që do t'i caktohen organit përfaqësues;
- dh) masat për zbatimin e procedurave të informimit dhe konsultimeve, nëse, gjatë negociimit, palët vendosin procedura të tilla në vend të një organi përfaqësues;
- e) përmbajtjen e masave për pjesëmarrjen, nëse, gjatë negociimit, palët vendosin masa të tilla, duke përfshirë, nëse ka, numrin e anëtarëve të organit administrativ ose mbikëqyrës të shoqërisë shqiptare që rezultojn nga bashkimi, që zgjidhen, emërohen, rekomandohen apo kundërshtohen nga punëmarrësit, procedurat se si do të zgjidhen, emërohen, rekomandohen apo kundërshtohen këta anëtarë nga punëmarrësit, si dhe të drejtat e tyre;
- ë) datën e hyrjes në fuqi të marrëveshjes dhe kohëzgjatjen e saj, si dhe rastet kur duhet rinegociuar marrëveshja dhe procedura për rinegociimin e saj.

Neni 41

E drejta e informimit

1. Pa cenuar të drejtat e tjera, që i njihen sipas këtij ligji, organi i posaçëm i negociimit dhe, pas formimit të tij, organi përfaqësues i punëmarrësve, kanë të drejtën të informohen, të konsultohen dhe të takohen, për këtë qëllim, me përfaqësuesit ligjorë të shoqërive pjesëmarrëse dhe shoqërisë shqiptare që rezultojn nga bashkimi.
2. Përfaqësuesit ligjorë i sigurojnë organit të posaçëm të negociimit dhe, pas formimit të tij, organit përfaqësues të punëmarrësve, rendin e ditës për mbledhjet e organit administrativ e, nëse ka, të organit mbikëqyrës, si edhe kopjet e të gjitha dokumenteve të depozituara në asamblenë e ortakëve apo aksionarëve.
3. Mbledhja zhvillohet në veçanti për strukturën, situatën ekonomike dhe financiare, zhvillimin e pritshëm të aktivitetit tregtar dhe të prodhimit e shitjeve, situatën dhe trendin e pritshëm të punësimit, të investimeve dhe ndryshimet me rëndësi, lidhur me organizimin, futjen e metodave të reja të punës apo të proceseve të reja të prodhimit, transferimin e prodhimit, bashkimet, shkurtime apo mbylljet e ndërmarrjeve, njësive ose pjesëve të rëndësishme të tyre dhe shkurtime kolektive të vendeve të punës.
4. Organi i posaçëm i negociimit dhe, pas formimit të tij, organi përfaqësues i punëmarrësve, kanë të drejtën të informohen kur ka rrethana të veçanta, të cilat prekin në shkallë të konsiderueshme interesat e punëmarrësve, sidomos në rast të rivendosjeve, transferimeve, mbylljes së njësive apo ndërmarrjeve ose në rast të shkurtimeve kolektiv të vendeve të punës. Organi i posaçëm i negociimit dhe, pas formimit të tij, organi përfaqësues i punëmarrësve, ose kur vendoset

kështu nga ky organ, sidomos për arsye urgjence, komiteti i përzgjedhur ka të drejtë, me kërkesën e vet, të takohet me përfaqësuesit ligjorë të shoqërisë përfituese, ose shoqërisë së re, apo me një nivel më të përshtatshëm të drejtuesve të shoqërisë, të cilët kanë kompetenca vendimmarrëse, me qëllim informimin e konsultimin lidhur me masat që prekin ndjeshëm interesat e punëmarrësve.

5. Përfaqësuesit ligjorë nuk vënë në dispozicion informacionin, përhapja e të cilit, për nga natyra e tij dhe sipas kriterëve objektive, do të dëmtonte seriozisht funksionimin e shoqërisë shqiptare që rezulton nga bashkimi, apo të njësive të prekura.
6. Nëse përfaqësuesit ligjorë nuk vënë në dispozicion të organit të posaçëm të negociimit dhe, pas formimit të tij, të organit përfaqësues të punëmarrësve, informacionin e kërkuar sipas këtij ligji, atëherë këta kanë të drejtë të kërkojnë dhënien e këtij informacioni në rrugë gjyqësore.

Neni 42

Konfidencialiteti

1. Anëtarët e organit të posaçëm të negociimit dhe, pas formimit të tij, të organit përfaqësues të punëmarrësve, si dhe ekspertët që i asistojnë nuk lejohen të përhapin tek të tretët informacionin konfidencial që u është dhënë nga përfaqësuesit ligjorë, sipas përcaktimeve të këtij ligji.
2. Ky detyrim vazhdon të zbatohet edhe pasi personat e përmendur në këtë nen kanë pushuar së ushtruari mandatin e tyre.
3. Personi që shkel detyrimin e konfidencialitetit, përcaktuar sipas këtij neni, mban përgjegjësi civile dhe/ose penale, sipas parashikimeve ligjore në fuqi.

Neni 43

Mbrojtja e përfaqësuesve të punëmarrësve

Anëtarët e organit të posaçëm të negociimit, anëtarët e organit përfaqësues, përfaqësuesit e punëmarrësve, që ushtrojnë funksione të informimit dhe konsultimit dhe përfaqësuesit e punëmarrësve në organin mbikëqyrës ose administrativ të shoqërisë shqiptare që rezulton nga bashkimi, të cilët janë punëmarrës të njësive të prekura, gëzojnë, gjatë ushtrimit të funksioneve të tyre, të njëjtën mbrojtje dhe garanci që u jep përfaqësuesve të punëmarrësve legjislacioni dhe/ose praktika e brendshme e shtetit, ku janë në marrëdhënie pune.

Neni 44

Mbrojtja e formimit dhe veprimtaria

1. Askujt nuk i lejohet:

- a) të pengojë formimin e organit të posaçëm të negociimit apo zgjedhjen e përfaqësuesve të punëmarrësve në këshillin mbikëqyrës ose në organin e posaçëm të mbikëqyrjes;
- b) të pengojë ushtrimin e të drejtave dhe detyrave të anëtarëve të organit të posaçëm të negociimit apo të përfaqësuesve të punëmarrësve në këshillin mbikëqyrës apo në organin e posaçëm të mbikëqyrjes;
- c) të diskriminojë apo të preferojë një anëtar të organit të posaçëm të negociimit apo të përfaqësuesve të punëmarrësve në këshillin mbikëqyrës apo në organin e posaçëm të mbikëqyrjes.

2. Personi, që shkel detyrimet e përcaktuara në pikën 1, të këtij neni, mban përgjegjësi civile dhe/ose penale, sipas parashikimeve ligjore në fuqi.

Neni 45

Mbrojtja e pjesëmarrjes së punëmarrësve në operacionet e mëvonshme

Kur shoqëria shqiptare, që rezulton nga bashkimi ndërkufitar, zbaton një sistem të pjesëmarrjes së punëmarrësve, ajo merr masa për të siguruar mbrojtjen e të drejtave të tyre të pjesëmarrjes në rast të çdo shndërrimi, bashkimi ose ndarjeje të mëvonshme, kombëtare ose ndërkufitare, për një periudhë katërvjeçare nga data, në të cilën bashkimi ndërkufitar ka hyrë në fuqi, duke zbatuar, me përshtatjet e nevojshme, rregullat e parashikuara në nenet 35 deri në 44 të këtij ligji.

KREU IV

NDARJET NDËRKUFITARE

Seksioni I

Dispozita të përgjithshme për ndarjet ndërkufitare

Neni 46

Objekti i zbatimit të ndarjes ndërkufitare

1. Ky kre zbatohet për ndarjet e shoqërive shqiptare me përgjegjësi të kufizuar ose shoqërive aksionare dhe të shoqërive të vendeve evropiane të formave të renditura në shtojcën II të direktivës, të themeluara në përputhje me legjislacionin shqiptar ose me legjislacionin e një shteti anëtar të Bashkimit Evropian apo të Zonës Ekonomike Evropiane, të cilat përfshijnë krijimin e një ose më shumë shoqërive përfituese, që rregullohen nga legjislacioni shqiptar

ose nga legjislacioni i një shteti tjetër anëtar të Bashkimit Evropian apo të Zonës Ekonomike Evropiane, dhe që kanë selinë e regjistruar, administratën qendrore ose vendin kryesor të ushtrimit të veprimtarisë brenda Bashkimit Evropian ose Zonës Ekonomike Evropiane ose, në rastin e shoqërive shqiptare, brenda Republikës së Shqipërisë.

2. Ky kre zbatohet për ndarjet e plota, ndarjet e pjesshme dhe ndarjet me shkëputje, kur të paktën dy prej shoqërive të përfshira në ndarje rregullohen nga ligjet e shteteve të ndryshme dhe shoqëria që ndahet ose të paktën një shoqëri përfituese është shoqëri shqiptare. Shoqëritë përfituese themelohen rishtazi në kuadër të ndarjes ndërkufitare. Ndarja mund të përfshijë edhe shoqëri përfituese që rregullohen nga i njëjti ligj si shoqëria që ndahet, me kusht që të plotësohet kërkesa ndërkufitare e fjalisë së parë.
3. Pavarësisht përkufizimit të ndarjes në nenin 3, të këtij ligji, ky kre zbatohet edhe kur ligji i të paktën njërit prej shteteve të përfshira lejon që pagesa në mjete monetare në një ndarje të plotë ose të pjesshme të tejkalojë 10 për qind të vlerës nominale ose, në mungesë të saj, të vlerës kontabël të titujve apo aksioneve/kuotave që përfaqësojnë kapitalin e shoqërive përfituese.

Neni 47

Procedurat dhe formalitetet

1. Kur shoqëria që ndahet është e regjistruar në Republikën e Shqipërisë, ky kre do të rregullojë ato aspekte të procedurave dhe formaliteteve, që duhen përmbushur në lidhje me ndarjen ndërkufitare për të marrë certifikatën paraprake të ndarjes.
2. Kur shoqëria përfituese është e regjistruar në Republikën e Shqipërisë, ky kre do të rregullojë ato aspekte të procedurave dhe formaliteteve që duhen përmbushur pas marrjes së certifikatës paraprake të ndarjes të lëshuar nga vendi ose juridiksioni i shoqërisë që ndahet.

Seksioni II

Procedura dhe formalitet e zbatueshme, kur shoqëria që ndahet është e regjistruar në Republikën e Shqipërisë

Neni 48

Detyrimi për të hartuar projekt marrëveshjen e ndarjes ndërkufitare

1. Përfaqësuesit ligjorë të shoqërisë shqiptare që ndahet hartojnë dhe nënshkruajnë projekt marrëveshjen ndarjes ndërkufitare. Projekt marrëveshja e ndarjes ndërkufitare përfshin, të paktën, informacionin e mëposhtëm:

- a) formën ligjore dhe emrin e shoqërisë që ndahet dhe vendndodhjen e selisë së saj, si dhe formën ligjore dhe emrin e propozuar për shoqëritë e reja që do të krijohen nga ndarja ndërkufitare dhe vendndodhjen e propozuar të selive të tyre;
- b) raportin e zbatueshëm të kuotave/aksioneve që përfaqësojnë kapitalin e shoqërive dhe shumën e çdo pagese në të holla, nëse është e zbatueshme;
- c) kushtet për shpërndarjen kuotave/aksioneve që përfaqësojnë kapitalin e shoqërive përfituese ose të shoqërisë që ndahet;
- ç) afatin kohor të propozuar për ndarjen ndërkufitare;
- d) pasojat e mundshme të ndarjes ndërkufitare në marrëdhëniet e punës;
- dh) datën nga e cila zotëruesit kuotave/aksioneve që përfaqësojnë kapitalin e shoqërive do të kenë të drejtë të marrin pjesë në shpërndarjen e fitimeve, së bashku me çdo kusht të veçantë që rregullon këtë të drejtë.
- e) datat nga të cilat transaksionet e shoqërisë që ndahet do të trajtohen për qëllime kontabiliteti si ato të shoqërive përfituese;
- ë) çdo avantazh i veçantë i dhënë anëtarëve të organeve të administrimit, drejtuese, mbikëqyrëse ose kontrolluese të shoqërisë që ndahet;
- f) të drejtat e dhëna nga shoqëritë përfituese për ortakët/aksionarët e shoqërisë që ndahet që gëzojnë të drejta të veçanta ose për mbajtësit e titujve përveç kuotave që përfaqësojnë kapitalin e shoqërisë së ndarë, ose masat e propozuara në lidhje me ta;
- g) dokumentet e themelimit të shoqërive përfituese, kur është e zbatueshme, dhe statutet nëse janë të përfshira në një dokument të veçantë, dhe çdo ndryshim në dokumentet e themelimit të shoqërisë që ndahet;
- gj) sipas rastit, informacion mbi procedurat përmes të cilave përcaktohen mënyrat e përfshirjes së punëmarrësve në përcaktimin e të drejtave të tyre të pjesëmarrjes në shoqëritë përfituese;
- h) një përshkrim të saktë të aktiveve dhe pasiveve të shoqërisë që do të ndahet dhe një deklaratë për mënyrën se si këto aktive dhe pasive duhet të shpërndahen midis shoqërive përfituese, ose se si duhet të mbahen nga shoqëria që do të ndahet në rastin e një ndarjeje të pjesshme ose të një ndarjeje me shkëputje, duke përfshirë dispozitat për trajtimin e aktiveve ose pasiveve që nuk janë shpërndarë në mënyrë të qartë në projekt marrëveshjen e ndarjes ndërkufitare, të tilla si aktivet ose pasivet e panjohura në datën në të cilën është hartuar projekt marrëveshja e ndarjes ndërkufitare;
- i) informacione për vlerësimin e aktiveve dhe pasiveve që do të shpërndahen në secilën shoqëri të përfshirë në ndarjen ndërkufitare;
- j) datën e pasqyrave financiare të shoqërisë që do të ndahet, të përdorura për të përcaktuar kushtet e ndarjes ndërkufitare;;
- k) sipas rastit, shpërndarjen aksioneve dhe titujve në shoqëritë përfituese, në shoqërinë që do të ndahet ose në të dyja, për ortakët/aksionarët e shoqërisë që do të ndahet, dhe kriterin mbi të cilin bazohet kjo shpërndarje;

- l) detajet e ofertës së kompensimit në mjete monetare për ortakët/ aksionarët;
 - ll) çdo mbrojtje të ofruar për kreditorët, siç janë garancitë ose pengjet; dhe
 - m) adresa elektronike që do të përdoret nga ortakët/aksionarët për qëllime të ushtrimit të së drejtës së tyre, në përputhje me nenin 53, të këtij ligji.
2. Kur ndonjë nga shoqëritë që ndahen nuk është ose nuk do të krijohet, themelohet ose regjistrohet në një shtet anëtar, një mendim i arsyetuar i dhënë nga një ose më shumë avokatëve duhet t'i bashkëngjitet projekt marrëveshjes së ndarjes ndërkufitare, që konfirmon se ndarja e propozuar lejohet sipas ligjeve të juridiksionit përkatës.

Neni 49

Raporti për ortakët/aksionarët dhe punëmarrësit

1. Përfaqësuesit ligjorë të shoqërisë shqiptare që ndahet hartojnë dhe nënshkruajnë një raport për ortakët/aksionarët dhe punëmarrësit, duke shpjeguar dhe justifikuar aspektet ligjore dhe ekonomike të ndarjes ndërkufitare, si dhe duke shpjeguar pasojat e ndarjes ndërkufitare për punëmarrësit. Ai, në veçanti, shpjegon implikimet e ndarjes ndërkufitare për veprimtarinë e ardhshme të shoqërive.
2. Seksioni i raportit për ortakët ose aksionarët duhet të shpjegojë pasojat juridike dhe ekonomike të ndarjes ndërkufitare për këto subjekte. Ky seksion përcakton, në mënyrë të veçantë, raportin e shkëmbimit të aksioneve ose titujve, kriteret e përdorura për vlerësimin e shoqërisë, metodat e alokimit të aksioneve në shoqëritë përfituese, si dhe mjetet juridike mbrojtëse në rast se ata nuk bien dakord me projekt marrëveshjen e ndarjes. Seksioni i raportit për ortakët/aksionarët shpjegon, në veçanti, sa më poshtë:
 - a) kompensimin në mjete monetare dhe metodën e përdorur për të përcaktuar kompensimin në mjete monetare;
 - b) raportin e këmbimit të aksioneve dhe metodën ose metodat e përdorura për të përcaktuar raportin e këmbimit të aksioneve, sipas rastit;
 - c) implikimet e ndarjes ndërkufitare për ortakët/aksionarët;
 - ç) të drejtat dhe mjetet juridike të disponueshme për ortakët/aksionarët në përputhje me nenin 53, të këtij ligji.
3. Seksioni i raportit për ortakët/aksionarët nuk kërkohet, nëse të gjithë ortakët/aksionarët e shoqërisë kanë rënë dakord të heqin dorë nga kjo kërkesë.
4. Seksioni i raportit për punëmarrësit shpjegon, në veçanti, sa më poshtë:
 - a) implikimet e ndarjes ndërkufitare për marrëdhëniet e punësimit, si dhe, sipas

- rastit, çdo masë për ruajtjen e këtyre marrëdhënieve;
- b) çdo ndryshim thelbësor ndaj kushteve të zbatueshme të punësimit ose ndaj vendndodhjeve të ushtrimit të veprimtarisë së shoqërisë;
- c) mënyrën se si faktorët e përcaktuar në shkronjat “a” dhe “b”, të kësaj pike, prekin shoqëritë e kontrolluara prej saj, si dhe degët e njësitë e saj.
5. Të paktën gjashtë javë përpara datës së mbledhjes së asamblesë së përgjithshme të përmendur në nenin 52, të këtij ligji, raporti ose raportet vihen në dispozicion të ortakëve/aksionarëve dhe përfaqësuesve të punëmarrësve të shoqërisë që do të ndahet ose, kur nuk ka përfaqësues të tillë, të vetë punëmarrësve, në çdo rast, në format elektronik, së bashku me projekt marrëveshjen e ndarjes ndërkufitare, nëse është e disponueshme.
6. Kur përfaqësuesit ligjorë të shoqërisë që do të ndahet marrin, në kohën e duhur, një opinion mbi informacionin e përmendur në pikat 1 dhe 4, të këtij neni, nga përfaqësuesit e punëmarrësve ose, kur nuk ka përfaqësues të tillë, nga vetë punëmarrësit, në përputhje me legjislacionin e brendshëm, ortakët/aksionarët duhet të informohen për atë opinion, i cili i bashkëngjitet raportit.
7. Seksioni i raportit për punëmarrësit nuk kërkohet kur një shoqëri që do të ndahet dhe shoqëritë e kontrolluara prej saj, si dhe degët dhe njësitë e saj, nëse ka të tilla, nuk kanë punëmarrës të tjerë përveç atyre që bëjnë pjesë në organet e përfaqësimit të shoqërisë.
8. Në kuptim të këtij neni, raporti nuk nevojitet kur seksioni i raportit për ortakët/aksionarët e përmendur në pikën 2, të këtij neni, hiqet në përputhje me pikën 3, të këtij neni, dhe seksioni për punëmarrësit, i përmendur në pikën 4, të këtij neni, nuk kërkohet sipas pikës 7, të këtij neni.
9. Pikat 1 deri në 8, të këtij neni, nuk cenojnë të drejtat dhe procedurat e zbatueshme për informim e konsultimin e punëmarrësve të parashikuara në legjislacionin shqiptar.

Neni 50

Raporti i ekspertit të pavarur

1. Përfaqësuesit ligjorë të shoqërisë shqiptare që ndahet caktojnë një a më shumë ekspertë të pavarur të licencuar, për të shqyrtuar kushtet e projekt marrëveshjes së ndarjes ndërkufitare dhe për të hartuar një raport me shkrim për ortakët/aksionarët e shoqërisë. Raporti do t’u vihet në dispozicion ortakëve/aksionarëve jo më vonë se një 1 muaj para datës së mbledhjes së asamblesë së përgjithshme të përmendur në nenin 52, të këtij ligji.

2. Raporti i përmendur në pikën 1 të këtij neni do të përfshijë në çdo rast opinionin e ekspertit mbi përshtatshmërinë e kompensimit në mjete monetare dhe të raportit të këmbimit të aksioneve. Gjatë vlerësimit të kompensimit në mjete monetare, eksperti do të marrë në konsideratë vlerën e tregut të aksioneve në shoqërinë që do të ndahet përpara shpalljes së propozimit të ndarjes ose vlerën e shoqërisë duke përjashtuar efektin e ndarjes së propozuar, të përlllogaritur sipas metodave të vlerësimit të pranura gjerësisht. Raporti duhet që të paktën:

- a) të tregojë metodën ose metodat e përdorura për të përcaktuar kompensimin e propozuar në mjete monetare;
- b) të tregojë metodën ose metodat e përdorura për të përcaktuar raportin e propozuar të këmbimit të aksioneve;
- c) të deklarojë nëse metoda ose metodat e përdorura janë të përshtatshme për kompensimin në mjete monetare dhe raportin e këmbimit të aksioneve, duke treguar vlerën e përcaktuar përmes përdorimit të këtyre metodave, si dhe të japë një opinion për rëndësinë relative të secilës metodë për përcaktimin e vlerës përkatëse; dhe
- ç) të përshkruajë vështirësitë e veçanta të hasura gjatë vlerësimit.

Eksperti ka të drejtë të marrë nga shoqëria që do të ndahet të gjithë informacionin e nevojshëm për kryerjen e punës së tij në cilësinë e ekspertit.

- 3. Shqyrtimi i projekt marrëveshjes së ndarjes ndërkufitare nga eksperti i pavarur dhe raporti i ekspertit të pavarur nuk kërkohen nëse të gjithë ortakët/aksionarët e shoqërisë që do të ndahet kanë rënë dakord për këtë gjë.
- 4. As shqyrtimi i projekt marrëveshjes së ndarjes ndërkufitare nga një ekspert i pavarur dhe as një raport i një ekspertit të pavarur nuk kërkohet nëse të gjithë ortakët/aksionarët e shoqërisë që ndahet kanë rënë dakord ose nëse shoqëria që ndahet është një shoqëri me një anëtar të vetëm.
- 5. Eksperti i pavarur përgjegjës për hartimin e raportit të përmendur në pikën 1, të këtij neni, mban përgjegjësi për çdo dëm të shkaktuar ndaj ortakëve/aksionarëve të shoqërisë, që ndahet si rezultat i veprimeve të qëllimshme ose neglizhencës në ushtrimin e detyrave të tij.
- 6. Eksperti i pavarur ose personi juridik në emër të të cilit vepron eksperti duhet të jetë i pavarur nga shoqëria që kërkon certifikatën e parandajjes dhe të mos ketë konflikt interesi me të.
- 7. Opinioni i ekspertit duhet të jetë i paanshëm dhe objektiv dhe të jepet me qëllim që të ndihmojë autoritetin kompetent, në përputhje me kërkesat për pavarësi

dhe paanshmëri të parashikuara në legjislacionin shqiptar dhe standardet profesionale të zbatueshme për ekspertin.

Neni 51

Regjistrimi dhe publikimi i projekt kushteve të ndarjes ndërkufitare

1. Pa cenuar pikën 3 të këtij neni, shoqëria shqiptare që ndahet duhet të depozitojë në QKB për regjistrim dhe publikim, të paktën një muaj përpara datës së mbledhjes së asamblesë së përgjithshme, sipas nenit 52, të këtij ligji, dokumentet e mëposhtme:
 - a) projektkushtet e marrëveshjes së ndarjes ndërkufitare;
 - b) një njoftim që informon ortakët/aksionarët, kreditorët dhe përfaqësuesit e punëmarrësve të shoqërisë që do të ndahet, ose, kur nuk ka të tillë, vetë punëmarrësit, se ata kanë të drejtë t'i paraqesin shoqërisë, të paktën pesë ditë pune përpara datës së mbledhjes së asamblesë së përgjithshme, komentet në lidhje me projekt marrëveshjen e ndarjes ndërkufitare.
2. Pasi të ketë verifikuar se janë përmbushur kërkesat e nenit 48, të këtij ligji, dhe të pikës 1, të këtij neni, QKB-ja regjistron kushtet e projekt marrëveshjes së ndarjes ndërkufitare dhe njoftimin e përmendur në pikën 1, shkronja “b”, të këtij neni, dhe i bën dokumentet e depozituara të disponueshme për publikun në regjistër dhe menjëherë publikon një deklaratë në faqen e internetit të mbajtur nga QKB-së. Publikimi dhe vënia në dispozicion të publikut kryhen të paktën një muaj përpara datës së asamblesë së përgjithshme sipas nenit 52, të këtij ligji. Deklarata përmban:
 - a) datën në të cilën është bërë regjistrimi, së bashku me një tregues se dokumentet e depozituara lidhen me projekt marrëveshjes së ndarjes ndërkufitare;
 - b) llojin, emrin, numrin e regjistrimit dhe selinë e shoqërisë që ndahet;
 - c) formën ligjore dhe emrin e propozuar për secilën shoqëri përfituese dhe vendndodhjen e propozuar të selisë së saj në secilin juridiksion përkatës.
3. Kërkesat e pikës 1 të këtij neni nuk zbatohen kur, për një periudhë të vazhdueshme që fillon të paktën një 1 muaj para datës së caktuar për mbledhjen e asamblesë së përgjithshme të përmendur në nenin 52 të këtij ligji dhe që përfundon jo më herët se përfundimi i asaj mbledhjeje, shoqëria shqiptare që ndahet i vë në dispozicion dokumentet e përmendura në pikën 1 të këtij neni, pa pagesë për publikun në faqen e saj të internetit. Për këtë përjashtim zbatohen vetëm kërkesa të nevojshme dhe proporcionale për sigurinë e faqes së internetit dhe autenticitetin e dokumenteve.

4. Kur shoqëria që do të ndahet vë në dispozicion projekt marrëveshjen e ndarjes ndërkufitare në përputhje me pikën 3 të këtij neni, ajo i dorëzon QKB-së, të paktën një muaj përpara datës së mbledhjes së asamblesë së përgjithshme të përmendur në nenin 52, të këtij ligji, informacionin e mëposhtëm:
- a) formën ligjore dhe emrin e shoqërisë që do të ndahet dhe vendndodhjen e selisë së regjistruar, si dhe formën ligjore dhe emrin e propozuar për shoqërinë ose shoqëritë e reja që rezultojnë nga ndarja ndërkufitare dhe vendndodhjen e propozuar të selisë së tyre të regjistruar;;
 - b) regjistrin në të cilin janë depozituar dokumentet e shoqërisë që ndahet dhe numrin e saj të regjistrimit në atë regjistër;
 - c) një tregues të masave të marra për ushtrimin e të drejtave të kreditorëve, punëmarrësve dhe ortakëve/aksionarëve; dhe
 - ç) detajet e faqes së internetit nga e cila mund të merren pa pagesë projekt marrëveshja e ndarjes ndërkufitare, njoftimi i përmendur në shkronjën “b”, të pikës 1, të këtij neni, raporti i ekspertit të pavarur sipas nenit 50, kur kërkohet, me mundësinë e përjashtimit të informacionit konfidencial, dhe të dhënat e plota të masave përmendura në shkronjën “c”, të kësaj pike.
5. Pasi të jetë i bindur se kërkesat e nenit 48 dhe pikës 4 të këtij neni janë përmbushur, QKB regjistron të dhënat e përmendura në pikën 4 të këtij neni dhe i bën ato të disponueshme për publikun të paktën një muaj përpara datës së asamblesë së përgjithshme sipas nenit 52. QKB publikon menjëherë edhe një deklaratë në faqen e internetit të mbajtur nga QKB, duke specifikuar:
- a) datën, në të cilën është bërë regjistrimi, së bashku me një tregues se të dhënat lidhen me projekt marrëveshjen e ndarjes ndërkufitare; dhe
 - b) të dhënat e ofruara nga shoqëria shqiptare që ndahet sipas pikës 4 të këtij neni.
6. Pas pjesëmarrjes së Shqipërisë në sistemin e ndërlidhjes së regjistrave tregtarë të Bashkimit Evropian, QKB-ja siguron që dokumentet e publikuara sipas këtij neni të jenë të aksesueshme edhe përmes këtij sistemi, në përputhje me standardet teknike evropiane të zbatueshme.
7. Ministria, në përputhje me kërkesat e parashikimeve të ligjit që rregullon organizimin dhe funksionimin e Qendrës Kombëtare të Biznesit, miraton formatin dhe përmbajtjen e dokumenteve të nevojshme për kryerjen e aplikimeve dhe regjistrimeve, sipas këtij neni.

Neni 52

Miratimi nga mbledhja e asamblesë së përgjithshme

1. Pasi merr në konsideratë raportet e përmendura në nenet 49 dhe 50, të këtij ligji, sipas rastit, mendimet e punëmarrësve të paraqitura në përputhje me pikën 6 të nenit 49 të këtij ligji dhe komentet e paraqitura në përputhje me shkronjën “b”, të pikës 1, të nenit 51, të këtij ligji, mbledhja e asamblesë së përgjithshme të shoqërisë që ndahet vendos, nëse do të miratojë kushtet e projekt marrëveshjes së ndarjes ndërkufitare dhe nëse do të ndryshojë aktin e themelimit dhe statutin e saj.
2. Mbledhja e asamblesë së përgjithshme e shoqërisë që ndahet do të vendosë që zbatimi i ndarjes ndërkufitare të kushtëzohet me miratimin e shprehur nga mbledhja e asamblesë së përgjithshme të kushteve të vendosura në lidhje me pjesëmarrjen e punëmarrësve në shoqëri pas përfundimit të ndarjes ndërkufitare.
3. Miratimi i projekt marrëveshjes së ndarjes ndërkufitare dhe i çdo ndryshimi të projekt marrëveshjes kërkon tri të katërtat e votave të ortakëve/aksionarëve pjesëmarrës me të drejtë vote, sipas parashikimeve të ligjit shqiptar që rregullon organizimin dhe funksionimin e shoqërive tregtare. Në çdo rast, pragu i votimit nuk duhet të jetë më i lartë se ai i parashikuar për miratimin e bashkimeve ndërkufitare.
4. Kur një klauzolë në projekt marrëveshjen e ndarjes ndërkufitare ose çdo ndryshim në aktin e themelimit të shoqërisë që do të ndahet rezulton në rritjen e detyrimeve ekonomike të një ortaku/aksionari ndaj shoqërisë që ndahet ose ndaj palëve të treta, në këto rrethana specifike, kjo klauzolë ose ndryshimi i aktit të themelimit duhet të miratohet nga ortaku/aksionari në fjalë, me kusht që ky ortak/aksionar të mos jetë në gjendje të ushtrojë të drejtat e përcaktuara në nenin 53, të këtij ligji.
5. Miratimi i ndarjes ndërkufitare nga asambleja e përgjithshme nuk mund të kundërshtohet vetëm për arsyet se:
 - a) raporti i shkëmbimit të kuotave/aksioneve është përcaktuar në mënyrë të papërshtatshme;
 - b) kompensimi në mjete monetare është përcaktuar në mënyrë të papërshtatshme; ose
 - c) informacioni i dhënë lidhur me raportin e shkëmbimit të kuotave/aksioneve ose kompensimin në mjete monetare nuk është në përputhje me kërkesat ligjore të zbatueshme.

Neni 53

Mbrojtja e ortakëve/aksionarëve

1. Ortakët/aksionarët e shoqërisë shqiptare që ndahet, të cilët kanë votuar kundër miratimit të projekt marrëveshjes së ndarjes ndërkufitare sipas nenit 52, të këtij ligji, kanë të drejtë t'i shesin kuotat/aksionet e tyre kundrejt një kompensimi të përshtatshëm në mjete monetare, sipas pikave 2 deri në 4, të këtij neni, me kusht që, si rezultat i ndarjes, ata të fitonin kuota/aksione në shoqëri përfituese që rregullohen nga ligji i një shteti tjetër nga Republika e Shqipërisë. Këta ortakë/aksionarë konsiderohen ortakë/aksionarë kundërshtues për qëllimet e këtij neni. Shoqëria që ndahet është e detyruar t'i blejë kuotat/aksionet kur kjo e drejtë ushtrohet sipas pikës 2, të këtij neni. Blerja nuk konsiderohet si nënshkrim ose blerje e kuotave/aksioneve të veta nga shoqëria.
2. Çdo ortak kundërshtues që dëshiron të ushtrojë të drejtën e përmendur në pikën 1 duhet t'i deklarojë shoqërisë që ndahet vendimin e tij për të ushtruar të drejtën e tij për riblerjen e kuotave/aksioneve të tij nga shoqëria që ndahet. Deklarata duhet të bëhet me shkrim dhe duhet të merret nga shoqëria jo më vonë se një muaj nga mbledhja e asamblesë përgjithshme të përmendur në nenin 52, të këtij ligji. Shoqëria që ndahet duhet të vërë në dispozicion një adresë elektronike, nëpërmjet së cilës kjo deklaratë mund të paraqitet në mënyrë elektronike.
3. Pa cenuar pikën 4, të këtij neni, pas marrjes së çdo deklaratë, në përputhje me pikën 2, të këtij neni, shoqëria që ndahet do të riblejë kuotat/aksionet e mbajtura nga ortakët kundërshtues dhe të kryejë pagesën të specifikuar në kushtet e projekt marrëveshjes së ndarjes ndërkufitare para datës kur ndarja ndërkufitare hyn në fuqi.
4. Çdo ortak kundërshtues, që ka deklaruar vendimin e tij për të ushtruar të drejtën për riblerjen e kuotave të tij nga shoqëria që ndahet, por që konsideron se pagesa e ofruar nga shoqëria që ndahet është e pamjaftueshme, mund të paraqesë një kërkesë në gjykatë brenda një 1 muaji nga data e mbledhjes së asamblesë së përgjithshme të përmendur në nenin 52, të këtij ligji, duke i kërkuar shoqërisë të paguajë kompensim shtesë në mjete monetare. Gjykata vendos për kërkesën jo më vonë se tridhjetë 30 ditë nga data e dorëzimit të kërkesës në gjykatë.
5. Çdo ortak/aksionar i shoqërisë që ndahet, që nuk ka pasur ose nuk ka ushtruar të drejtën e shitjes së kuotave/aksioneve të tij, por që mendon se raporti i këmbimit të aksioneve që përcaktohet në projekt marrëveshjen e ndarjes ndërkufitare është i papërshtatshëm, mund ta kundërshtojë atë raport dhe të kërkojë një pagesë në mjete monetare. Ortakët/aksionarët përkatës mund t'i drejtohen gjykatës kompetente shqiptare jo më vonë se një 1 muaj pas

mbledhjes së asamblesë së përgjithshme të përmendur në nenin 52, të këtij ligji, duke kërkuar një pagesë shtesë nga shoqëria që ndahet dhe vendimi i gjykatës për këtë çështje është detyrues për shoqëritë përfituese dhe, në rast të një ndarjeje të pjesshme, edhe për shoqërinë që ndahet. Gjykata vendos për kërkesën jo më vonë se tridhjetë 30 ditë nga data e dorëzimit të saj në gjykatë. Procedimi për kundërshtimin e raportit të këmbimit dhe për pagesën në mjete monetare nuk pengon regjistrimin e ndarjes ndërkufitare. Noteri i autorizuar lëshon certifikatën e parandarrjes pa pritur përfundimin e këtij procedimi, nëse janë përmbushur kushtet e tjera të nenit 58, të këtij ligji.

6. Kur një ose më shumë ortakë të shoqërisë që ndahet kundërshtojnë raportin e këmbimit të kuotave/aksioneve, në përputhje me pikën 5, të këtij neni, shoqëria përfituese përkatëse dhe, në rast të një ndarjeje të pjesshme, edhe shoqëria që ndahet, mund të ofrojnë kuota/aksione ose shpërblim tjetër në vend të një pagese në mjete monetare.

Neni 54

Mbrojtja e kreditorëve

1. Kreditorët e shoqërisë që ndahet, pretendimet e të cilëve kanë lindur para publikimit së projekt marrëveshjes së ndarjes ndërkufitare dhe nuk ishin bërë ende të kërkueshme në momentin e këtij publikimi, dhe të cilët janë të pakënaqur me garancitë e ofruara në projekt marrëveshjen e ndarjes ndërkufitare, siç parashikohen në shkronjën “ll”, të pikës 1, të nenit 48, të këtij ligji, kanë të drejtën t’i drejtohen gjykatës kompetente brenda tre muajve nga publikimi i projekt marrëveshjes sipas nenit 51, të këtij ligji, për të kërkuar garanci të përshtatshme, me kusht që të provojnë në mënyrë të besueshme se, si rezultat i ndarjes ndërkufitare, përmbushja e pretendimeve të tyre është në rrezik dhe se nuk kanë marrë garanci të përshtatshme nga shoqëria. Çdo garanci e dhënë sipas kësaj pike kushtëzohet nga hyrja në fuqi e ndarjes ndërkufitare.
2. Fillimi i procedimit gjyqësor sipas pikës 1, të këtij neni, nuk pengon, në vetvete, vazhdimin ose regjistrimin e ndarjes ndërkufitare.
3. Kur një kreditor i shoqërisë që ndahet nuk arrin përmbushjen e pretendimit të tij nga shoqëria, së, cilës i është caktuar detyrimi, shoqëritë e tjera përfituese dhe, në rastin e ndarjes së pjesshme ose të ndarjes me shkëputje, shoqëria që ndahet, përgjigjen solidarisht, së bashku me shoqërinë së cilës i është caktuar detyrimi, për atë detyrim. Shuma maksimale e përgjegjësisë solidarë të secilës shoqëri, përveç shoqërisë, së cilës i është caktuar detyrimi, kufizohet në vlerën, në datën kur ndarja hyn në fuqi, të aktiveve neto që i janë caktuar asaj shoqërie ose, në rastin e shoqërisë që ndahet, të aktiveve neto të mbajtura prej saj.

Neni 55
Regjistrimi i vendimit të asamblesë së përgjithshme që miraton ndarjen
ndërkufitare

1. Vendimi i asamblesë, që miraton ndarjen ndërkufitare, dorëzohet për regjistrim në QKB brenda katërmëdhjetë ditëve nga miratimi, dhe QKB-ja, pasi konfirmon se kërkesat e nenit 52, të këtij ligji, janë përmbushur, regjistron vendimin dhe e publikon atë në faqen e internetit të QKB-së.
2. Publikimi i përmendur në pikën 1, të këtij neni, duhet të përfshijë detajet e mëposhtme:
 - a) datën në të cilën është bërë regjistrimi i vendimit të jashtëzakonshëm, së bashku me një referencë që ajo është miratuar për qëllime të miratimit të ndarjes ndërkufitare;
 - b) llojin, emrin, numrin e regjistrimit dhe selinë e shoqërisë shqiptare që ndahet; dhe
 - c) formën ligjore dhe emrin e propozuar për shoqëritë e sapokrijuara nga ndarja ndërkufitare dhe vendndodhjen e propozuar të selisë së tyre.

Neni 56
Kundërshtimi i regjistrimit

1. Një regjistrim i bërë nga QKB-ja, në bazë të neneve 51 ose 55, të këtij ligji, do të kundërshtohet para Gjykatës nga çdo palë e interesuar, në përputhje me kushtet e mëposhtme:
 - a) kundërshtimi bëhet brenda një 1 muaji nga publikimi pas regjistrimit të përmendur në nenin 51, të këtij ligji, me arsyetimin se kushtet e projekt marrëveshjes së ndarjes ndërkufitare nuk janë hartuar në përputhje me dispozitat e nenit 48, të këtij ligji; ose brenda një 1 muaji nga regjistrimi i përmendur në nenin 55, të këtij ligji, me arsyetimin se vendimi i mbledhjes së asamblesë të përgjithshme ishte i pavlefshëm. Në rastin e fundit, vendimi i mbledhjes së asamblesë së përgjithshme nuk mund të kundërshtohet vetëm për arsye të mëposhtme:
 - i. që raporti i këmbimit të kuotave/aksioneve i përmendur në shkronjën “b”, të pikës 1, të nenit 48, të këtij ligji, është vendosur në mënyrë të papërshtatshme;
 - ii. që pagesa në mjete monetare e përmendur në, shkronjën “l”, të pikës 1, të nenit 48, të këtij ligji, është përcaktuar në mënyrë të papërshtatshme; ose
 - iii. që informacioni i dhënë në lidhje me raportin e këmbimit të kuotave të

përmendur në nënndarjen “i”, të kësaj shkronje, ose pagesa në mjete monterare e përmendur në nënndarjen “ii”, të kësaj shkronje, nuk përputhet me kërkesat ligjore.

- b) Njoftimi i kërkesës do të publikohet nga QKB-ja në faqen e saj zyrtare të internetit;
 - c) Vendimi i Gjykatës do të publikohet nga QKB-ja në faqen e saj të internetit dhe njoftimi duhet të specifikojë nëse kërkesa është pranuar apo rrëzuar.
2. Pa cenuar pikën 1, të këtij neni, kur një kreditor i shoqërisë që ndahet nuk arrin përmbushjen e pretendimit të tij nga shoqëria, së cilës i është caktuar detyrimi, shoqëritë e tjera përfituese dhe, në rastin e ndarjes së pjesshme ose të ndarjes me shkëputje, shoqëria që ndahet, përgjigjen solidarisht, së bashku me shoqërinë, së cilës i është caktuar detyrimi, për atë detyrim. Shuma maksimale e përgjegjësisë solidare të secilës shoqëri, përveç shoqërisë, së cilës i është caktuar detyrimi, kufizohet në vlerën, në datën kur ndarja hyn në fuqi, të aktiveve neto, që i janë caktuar asaj shoqërie ose, në rastin e shoqërisë që ndahet, të aktiveve neto të mbajtura prej saj.
3. Përfaqësuesit ligjorë të shoqërisë që ndahet paraqesin një deklaratë, që pasqyron saktësisht gjendjen aktuale financiare të shoqërisë në një datë jo më të hershme se një muaj përpara publikimit të kësaj deklarate. Në deklaratë përcaktohet se, bazuar në informacionin që përfaqësuesit ligjorë kanë në dispozicion në datën e deklaratës dhe pasi kanë kryer verifikimet e arsyeshme, ata nuk kanë dijeni për ndonjë arsye, për të cilën ndonjëra prej shoqërive përfituese dhe, në rastin e ndarjes së pjesshme ose ndarjes me shkëputje, shoqëria që ndahet, pas hyrjes në fuqi të ndarjes ndërkufitare, nuk do të ishte në gjendje të përmbushte detyrimet që i janë caktuar sipas projekt marrëveshjes së ndarjes ndërkufitare, në momentin kur këto detyrime bëhen të kërkueshme. Kjo deklaratë publikohet së bashku me projekt marrëveshjen e ndarjes ndërkufitare, në përputhje me nenin 51, të këtij ligji.
4. Pikat 1, 2 dhe 3, të këtij neni, nuk cenojnë zbatimin e legjislacionit shqiptar, në lidhje me përmbushjen ose garantimin e detyrimeve monetare ose jomonetare ndaj organeve publike.

Neni 57

Kërkesa për lëshimin e certifikatës së parandarrjes

1. Jo më vonë se 30 ditë pas publikimit të regjistrimit të përmendur në nenin 55, të këtij ligji, shoqëria shqiptare që ndahet duhet t'i paraqesë noterit një kërkesë me shkrim për të marrë një certifikatë paraprake të ndarjes.

2. Kërkesa e përmendur në pikën 1, të këtij neni, duhet të nënshkruhet nga të paktën përfaqësuesit ligjorë të shoqërisë shqiptare, që ndahet dhe duhet të shoqërohet nga dokumentet e mëposhtme:
 - a) projekt marrëveshja e ndarjes ndërkufitare;
 - b) raporti i përfaqësuesve ligjorë të përmendur në nenin 49, të këtij ligji, kur është i zbatueshëm;
 - c) raporti i ekspertit të pavarur, të përmendur në nenin 50, të këtij ligji, kur kërkohet;
 - ç) çdo pretendim i paraqitur në përputhje me shkronjën “b”, të pikës 1, të nenit 51, të këtij ligji;
 - d) një kopje të vendimit të asamblesë së përgjithshme të përmendur në nenin 52, të këtij ligji;
 - dh) kur shoqëria shqiptare që ndahet ushtron në ose nga Republika e Shqipërisë ndonjë aktivitet të mbikëqyrur nga ndonjë autoritet rregullator, dëshmi e pëlqimit të atij autoritetit kompetent rregullator për ndarjen ndërkufitare;
 - e) kur shoqëria shqiptare që ndahet është shoqëri me ofertë publike e listuar në një bursë titujsh, prova që bursa në fjalë është njoftuar për ndarjen ndërkufitare dhe prova të pëlqimit të autoritetit mbikëqyrës për ndarjen ndërkufitare; dhe
 - ë) kur ndonjë kuotë/aksion e shoqërisë shqiptare që ndahet është e lënë peng, pëlqimi me shkrim i pengmarrësit.
3. Noteri i autorizuar shqyrton kërkesën dhe informon shoqërinë brenda 7 ditëve mbi vendimmarrjen apo nevojën për dokumentacion shtesë.

Neni 58

Rishikimi nga noteri dhe lëshimi i certifikatës së parandarrjes

1. Pas marrjes së kërkesës së përmendur në nenin 57, të këtij ligji, noteri duhet:
 - a) të shqyrtojë të gjitha dokumentet e të dhënat e paraqitura, në përputhje me nenin 57, të këtij ligji, me qëllim që të konfirmojë vlefshmërinë e ndarjes ndërkufitare; dhe
 - b) në lidhje me pajtueshmërinë me rregullat që kanë të bëjnë me pjesëmarrjen e punëmarrësve, të verifikojë që kushtet e projekt marrëveshjes së ndarjes ndërkufitare përfshijnë të dhëna mbi procedurat me të cilat përcaktohen marrëveshjet përkatëse dhe mbi opsionet e mundshme për marrëveshje të tilla. Kur është e zbatueshme, noteri shqyrton edhe deklaratën e shoqërisë që ndahet se procedura për përcaktimin e të drejtave të pjesëmarrjes së punëmarrësve sipas nenit 62, të këtij ligji, ka filluar. Shoqëria ia paraqet këtë deklaratë noterit së bashku me kërkesën, sipas nenit 57, të këtij ligji.

2. Rishikimi i përmendur në këtë nen do të kryhet brenda tre muajve nga data e marrjes së dokumenteve dhe të dhënave të listuara në nenin 57, të këtij ligji.

3. Pas përfundimit të shqyrtimit nga noteri:

a) kur përcaktohet se ndarja ndërkufitare përputhet me të gjitha kushtet përkatëse dhe se janë përfunduar të gjitha procedurat dhe formalitetet e nevojshme, noteri lëshon certifikatën e parandarrjes.

Certifikata e parandarrjes nuk lëshohet para kalimit të tre muajve nga publikimi i përmendur në nenin 51, të këtij ligji:

i. kur, në kuptim të pikës 1, të nenit 56, të këtij ligji, ka pasur kundërshtim në gjykatë, noteri do ta lëshojë certifikatën e parandarrjes pas datës së vendimit të gjykatës, që e refuzon kundërshtimin;

ii. procedimet sipas pikës 5, të nenit 53, të këtij ligji, nuk kushtëzojnë lëshimin e certifikatës së parandarrjes dhe nuk pengojnë regjistrimin e ndarjes ndërkufitare. Referimi në nënndarjen “i”, të kësaj shkronje, zbatohet vetëm për kundërshtimet e ligjshmërisë sipas pikës 1, të nenit 56, të këtij ligji, dhe jo për pretendimet mbi raportin e këmbimit ose kompensimin që nuk mund të përdoren si shkaqe të vetme për kundërshtimin e miratimit, sipas pikës 5, të nenit 52, të këtij ligji.

b) kur noteri përcakton se ndarja ndërkufitare nuk i plotëson të gjitha kushtet përkatëse ose se nuk janë përfunduar të gjitha procedurat dhe formalitetet e nevojshme, noteri njofton shoqërinë për kushtet që nuk janë përmbushur, duke i lënë kësaj të fundit një afat prej 10 ditësh punë për plotësimin e tyre; në rast se shoqëria nuk plotëson mangësitë brenda këtij afati, noteri refuzon lëshimin e certifikatës paraprake të parandarrjes.

4. Noteri i autorizuar refuzon lëshimin e certifikatës së parandarrjes, kur konstaton, në përputhje me legjislacionin shqiptar, se ndarja ndërkufitare është organizuar për qëllime abuzive ose mashtruese, që çojnë ose synojnë të çojnë në shmangien ose anashkalimin e legjislacionit të Bashkimit Evropian ose të atij shqiptar, ose për qëllime kriminale. Vendimi i refuzimit është i arsyetuar dhe i njoftohet shoqërisë. Kur, gjatë shqyrtimit, noteri ka dyshime serioze që tregojnë një qëllim të tillë, ai vlerëson rast pas rasti faktet e rrethanat përkatëse, përfshirë, sipas rastit, faktorët tregues të identifikuar gjatë shqyrtimit ose nëpërmjet konsultimit me autoritetet përkatëse. Faktorët tregues shqyrtohen në tërësinë e tyre dhe jo të veçuar. Noteri kryen verifikimet shtesë të nevojshme brenda kuadrit procedural të legjislacionit shqiptar dhe, kur plotësohen kushtet ligjore, ia referon çështjen autoriteteve kompetente. Dyshimi, verifikimi dhe referimi nuk barazohen vetvetiu me konstatimin e qëllimit të ndaluar; afatet dhe njoftimi i çdo vonese rregullohen nga pikat 2, 5 dhe 6, të këtij neni.

5. Kur është e nevojshme, për qëllimet e vlerësimit nga ana e noterit, sipas pikës 4, të këtij neni, që të merren në konsideratë informacione shtesë ose të kryhen kërkime shtesë, afati prej 3 muajsh i parashikuar në pikën 2, të këtij neni, do të zgjatet me jo më shumë se 3 muaj.
6. Kur, për shkak të kompleksitetit të procedurës ndërkufitare, nuk është e mundur që vlerësimi të përfundojë brenda afateve të parashikuara në pikat 2 dhe 5, të këtij neni, noteri duhet të njoftojë shoqërinë që po ndahet mbi arsyet e çdo vonese, para përfundimit të këtyre afateve.
7. Gjatë kryerjes së shqyrtimit sipas këtij neni, noteri do të:
 - a) konsultohet me autoritetet përkatëse, që ushtrojnë kompetenca në fushat e ndryshme të përfshira në ndarjen ndërkufitare, përfshirë edhe autoritetet e vendit ose juridiksionit të shoqërive përfituese;
 - b) kërkojë dhe marrë nga këto autoritete, si dhe nga shoqëria që ndahet, informacionin dhe dokumentacionin e nevojshëm për të vlerësuar ligjshmërinë e ndarjes ndërkufitare në përputhje me këtë kre;
 - c) emërojë një ekspert të pavarur për të asistuar në vlerësimin që kryen noteri.
8. Për konsultimet dhe marrjen e informacionit sipas pikës 7, të këtij neni, noteri mund të kërkojë ndihmën e Ministrisë për komunikimin me autoritetet përkatëse. Në këtë rast, Ministria përcjell kërkesën pa vonesë dhe pa e kushtëzuar atë me miratim paraprak mbi përmbajtjen. Kjo asistencë nuk cenon kompetencën e noterit për konsultim të drejtpërdrejtë dhe nuk pezullon afatet e këtij neni.
9. Certifikata e parandarrjes e lëshuar nga noteri, pas shqyrtimit të kryer në përputhje me këtë nen, duhet të dëshmojë pajtueshmërinë e shoqërisë shqiptare që ndahet, me të gjitha kushtet dhe përfundimin e duhur të të gjitha procedurave dhe formaliteteve në përputhje me këtë ligj.
10. Pas lëshimit të certifikatës së parandarrjes, noteri i autorizuar, së bashku me marrëveshjen e realizimit të ndarjes ndërkufitare, i njofton QKB-së për regjistrim, sipas parashikimeve të ligjit që rregullon regjistrimin e biznesit dhe organizimin dhe funksionimin e këtij institucioni, edhe aktet e themelimit të shoqërive të reja përfituese, nënshkruar nga përfaqësuesit ligjorë të shoqërisë që ndahet, akte, të cilat nuk është e detyrueshme të hartohen në formën e aktit noterial.
11. Pas marrjes së certifikatës së parandarrjes, QKB-ja siguron që certifikata e parandarrjes t'u përcillet, nëpërmjet sistemit të ndërlidhjes së regjistrave,

autoriteteve kompetente për shqyrtimin e ligjshmërisë dhe miratimin e ndarjes ndërkufitare në shtetet e shoqërive përfituese. QKB-ja siguron gjithashtu që certifikata e parandarrjes të jetë e disponueshme nëpërmjet sistemit të ndërlidhjes së regjistrave. Aksesimi në certifikatën e parandarrjes është pa pagesë për autoritetet kompetente për shqyrtimin e ligjshmërisë dhe miratimin e ndarjes në shtetet e shoqërive përfituese dhe për regjistrat.

12. Të gjitha aplikimet, deklaratat dhe dokumentet shoqëruese, sipas këtij neni, do të dorëzohen në mënyrë elektronike përmes Qendrës Kombëtare të Biznesit, me kusht që të jenë të vërtetuara në përputhje me ligjin “Për noterinë” dhe aktet e tjera përkatëse në fuqi.

Neni 59

Përgjegjësia e përfaqësuesve ligjorë dhe ekspertëve të pavarur të licencuar në kuadër të ndarjeve ndërkufitare

Çdo përfaqësues ligjor i një shoqërie shqiptare, që është përgjegjës për veprime të qëllimshme ose për neglizhencë gjatë përgatitjes ose zbatimit të ndarjes ndërkufitare, si dhe çdo ekspert i pavarur që harton, në emër të një shoqërie shqiptare, raportin mbi projektin e ndarjes ndërkufitare dhe është përgjegjës për veprime të qëllimshme ose për neglizhencë në ushtrimin e detyrës së tij, mban përgjegjësi për çdo dëm të shkaktuar ndaj ortakëve/aksionarëve të kësaj shoqërie si pasojë e sjelljes së tij.

Neni 60

Përfundimi i ndarjes ndërkufitare dhe lëshimi i certifikatës së përfundimit të ndarjes ndërkufitare nga QKB-ja

Kur shoqëria që ndahet është shoqëri shqiptare, pas përfundimit të shqyrtimit sipas nenit 58, të këtij ligji, dhe të kontrollit të ligjshmërisë në shtetet e shoqërive përfituese, QKB-ja konstaton regjistrimin e shoqërive përfituese shqiptare, sipas neneve 63 dhe 64, të këtij ligji, nëse ka të tilla, dhe merr të gjitha njoftimet nga regjistrat përkatës për regjistrimin e shoqërive përfituese në vendet e tjera. Pas përmbushjes së këtyre kushteve:

- a) QKB-ja regjistron pa vonesë përfundimin e ndarjes ndërkufitare. Ndarja hyn në fuqi në datën e këtij regjistrimi, e cila është pas përfundimit të kontrolleve dhe marrjes së të gjitha njoftimeve të përmendura në këtë nen. QKB-ja lëshon certifikatën e përfundimit të ndarjes ndërkufitare, ku pasqyron këtë datë;
- b) QKB-ja publikon pa vonesë një njoftim faqen e saj të internetit, ku deklarohet se ndarja ndërkufitare është realizuar;
- c) në rastin e një ndarjeje të plotë, QKB-ja:

- i. fshin menjëherë nga regjistri tregtar emrin e shoqërisë shqiptare që ndahet, duke specifikuar se fshirja është rezultat i një ndarjeje ndërkufitare;
 - ii. shënon në regjistër datën e fshirjes nga regjistri së shoqërisë që ndahet.
- ç) Në rastin e një ndarjeje të pjesshme ose ndarjeje me shkëputje, QKB-ja regjistron ndarjen ndërkufitare pa çregjistruar shoqërinë që po ndahet, duke shënuar që shoqëria ka qenë objekt i një ndarjeje ndërkufitare;
- d) QKB-ja regjistron në regjistrin tregtar numrin e regjistrimit, emrin dhe formën ligjore të shoqërisë që ndahet dhe të secilës shoqëri përfituese;
- dh) QKB-ja njofton regjistrat përkatës në vendin ose juridiksionin e secilës shoqëri përfituese se ndarja ndërkufitare ka hyrë në fuqi. Pas integritetit të Shqipërisë në sistemin e ndërlidhjes së regjistrave tregtarë të Bashkimit Evropian, Qendra Kombëtare e Biznesit e përcjell këtë informacion drejtpërdrejt përmes platformës së ndërlidhur elektronike. Informacioni i përmendur në këtë nen bëhet publik në regjistrin tregtar dhe, pas përfshirjes së Republikës së Shqipërisë në sistemin e ndërlidhjes së regjistrave të Bashkimit Evropian, është i aksesueshëm nëpërmjet këtij sistemi.

Neni 61

Dispozitat e zbatueshme për pjesëmarrjen e punëmarrësve

1. Në rastin kur shoqëria që do të rezultojë nga ndarja është shoqëri tregtare shqiptare, legjislacioni shqiptar për të drejtat e pjesëmarrjes së punëmarrësve në organizimin dhe funksionimin e shoqërisë zbatohet si për punëmarrësit e punësuar prej saj në Republikën e Shqipërisë, ashtu edhe për punëmarrësit e punësuar në vendet evropiane, në njësitë e prekura.
2. Gjatë ndarjes ndërkufitare të një shoqërie tregtare shqiptare e regjistruar në Republikën e Shqipërisë, garantohen të drejtat e punëmarrësve për t'u informuar dhe konsultuar në lidhje me procesin e ndarjes. Këto të drejta sigurojnë që punëmarrësit ose përfaqësuesit e tyre të marrin informacion në kohë dhe me përmbajtje të përshtatshme për të kuptuar pasojat juridike, ekonomike dhe sociale të ndarjes, si dhe të kenë mundësinë të japin opinionet e tyre pranë organeve drejtuese të shoqërisë përpara marrjes së vendimit përfundimtar.
3. Informacioni i dhënë punëmarrësve ose përfaqësuesve të tyre përfshin, të paktën: përshkrimin e projektit të ndarjes ndërkufitare, arsyet e kësaj ndarjeje, pasojat e mundshme për punëmarrësit dhe masat e parashikuara për mbrojtjen e interesave të tyre. Konsultimi zhvillohet në formën e një dialogu të drejtpërdrejtë ndërmjet punëdhënësit dhe përfaqësuesve të punëmarrësve me qëllim arritjen e një marrëveshjeje, nëse është e mundur.

4. Informimi dhe konsultimi duhet të nisin përpara finalizimit të projekt marrëveshjes së ndarjes ndërkufitare ose përgatitjes së raportit shoqërues për ndarjen. Ky proces duhet të përfundojë në kohë të mjaftueshme për t'i mundësuar shoqërisë të japë një përgjigje të arsyetuar para mbledhjes së përgjithshme të ortakëve/aksionarëve që vendos për ndarjen ndërkufitare.
5. Rregullat praktike për informimin dhe konsultimin, përfshirë mënyrat e dhënies së informacionit dhe zhvillimit të konsultimeve, përcaktohen në frymën e bashkëpunimit ndërmjet punëdhënësit dhe përfaqësuesve të punëmarrësve, duke respektuar të drejtat dhe detyrimet përkatëse. Këto rregulla sigurojnë funksionimin efektiv të procesit, duke u garantuar përfaqësuesve kohë të mjaftueshme për të shqyrtuar informacionin dhe për të përgatitur opinionet e tyre.
6. Kur shoqëria përfituese është shoqëri shqiptare, kontrolli i ligjshmërisë dhe miratimi i pjesës së procedurës që rregullohet nga ligji shqiptar kryhen nga QKB-ja sipas neneve 63 e 64, të këtij ligji. Kontrolli dhe certifikata paraprake nga noteri, sipas neneve 57 dhe 58, të këtij ligji, lidhen me rastin kur shoqëria që ndahet është shoqëri shqiptare.

Neni 62

Pjesëmarrja e punëmarrësve

1. Me përjashtim të rasteve të përshkruara në pikën 2, të këtij neni, shoqëria që rezulton nga ndarja ndërkufitare në Republikën e Shqipërisë u nënshtrohet rregullave në fuqi në Republikën e Shqipërisë për pjesëmarrjen e punëmarrësve në organet vendimmarrëse dhe mbikëqyrëse të shoqërisë.
2. Dispozitat e legjislacionit shqiptar mbi pjesëmarrjen e punëmarrësve nuk zbatohen, nëse:
 - a) gjatë gjashtë muajve para publikimit të projektit të kushteve të ndarjes ndërkufitare, shoqëria që ndahet ka pasur një numër mesatar punëmarrësish që arrin të paktën katër të pestat e pragut të përcaktuar nga legjislacioni i shtetit që rregullon këtë shoqëri për të aktivizuar pjesëmarrjen e punëmarrësve në organet e saj; ose
 - b) legjislacioni shqiptar nuk garanton të paktën të njëjtin nivel të pjesëmarrjes së punëmarrësve që ka ekzistuar në shoqërinë që ndahet përpara ndarjes, duke u matur sipas përqindjes së përfaqësuesve të punëmarrësve ndër anëtarët e organeve administrative ose mbikëqyrëse ose të komiteteve të tyre, ose të grupit drejtues që mbulon njësitë e fitimit të shoqërisë që i nënshtrohen përfaqësimit të punëmarrësve; ose

- c) legjislacioni shqiptar nuk u njeh punëmarrësve të njësive të një shoqërie përfituese shqiptare, të vendosura në shtete të tjera evropiane, të njëjtën të drejtë për të ushtruar të drejtat e pjesëmarrjes si punëmarrësve të punësuar në Republikën e Shqipërisë.

3. Në rastet e parashikuara në pikën 2 të këtij neni:

- a) brenda 5 ditëve nga publikimi i marrëveshjes së parandarrjes, krijohet një organ i posaçëm negociues, përfaqësues i punëmarrësve, për të negociuar me drejtuesit e shoqërisë mbi rregullat e pjesëmarrjes së punëmarrësve;
 - b) ky organ ka të drejtë të vendosë, me shumicë të cilësuar prej dy të tretash të anëtarëve që përfaqësojnë të paktën dy të tretat e punëmarrësve, të mos hapë negociata ose t'i ndërpresë ato dhe të zbatojë rregullat për pjesëmarrjen sipas ligjit shqiptar për secilën shoqëri përfituese shqiptare;
 - c) rezultatet e negociatave formalizohen në një marrëveshje të shkruar ndërmjet organit negociues dhe drejtuesve të shoqërisë, ku përcaktohen rregullat e pjesëmarrjes së punëmarrësve në secilën shoqëri përfituese shqiptare;
 - ç) nëse nuk arrihet një marrëveshje brenda një afati të arsyeshëm, zbatohen rregullat standarde për pjesëmarrjen që ruajnë të paktën nivelin e përfaqësimit që ekzistonte përpara ndarjes.
4. Kur, pas negociatave paraprake, zbatohen rregullat standarde për pjesëmarrjen e punëmarrësve, çdo kufizim i përqindjes së përfaqësuesve të punëmarrësve në organin administrativ të një shoqërie përfituese shqiptare nuk mund ta ulë këtë përqindje nën një të tretën, nëse, përpara ndarjes, përfaqësuesit e punëmarrësve përbënin të paktën një të tretën e organit administrativ ose mbikëqyrës të shoqërisë që ndahet. Rregullat për pjesëmarrjen e punëmarrësve, që zbatoheshin përpara ndarjes ndërkufitare vazhdojnë të zbatohen deri në datën e zbatimit të çdo rregulli, për të cilin është rënë dakord më pas ose, në mungesë të rregullave të dakordësuara, deri në zbatimin e rregullave standarde.
5. Çdo shoqëri përfituese shqiptare që do t'i nënshtrohet një sistemi të pjesëmarrjes së punëmarrësve sipas këtij neni duhet të marrë një formë ligjore që lejon ushtrimin efektiv të të drejtave të pjesëmarrjes së punëmarrësve.
6. Çdo shoqëri përfituese shqiptare, që vepron sipas një sistemi të pjesëmarrjes së punëmarrësve merr masa për mbrojtjen e të drejtave të pjesëmarrjes së punëmarrësve në rast të çdo shndërrimi, bashkimi ose ndarjeje të mëvonshme, qoftë kombëtare apo ndërkufitare, për një periudhë katërvjeçare pas hyrjes në fuqi të ndarjes ndërkufitare, duke zbatuar, me përshtatjet e nevojshme, rregullat për pjesëmarrjen e punëmarrësve të parashikuara në pikat 1 deri në 5, të këtij neni.

7. Shoqëria është e detyruar të informojë punëmarrësit ose përfaqësuesit e tyre pa vonesë përi rezultatin e negociatave lidhur me pjesëmarrjen e punëmarrësve dhe përmbajtjen përkatëse të çdo marrëveshjeje të arritur.

Seksioni III

Procedura dhe formalitetet që zbatohen kur Republika e Shqipërisë është vendi i një shoqërie përfituese

Neni 63

Shqyrtimi i ligjshmërisë së ndarjes ndërkufitare kur Republika e Shqipërisë është vendi i shoqërisë përfituese

1. Kur një shoqëri që kryen një ndarje ndërkufitare përcakton Republikën e Shqipërisë si vendin e shoqërisë përfituese, QKB-ja duhet të shqyrtojë ligjshmërinë e ndarjes ndërkufitare për atë pjesë të procedurës që lidhet me realizimin dhe miratimin e ndarjes. Në mënyrë të veçantë, QKB-ja sigurohet që shoqëria përfituese shqiptare të jetë në përputhje me dispozitat e ligjit shqiptar për tregtarët dhe shoqëritë tregtare, dhe, sipas rastit, verifikon që pjesë e procedurës të jenë dhe dispozitat për pjesëmarrjen e punëmarrësve.
2. Për qëllimet e pikës 1, të këtij neni, shoqëria që ndahet duhet t'i paraqesë QKB-së:
 - a) projekt marrëveshjen e ndarjes ndërkufitare të miratuara nga mbledhja e asamblesë së përgjithshme të shoqërisë;
 - b) certifikatën paraprake të ndarjes, ose një kopje të saj të njësuar me origjinalin, të lëshuar nga vendi i shoqërisë që ndahet;
 - c) statutin dhe aktin e themelimit të shoqërisë përfituese, të përgatitura në përputhje me kërkesat e ligjit shqiptar për tregtarët dhe shoqëritë tregtare;
 - ç) në rastet kur vendi ose juridiksioni i shoqërisë që ndahet ose i ndonjë shoqërie tjetër përfituese të përfshirë në ndarjen ndërkufitare nuk është një shtet anëtar i Bashkimit Evropian ose i Zonës Ekonomike Evropiane, një opinion të arsyetuar, të dhënë nga një ose më shumë avokatë të licencuar, që konfirmon se ndarja ndërkufitare e propozuar është e lejuar sipas legjislacionit të secilit prej vendeve ose juridiksioneve përkatëse; dhe
 - d) çdo dokument ose informacion tjetër i nevojshëm për qëllimet e regjistrimit të shoqërisë përfituese si një shoqëri shqiptare.
3. Certifikata e parandarrjes pranohet nga QKB-ja si provë vendimtare për përmbushjen e akteve dhe formaliteteve paraprake të parashikuara në shtetin e origjinës. QKB-ja ruan kompetencën për të verifikuar dokumentacionin e nevojshëm për regjistrimin e shoqërive përfituese që rezultojnë nga ndarja,

sipas pikës 2, të këtij neni.

Neni 64

Miratimi i ndarjes ndërkufitare dhe lëshimi i certifikatës së regjistrimit të shoqërisë përfituese

1. Pas verifikimit se të gjitha kushtet përkatëse janë përmbushur dhe formalitetet janë kryer në përputhje me legjislacionin shqiptar, si vend i shoqërisë përfituese, QKB-ja, pa vonesë dhe në çdo rast jo më vonë se 10 ditë pune nga data e paraqitjes së dokumenteve të përmendura në pikën 2, të nenit 63, të këtij ligji, duhet të miratojë ndarjen ndërkufitare, të regjistrojë shoqërinë përfituese si shoqëri shqiptare dhe të njoftojë regjistrin në vendin ose juridiksionin e shoqërisë që ndahet se shoqëria përfituese shqiptare është regjistruar.
2. Ekstrakti i regjistrimit të shoqërisë përfituese duhet të përmbajë:
 - a) një deklaratë që konfirmon se regjistrimi i shoqërisë përfituese është rezultat i një ndarjeje ndërkufitare;
 - b) datën e regjistrimit të shoqërisë përfituese; dhe
 - c) numrin e regjistrimit, emrin dhe formën ligjore të shoqërisë që ndahet dhe të shoqërive përfituese.
3. Kur shoqëria që ndahet rregullohet nga ligji i një vendi evropian, data në të cilën ndarja ndërkufitare hyn në fuqi përcaktohet nga ligji i atij vendi, pas përfundimit të kontrolleve të ligjshmërisë dhe marrjes së të gjitha njoftimeve të regjistrave për shoqëritë përfituese.

Seksioni IV

Pasojat e ndarjes ndërkufitare

Neni 65

Pasojat e ndarjes ndërkufitare

1. Një ndarje e plotë ndërkufitare, që nga data në të cilën hyn në fuqi, do të ketë pasojat e mëposhtme:
 - a) Të gjitha aktivet dhe pasivet e shoqërisë që ndahet, përfshirë të gjitha kontratat, kreditë, dhe të drejtat dhe detyrimet, do t'u transferohen shoqërive përfituese në përputhje me ndarjen e specifikuar në projekt-kushtet e ndarjes ndërkufitare;
 - b) Ortakët/aksionarët e shoqërisë që ndahet bëhen anëtarë të shoqërive përfituese në përputhje me ndarjen e kuotave të specifikuara në e projekt marrëveshjes së ndarjes ndërkufitare, përveç nëse ata i kanë

transferuar kuotat/aksionet e tyre siç përmendet në nenin 53, pika 1, të këtij ligji;

- c) Të drejtat dhe detyrimet e shoqërisë që ndahet, të cilat rrjedhin nga kontratat e punësimit ose nga marrëdhëniet e punësimit dhe që ekzistojnë në datën kur ndarja ndërkufitare hyn në fuqi, do t'u transferohen shoqërive përfituese; dhe
- ç) Shoqëria që ndahet do të pushojë së ekzistuari.

2. Një ndarje e pjesshme ndërkufitare, që nga data në të cilën hyn në fuqi, do të ketë pasojat e mëposhtme:

- a) një pjesë e aktiveve dhe pasiveve të shoqërisë që ndahet, duke përfshirë kontratat, kreditë dhe të drejtat dhe detyrimet, do t'u transferohet shoqërive përfituese, ndërsa pjesa e mbetur do të vazhdojë të mbetet në pronësi të shoqërisë që ndahet, në përputhje me ndarjen e specifikuar në projekt marrëveshjen e ndarjes ndërkufitare;
- b) të paktën disa nga ortakët/aksionarët e shoqërisë që ndahet do të bëhen anëtarë të shoqërive përfituese dhe disa prej tyre do të vazhdojnë të jenë anëtarë të shoqërisë që ndahet ose do të bëhen anëtarë të të dyjave, në përputhje me ndarjen e kuotave të specifikuara në projekt marrëveshjen e ndarjes ndërkufitare, përveç nëse këta ortakë/aksionarë i kanë shitur kuotat/aksionet e tyre; dhe
- c) të drejtat dhe detyrimet e shoqërisë që ndahet, të cilat rrjedhin nga kontratat e punësimit ose marrëdhëniet e punësimit dhe që ekzistojnë në datën kur ndarja ndërkufitare hyn në fuqi, do t'u transferohen shoqërive përkatëse përfituese, në përputhje me projekt marrëveshjen e ndarjes ndërkufitare.

3. Një ndarje ndërkufitare me shkëputje, që nga data në të cilën hyn në fuqi, do të ketë pasojat e mëposhtme:

- a) një pjesë e aktiveve dhe pasiveve të shoqërisë që ndahet, duke përfshirë kontratat, kreditë, të drejtat dhe detyrimet, do t'u transferohet shoqërive përfituese, ndërsa pjesa e mbetur do të vazhdojë të jetë e shoqërisë që ndahet, në përputhje me ndarjen e specifikuar në projekt kushtet e ndarjes ndërkufitare;
- b) kuotat e shoqërive përfituese do t'i shpërndahen shoqërisë që ndahet;
- c) të gjitha të drejtat dhe detyrimet e shoqërisë që ndahet, të cilat rrjedhin nga kontratat e punësimit ose nga marrëdhëniet e punës dhe që ekzistojnë në datën e hyrjes në fuqi të ndarjes ndërkufitare, do t'u transferohen shoqërive përfituese përkatëse në përputhje me ndarjen e përcaktuar në projekt marrëveshjen e ndarjes ndërkufitare.

Kur një ndarje ndërkufitare kryhet si ndarje me shkëputje nuk zbatohen

shkronjat “b”, “c”, “dh”, “f”, “k” dhe “l”, të pikës 1, të nenit 48, dhe nenet 49, 50 dhe 53 të këtij ligji.

4. Pa cenuar nenet 54, pika 3, dhe 56, pika 2, të këtij ligji, nëse një e drejtë ose një detyrim i shoqërisë që ndahet nuk është shpërndarë sipas projekt marrëveshjes së ndarjes ndërkufitare, dhe kur interpretimi i kësaj marrëveshje nuk lejon përcaktimin e ndarjes përkatëse, atëherë aset, vlera e tij ose detyrimi përkatës do t’u atribuohet të gjitha shoqërive përfituese, ose, në rastin e një ndarjeje të pjesshme apo ndarjeje me shkëputje, të gjitha shoqërive përfituese dhe shoqërisë që ndahet, në përpjesëtim me pjesën përkatëse të aseteve neto të shpërndara për secilën prej tyre, siç përcaktohet në projekt marrëveshjen e ndarjes ndërkufitare.
5. Me hyrjen në fuqi të një ndarjeje ndërkufitare, asnjë kuotë/aksion në një shoqëri përfituese nuk do të shkëmbëhet me kuota/aksione në shoqërinë që ndahet, të cilat mbahen ose nga vetë shoqëria ose nëpërmjet një personi që vepron në emrin e tij ose të saj, por për llogari të shoqërisë.

Neni 66

Vlefshmëria e ndarjes ndërkufitare

1. Një ndarje ndërkufitare, që ka hyrë në fuqi në përputhje me procedurat e parashikuara në këtë ligj, nuk mund të shpallet e pavlefshme.
2. Pika 1, e këtij neni, nuk cenon kompetencat e autoriteteve shtetërore për të marrë masa ose për të vendosur sanksione sipas legjislacionit të zbatueshëm, ndër të tjera në fushën penale, të parandalimit dhe luftimit të financimit të terrorizmit, të marrëdhënieve të punës dhe mbrojtjes shoqërore, tatimore dhe të zbatimit të ligjit, edhe pas datës kur ndarja ndërkufitare ka hyrë në fuqi.

Neni 67

Mbrojtja e të dhënave personale

Çdo përpunim i të dhënave personale i kryer në kuadër të këtij ligji i nënshtrohet legjislacionit në fuqi për mbrojtjen e të dhënave personale. Kjo dispozitë nuk cenon zbatimin e rregullores (BE) 2016/679 në rastet që përfshihen në fushën e saj të zbatimit.

Neni 68

Shfuqizime

Me hyrjen në fuqi të këtij ligji, ligji nr.110/2012, “Për bashkimin ndërkufitar të shoqërive tregtare”, shfuqizohet.

Neni 69
Hyrja në fuqi

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në “Fletoren zyrtare”.

K R Y E T A R I

NIKO PELESHI

REPUBLIKA E SHQIPËRISË
KËSHILLI I MINISTRAVE

V E N D I M

Nr. _____, datë _____

P Ë R

PROPOZIMIN E PROJEKTLIGJIT
“PËR SHNDËRRIMIN, BASHKIMIN DHE NDARJEN
NDËRKUFITARE TË SHOQËRIVE TREGTARE”

Në mbështetje të neneve 81, pika 1, dhe 100, të Kushtetutës, me propozimin e ministrit të Ekonomisë dhe Inovacionit, Këshilli i Ministrave

V E N D O S I:

Propozimin e projektligjit “Për shndërrimin, bashkimin dhe ndarjen ndërkufitare të shoqërive tregtare”, për shqyrtim dhe miratim në Kuvendin e Republikës së Shqipërisë, sipas tekstit dhe relacionit që i bashkëlidhen këtij vendimi.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

K R Y E M I N I S T R I

EDI RAMA

Në mungesë dhe me porosi
ZËVENDESKRYEMINISTRI

ALBANA KOÇIU

MINISTRI I EKONOMISË
DHE INOVACIONIT

DELINA IBRAHIMAJ